

श्रीकामकोटिप्रन्वावलि: २५

॥ श्री: ॥

॥ श्रीचन्द्रमोलीश्वराय नमः ॥

श्री मय्यावाह्य इति प्रसिद्धैः

श्रीधरवेङ्कटेशाभिषैः विरचितम्

॥ श्री दयाशतकम् ॥

प्रमिडाङ्गानुवादसहितम्

श्रीमत्परमहंसपरिव्रानकाचार्यवर्य श्रीकामकोटिपीठाधेश्वर

श्रीजगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां

श्रीमुखेन समुद्भासितम्

श्रीकामकोटिविजयदे

श्रीकामकोटि क.श.स्वामेन प्रकाशितम्

५७, पश्चिम उर्वीय वीथी, कुम्भघोषम्

स्वाम्यं कोशस्थानेन

Rs 10 -

ஸ்ரீஃ

ஸ்ரீ சந்தர்மௌனீச்வராய நமஃ

ஸ்ரீ ஸ்ரீதரவேங்கடேசர் என்ற ஸ்ரீ அய்யாவாள்

இயற்றிய

ஸ்ரீ த ய ர ச த க ம்

தமிழ், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளுடனும்
குறிப்புகளுடனும் கூடியது

ஸ்ரீமத்ப்ரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்பவர்ப ஸ்ரீ காமகோடி
பீடநிர்வா ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்தர்மௌனீச்வரேந்த்ர
ஸர்வாஸி ஸ்ரீசங்கராசார்ப ஸ்வாமிகள் அருளிய
திவ்ய ஸ்ரீமுகத்தடனும் கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

57, மேலடபீர் வீதி, கும்பகோணம்

29-2-49

॥ ओ० ॥

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकार्यवर्य
श्रीमच्छंकरभगवत्पाद प्रतिष्ठितः
श्रीकाशी कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्छन्दशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः
क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

श्रीशहजिराजपुर (तिरुविशन्नपुर) अग्रहारामिजनाः श्रीधर-
वेङ्कटेश्वर्याः अष्टावाढ्याख्याविख्यातयशसः सर्वेश्वरभक्तामेसराः
अनन्यभक्तिसभाजनसम्प्रसन्नबालेन्दुमौळिदयाप्रादुर्भूतस्वशरणाङ्गणविद्य -
मानकूपोल्लसद्दिष्णुपदीप्रख्यापितभक्तिप्रभावाः स्तुतिमणिमालां कामपि
भक्तिकाञ्चनसूत्रप्रथितां सम्पाद्य भगवन्तमीशं समभाजयन्निति सु-
विदितमेव स्वादेतत्समेपास्तिकानाम् । तादृशस्तुतिमणिमालायां मध्य-
मणिरूपेण भासमाने यत् “आस्य जानन्तः”, इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धम्,
“सततं कीर्तयन्तो माम्”, इत्यादिस्मृत्यनुसृतम्, “नामोऽस्ति यावती
शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः । तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकीजनः ॥”,

इत्यादिवचनोपबृंहितं च, भगवन्नामानुसंधानस्यानितरसाधारणं शङ्कर-
 दयासम्पादनसामर्थ्यम्, “आख्यामृतोर्मिरसिकास्त्वपरेऽभिनन्दन्त्यक्षा-
 धयः”, “क्षित्वेव दासयसि देवि दये तमेनं हा जिह्वयैतदभिधास्पृष्टि
 पुत्कसेऽपि”, “शम्भो त्वमेव शरणं मम चन्द्रचूडेत्याद्या गिरस्त-
 दुचितस्थितिहानितो नः”, इत्यादिना भक्तजनतामात्रस्थाधिकारसूचकं
 परिदृश्यते, तत्तादृशस्य सरळमधुरपदवाक्यार्थस्य देशभाषामयपद-
 वाक्यार्थानुवादसनायस्य आङ्ग्लभाषामयविवरणोपेतस्य दयाशतकारुण्य-
 ग्रन्थमणेः नामानुसन्धानादिभक्त्या भगवन्तमाराध्य तद्दयामधिगन्तु-
 मुत्सुकानां भक्तानां सर्वेषामुपकाराय मुद्रापणप्रचारणयोः प्रवृत्तास्सन्ति
 श्रीकामकोटिकोशस्थानाधिकारिण इत्येतदमन्दमानन्दं सञ्जनयति ।
 अस्मत्सन्निधानुपबृंहितस्यास्य ग्रन्थमणेर्यदिश्रवणादिना सर्वेश्वरं सेव-
 मानाः भक्ताः, एवं भक्तलोकस्योपकुर्वन्तश्श्रीकामकोटिकोशस्थान-
 निर्वाहकाश्च श्रीचन्द्रमौळीशदयापात्रमृतास्सन्तः श्रेयांसि प्राप्नुव-
 न्त्वित्याशासहे ॥

विजययातास्थानम्

मध्याह्ननक्षेत्रम्

सर्वचारि सं. माषवहुळ दशमी.

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ: ஸ்ரீமுகம்

முதலா

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்பவர்பர்களான
ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத் பாதர்களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்
பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் அபிபதினான
ஸ்ரீமத் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸாஸ்வதி ஸ்ரீபாதர்களால்
நாராயண ஸ்ரீமான்ம் செய்யப்படுகிறது.

ஸ்ரீ சஹஜிசாஜபுரம் என்ற திருவிசைல்லூர்
அக்ரஹாரத்தில் பிறந்து ஸ்ரீ அய்யாவான் என்று புகழ்
பெற்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேசரென்ற மஹான் எல்லாம்
வல்ல இறைவனின் பக்தர்களுள் முதன்மைபெற்று,
நிகரற்ற பக்தியினால் ப்ரஸன்னமான சந்த்ராகுடனின்
கருணையால் தன் வீட்டு முற்றத்திலிருக்கும் கிணற்றில்
கங்கையைத் தோன்றச் செய்து பக்தியின் பெருமைபை
வெளியாக்கி, அபூர்வமான துதிரத்னங்களை பக்தியாகிய
ஸுவர்ண நூலில் மாண்பாகத் தொடுத்து பவானை
வழிபட்டார் என்பது ஆஸ்திகர்களாவரும் அறிந்ததே.

அவ்விதத் துதி மாணியில் நடுநாயகமாக விளங்கும்
எதில் “ஆஸ்ய ஜாநந்த:” என்ற மந்திரத்தில் ப்ரஸித்த
மானதும், “ஸததம் சீர்தயந்தோ மாம்” என்ற
ஸ்ம்ருதியை பொட்டியதும்,

“நாம்தோஸ்தி யாவதி சக்தி: பாபநிர்ஹானோ ஹரோ: |

தாவத்கர்தாம் ந சக்தோதி பாதகம் பாதகே ஜன:” ||

என்ற வசனத்தைக் கொண்டும், பவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம்

சங்கராஜாடைய கருணையைப்பெற ஈழல்லா ஸாதனமென்பது, “ஆக்யாம்ருதோர்மிரலிகாஸ்த்வபரே’பிரந்தர்த்தபஸ்தாதய:” என்பது மூதலிய வசனங்களால் (கடவுளின் கருணைபெற) ஜன சமுதாயத்திற்கே டரிமையுள்ளது எனவும் நன்கு விளங்குகிறதோ, அவ்வித “தயாசததகம்” என்னும் தூல் எளிப இனிப பதவுரை, பொழிப்புரை, தமிழ், ஆங்கில அதுவரதக்கருடனும், கருத்தரையுடனும் வெளிவரவேண்டுமெனவும், பக்தியோடு நாமோச்சாரணம் செய்து கடவுளை வழிபட்டு அவர் கருணையை அடைய ஆவல் கொண்ட பக்தர்களனைவர்க்கும் உதவி செய்யவும் ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான நிர்வாகிகள் அதை அச்சிட்டுப் பராகிரிக்கின்றனர் என்பது அதிக ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது.

ஈமது பார்வைக்கு வந்த இச்சிறந்த தூலை நாமே பாராயணம் செய்வதின் மூலமோ, கேட்பதின் மூலமோ இறைவனை ஸேவிக்கின்ற பக்தர்களும், இங்ஙனம் பக்தகோடிகளுக்கு பேருதவி புரிவின்ற ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான நிர்வாகிகளும் ஸ்ரீ சந்திராகுடனின் கருணைக்குப் பாத்திரர்களாகி கைவஸ்ச்ரேயஸ்கலை அடையட்டுமென சூரீவதிக்கின்றோம்.

விஜயபார்த்தாஸ்தானம் மத்பார்ஜுன ஸ்வேத்திரம் ஸர்வதாரி, மாகபதாஸ தசயீ	}	பாராயணஸ்மருதி:
---	---	----------------

முகவுரை

ஸ்ரீ ஸ்ரீதா வேங்கடேச 'அப்பாவாள்' அவர்களின் நியாசதகம் என்ற பத்தினால் இங்கு ஆங்கில, தமிழ் அதுவாதங்களுடனும், குறிப்புகளுடனும் தந்திருக்கிறேன். இதற்குமுன் காமகோடி கோசஸ்தானத்தில் கான் வெனியிட்ட ஆக்யாஷஷ்டிப் பதிப்பில் அப்பாவா லின் வாழ்க்கை, தூல்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி விரிவாய் எழுதியிருக்கிறேன்; ஸ்ரீ வீரராகவ வ்யாக்யானத்துடன் வெனியிட்ட ஆக்யாஷஷ்டிப் பதிப்பின் ஆங்கில முகவுரை யையும் பார்க்கவும்.

பின் குறிப்பிட்ட முகவுரையில் ஸ்ரீ அப்பாவாளைப் பற்றிய பாட்டொன்றை வெனியிட்டிருந்தேன். அது ரூ மங்கலம் ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணர் என்பார் ஸ்ரீ அப்பாவா லின் பேரில் செய்த எட்டுப்பாட்டுக்களடங்கிய ராகமாலிகையின் ஒரு பகுதி என்று ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேயர் அவர்கள் தெரி வித்தனர். ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேயர் மூலமே அந்த ராகமாலிகை முழுவதையும், அத்துடன் திருவாருரில் எழுந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீ சிவராமாச்சரம் ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ அப்பாவா ன் பரமாய் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் உயர்ந்திய பாட்டொன்றையும் இப்பதிப்பில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ அப்பாவாள் தம் தூல்களிலும், வீரராகவர் தம் உரையிலும் வற்புறுத்தியிருக்கும் ஹரி-ஹர-அபேதத்தை ஒட்டி, இந்த கோபாலக்ருஷ்ணர் செய்த பாட்டுகளிலும் ஸ்ரீ அப்பாவாளை ஹரி-ஹர மூர்த்திகள் சேர்ந்து ஒரு ரூபமாய் பத்தியையும் காம ஜபத்தையும் பரப்ப அவதரித்த மஹா புருஷர் என்று சொல்லியிருப்பதும், காம லீத் தார்த்தம் ச்ருதில்ம்குதி ஆதாரங்களுக்கு ஸம்மதமான தென்ற விஷயத்தை ஸ்ரீ அப்பாவாள் விசார ரூபமான க்ரந்தமாக எழுதினார் என்று சொல்லியிருப்பதும் வெளிக் கத்தக்கன.

வே. ராகவன்

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணர்

ஸ்ரீ அய்யாவாள்

பேரிக் தெனுங்கிக் செய்த ராகமாஸிகை

1

கேடாரகோகரண:—ஆதிதாச:

- (ப) மகே ப்ரீதரவெஹுட் குருவர்யரூபமுள மஹிவெல்லு (மகே)
- (மரு) முக்திமுக்துலகக காரணமறு சின்மூர்தியன்கு நிஷ்டு ப்ரேமகல
சிவ (மகே)
- (வ) காலம்மநு த்ரிபுஷ்ட்முநு வெல்லுநு த்ரிஷ்டு சூத்ரமுந் தம
நாலுக்ந் சிவநி நாம ப்ரேமலோக முக்தோலாசமே வெலயு
சிவ (மகே)
- ஹரிஹலோகரூபமே த்ரவதரிஷ்டி தம்மு நம்மு சுகுலுக்
நரயுசுந் பூர்வமக்த்யநுபஹமிரவுநா கருநிஷ்டி வல்லஜேசின
(மகே)
- வெமே சூரசாலமே த்ரவெலயு தானநுஷ்டி ப்ஷ்டு ஜார து-
காதுலுநு ப்ரோலுந்நி கீர்திசுலாட்மகூடூ க்ஷுபாந்நுஜேசின
(மகே)

काम्भोजीरागः—त्रिपुटतालः

- (प) मी खरणभक्तिमिश्र बिषमडिगिन ना-
लोचनजेसे त्रिलोचनहु ॥ मी ॥
- (अनु) वाधि बतिमालि पावमुखकु ओकिन ननु
कोचबड जूषेसु श्रीगुरुमणि देवर गतियनि ॥ मी ॥
- (ब) मेसु धारनि कोन्त मेरजेसु नी बुद्धि
कैमन्दु ननि थिदू येन्दुहु नीकु राम
नाममे तारकमनि दलचुसु मिगुलं
तामसिश्चक ब्रह्ममे सत्यबनुसु येश्वरले गानि ॥ मी ॥
बन्धुकि ने नन्तर्यामियैन नलुवकु
पोन्दरानहि गुरुभक्त्यानन्दसु नी
यन्सु कदणिश्चनण्टे तोचलेदिक
नन्सुकु बिचारपडेदु गो-
विन्दधनि पलुकवलेगानि ॥ मी ॥
वञ्चनलेक गोपालकृष्ण नामसु की-
तिञ्चिम बिनि तानालिञ्चिन प्रेम-
मिञ्चि श्रीधर वैकटेश्वर महिम बिनु-
तिञ्चिम न मा हदनि मैपुळ-
किञ्चिमदि बेमो मीके तेलुसुनुगानि ॥ मी ॥

काम्भोजीरागः—आदितालः

- (प) स्वामी मीरे गतियनि प्रेमदङ्कतुनय्या ॥ स्वामी ॥
- (अनु) पामरतनु मानि मिम्सु परमप्रयोगमुगाहु मनसुल ॥
स्वामी ॥

(ब) कवणनु ननु जूचे देवरकबुले गतियय्या—मा-
वरणनमयमिचे देवरकरमुले गतियय्या श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

मुदमळरगजेसे देवरवदनमे गतियय्या—मा
हृदयमु वल्लगजेयु देवरपदमुले गतियय्या—श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

विनि हरिकय ओके देवरवीनुले गतियय्या
जनयमु हरिकीर्तिञ्चु मीधागमृतमे गतियय्या—
श्रीगुरु ॥ स्वामी ॥

श्रुतिसारमु हरिनाममनि नाधितुलकु बोधिञ्चि—श्री
पति हृदयमु वासंबुजेयु भाग्यमुलिप्यिञ्चि—श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

वल्लनि मागोपाळकृष्ण स्वामि कवण ग्रम्मि—ने
गोहृग मीपवपङ्कजमुले गुरुतुगा नेरनम्मि—श्रीगुरु ॥
स्वामी ॥

4

भैरवीरागः—त्रिपुटतालः

(प) मनसा धोघर वेहृटेधर गुरुनि महिमलु दलधुकोम्मि ॥
मनसा ॥

(भनु) मुनुनीधु चिरकालमुनु धोहरिकीर्तन
जेसिनन्दुकु फळमनुषु यिदे परमतारकमनि ॥ मनसा ॥

(ब) कलिकल्मष मुळेळ दीर—निधु
कलुगजेसेड मायनु चालबोर—बडु
सुळममुग भक्तिमीर—इदि
सुळबनि मरेवदनु तेलियळेद नीधुकोरि तेळिय ॥
मनसा ॥

दिनदिनमुनु नीचे जेरि—वारि
दिश्य भीखरणमुलने कोरि—मेदि
घनमु वेप्यञ्चिन दारि—यी
दोरतनमु नीचे कोल्लुमाडि सारे येमारियुण्डक ॥

मनसा ॥

मापदलणमु दैवंबु—भीघ-
रार्य वेङ्कटेश्वरल्लपं—बूनि
तापहेतुबौ अन्नानंबु—बो-
गोट्टि हित्तुगा नीयन्दु प्रेमनिवासंबुगा निरतंबुजेयु ॥

मनसा ॥

ओपतियगु मा गोपाल-कृष्णुनि
चिन्तिम्वगनु गुरुभक्तिये वेळ—गलुगु
नीपदळ दैवानुकूल—मैयुण्डबु
निजमुगा नम्म मीसंशय मेलनिक नी लोन मेलुकोवे ॥

मनसा ॥

5

शंकराभरणरागः—जम्पतालः

- (प) गुरुमूर्तिपादमुले गुरुतुगा ध्यानिञ्चि
स्विरमैन सुखमु बोलेदनु ॥ गुरु ॥
- (अनु) हरिहरलिरुधर नोकरनुबु भक्तियु सेय
नररूपमैन भीघरवेङ्कटेश्वर थो ॥ गुरु ॥
- (च) रामनाममु ननुरागमु बुट्टिञ्चि
प्रेमतो तम भक्तिके युनिकि जेसि
येमरकनिट्टि मधुराक्षरमे तारकमनि
महिम वेलिपि नञ्जु रक्षिञ्चिन श्रीधर ॥ गुरु ॥

चिन्तये बलुगाक जेन्दि नेनुअरीति
 यन्तयुनु तेलिसि गुरुइन्तरकमुन
 सन्ततमुनहु भगवन्तुनि दलचमनि व
 नन्तुनि कस्याणगुणमन्दु नहु तेलिअसु श्रीधर ॥ गुरु ॥
 धुतिधर्मशास्त्र सम्मतिनि हरिनाममे
 गति यनुसु रुद्धमगु ग्रन्थमु जेसिन
 भतुलितुइ श्रीवेङ्कटार्युडे नेजेयु
 कृतिलोनु गोपाळकृष्णुडै तोन्निन श्रीधर ॥ गुरु ॥

6

कल्याणीरागः—आदितालः

- (प) बिण्डिरा जनुकार श्रीधरवेङ्कटेश्वर गुरु महिमलु हा
 (अनु) मुकण्टि वेबुइ मनयगु साक्षात्-
 करिअसि नररूप मोन्दिन कथलु ॥ बिण्डिरा ॥
- (ख) रामनाममु नोवुबुसु नियतमुग
 नारदादि योगीन्मुखलेने
 प्रेम सिअसि भक्ति जेयु पेइल
 ग्रिथमु जेसि भाषिन्तुरु
 मूमिलो मनवण्टिधारलकु
 बोधिपुमु तण्डियनुसु वेडिन
 श्रीमनोहरनि नाम मुपदे-
 शिन्तुरु वो धन्युलैन मीरुलु ॥ बिण्डिरा ॥
 साधधानमुग विनुडि मा गुरु-
 स्वामि अरित मेहु विनिनमी

भाव मनु तनकु ताने पूर्व
 मलि मिण्डि मनसु बल्लनौनु
 पावनं वगु नी मनसु नतनि
 पावसु लोकटि जेसुकोनि कुल-
 वैचताराधनंहु जेसुदि सं-
 देह मेसैन तोषफलविक ॥

विण्डिरा ॥

मनुनि नामसु भौनि येडल त-
 त्यकलयण्डु प्रेमसुनो नर—मा-
 धनुनि धार्तकण्डव म्यधार्तल
 विरक्तुलै गुप्तुरु
 माधमुननु गोपालकृष्णुनि
 मजनसु जेसुषुण्डवारल
 भोतुरु भोधरबेङ्कटे-
 धर लनुचुनिपुडु वसुधको ॥

विण्डिरा ॥

7

कल्याणीरागः—रूपकतालः

- (प) मनसु पोषिन त्रावपोनियनि बिडिधिते
 नेम्मवि वेडु बुडुनय्या
- (ननु) धनुलगु भीधर बेङ्कटेधर ओगुसमूतिनि
 अनयमु दल वेडु भक्तुलेचरो वारोचरु धिन् ॥
 मनसु ॥
- (ख) वरावृत्तिनिजन्मनि दुःखमुळे सुखमुर्कनि—दु-
 र्वक्षचेतनु भोगिञ्चन मनसु—धी
 दशनै ननु शिय शिव शिषायनि गुरुमूतिनि
 पशुपतिनि सभापतिनि भजिञ्चनि नरपशुवरीना ॥
 मनसु ॥

येष्वेहि विधमुल विषयसुख परंपरसु गनि
 मज्झिमियु तोचलेकने मनसु मरि मरि
 ककुलर्गनि यलमेकलकैवदि भोगिञ्चिकडकु
 इत्थियु क्षणभङ्गुर मनियेञ्चक नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

ज्ञानाज्ञानं बुननुत्तम जन्ममुगल शिखरसिक्खल्लो
 ज्ञानरसमु वेतगुवारोकरु विना—मरि
 गानसु अन्तदि रसिक्खल्लकइनि दोरिक्खियु वल्लइनि
 भवान रति सुखमुगनि भासैन नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

अनयमु गोपालकृष्णुनि भज्जसु सेयुटकंटे
 श्री गुह्यनाम स्मरणमे क्षिप्रफलं वनि
 मनसुनि भजिञ्चिन नेम्मदि बुद्धुन आयुर्वृत्तियु संकट-
 इनि तेलिसियु तेलियनि नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

श्री कमलालय पश्चिमतीरस्थ यज्ञेश्वरमठस्थितैः

श्री शिवरामाश्रमि स्वामिभिरनुगृहीता

॥ श्री श्रीधरवेङ्कटेशसंस्कृतस्तुतिः ॥

(प) श्रीधर वेङ्कटेशं स्मराम्यहम्
श्रीधर वेङ्कटेशम् ॥

(मनु) साधु जन हितोपदेशिकं मदेशिकम् ॥ श्रीधर ॥

(ष) वरभस्माङ्कितगात्रम्
हरनामजपसूत्रम्
हरविनिहितनेत्रम्
हरकृपारसपात्रम् ॥ श्रीधर ॥

कलितनामसिद्धान्तम्
वलितदुरितध्वाप्तम्
ज्वलदादित्यधन्नाप्तम्
फलितविज्ञानस्वान्तम् ॥ श्रीधर ॥

शिर्यच्चिन्तनचिल्लोलम्
शिवकथोदधिखेलम्
शिवरामाश्रमपालम्
शिवदैवस्यानुकूलम् ॥ श्रीधर ॥

॥ ॐ ॥

॥ श्री श्रीधरवेङ्कटेशविरचितं दयाशतकम् ॥

புத்தர வேங்கடேசர் அருளிய
தயாசதகம்

भेषांसि संदिशति कन्दल्यत्यमन्-
मानन्दमस्य दल्यत्यमन्दमार्ती ।
धूतोति किंकरयति द्रुहिणादिकांश्च
मात्सल्यैव उदयो हि दये पुरारेः ॥ १ ॥

ஸெய்யாஸி ஸந்திஸ்தி கந்தல்யத்யமந்-

மாநந்தமஸ்ய டல்யத்யமந்மார்தீ |

யூதோதி கிங்கரயதி ட்ருஹிணாடிகாஸ்ச

மாதஸ்தவைஷ உடியோ ஹி உயே புராரே: || 1 ||

ஐே மாதா அன்னியே! புராரே: உயே சிவனுடைய தபையே!
தவ உன்னுடைய உய: இந்த உய: ஐ எழுச்சி மெய்ச்சி நன்மை
களை சந்திசாதி கொடுக்கிறது; மமந்மம் மமந்மம் பெரும்
களிப்பை கந்தலயதி முகிவிட்டெழுச் செய்கிறது;
மய இந்தப் பத்தனுடைய மய-மந்மம் பாபக்கட்டத்தை
டலயதி தவிர்க்கிறது; மார்தீ: துன்பங்களை யூதோதி சிதறச்
செய்கிறது; ட்ருஹி-மாதிகாந் ச பாம்மன் முதலிய
தேவர்களையும் கிங்கரயதி வேகியாட்களாய்ச் செய்கிறது.

சிவனுடைய தபையைப் பற்றி தூது கலேசென்னிக்
ஸ்தாதி செய்ய ஆரம்பித்த கவி முதல் கலேசெந்நிக்
மொத்தமாய் அந்தத் தபையின் மறுமைகைப் குறிக்கிறது.

கருணை என்ற பாவத்தின் ஸ்வபாவத்தை பொட்டி அதை அன்றையாக பாவித்துப் புகழ்கிருர். பக்தரின் பாபங்களைப் பொறுத்து, அவர்களுடைய இன்னல்களை நீக்கி, அவர்களை நல் வழியில் செல்லவைத்து, இம்மையிலும், மறுமையிலும் அவர்கள் நன்மையை அடையுமாறு செய்பவல்லது கடவுளின் தயை ஒன்றே. 'புராரோ:' என்று சிவனை இங்குக் குறித்ததால் த்ரிபுரத்தை எரித்த சிவனின் புன்னகை எப்படியோ அதுபோன்றது சிவனின் தயையும் என்று த்வனிக்கிறது. சிறிதேயாயினும், குளிர்ச்சிபாணதும் இனிமைபாணதமான சிவதயை, சிவஸ்மிதம்போல் தாப த்ரபங்களான பெரும் தீங்கையும் எளிதில் போக்கவல்லது.

1. O Mother, Compassion of Siva ! This rise of yours sends to this (devotee) welfare, makes keen joy sprout in him, smites at the multitude of his sins, blows away his miseries and makes even gods like Brahma his slaves !

कस्याणि शलत्तनयाकमनानुकम्पे

त्वं यत्रयत्र वितनोषि पदार्पणानि ।

प्रागेव पञ्चजक्लोन्मयनादिलक्ष्म्यः

मादुर्मवन्त्यवहिताः खलु तत्रतत्र ॥ २ ॥

கல்பாணி ஸெலதநயாகமநானுகம்பே

த்வம் யத்ரயத்ர விதநோஷி பதார்ப்பணானி ।

ப்ராமேவ பத்மஜவலோக்மயநாடி லக்ஷ்ம்யஃ

ப்ராக்ஷாந்மயநாந்மயநாநிதாஃ வலு தத்ரதத்ர ॥

ஓ கஸ்யாணி நன்மைபைப் பயக்கவல்ல ஸெலதநயா-கமந-
னானுகம்பே! சிவனுடைய தயையே! த்வம் த்ர யத்ரயத்ர எங்கெங்கே

एव-अर्चनायि विततोयि अक्षयस्त्रिपुरा तत्रैव अक्षयके
एव-अक्षय-आदि-अक्षयः प्राम्मा, इन्द्रान् मुत्त
போரின் பதவிச்செல்வங்கள் தான் எவ்வு முற்கூடியே எவ்விதா
கவனத்துடன் தாருய்வின வகு தோன்றி நிற்கின்றன
அல்லவா!

வெணுடைய தகையைப் குறிக்கும்போது வெணுடைய
தேவி பார்வதிகைப் குறிப்பதினால், பார்வதிகையப்போல்
தகையும் வெணுடைய மற்றோர் தேவியும் சத்தியமாகும்
என்றும், வெணுடைய அருளை பத்தர் வேண்டும்போது
கஷ்டப்படும் குழந்தையைக்கண்டு மனமிரங்கி, 'சீக்கிரம்
அருள் செய்யும்' என்று பக்கத்தில் இருக்கும் அன்னியான
அம்பிகை பிதாவிடம் தூண்டுதல் செய்யும் விசேஷமும்
தவறிக்கின்றன. முதல் சீலாகத்திலும் இந்த இரண்
டாவது சீலாகத்திலும் பாம்மேந்த்ராதிசன் அடிமை
யாவர், அவர்களின் பதவிகள் காத்திருக்கும் என்பதால்,
வெதையை ஏற்பட்டவருக்கு பாம்மேந்த்ராதி பதவிகளும்
லக்ஷ்யமில்லை, அதற்கும் மேலான சிவமான, சாச்வதமான
பதமே லக்ஷ்யம், அது கிட்டும் என்பது சொல்லப்
படுகிறது.

2. O auspicious Compassion of Siva ! Where
you lay your steps, there the fortunes of Brahma,
Indra and others, in all attention, present them-
selves in advance.

मन्वस्मितं मदनसुन्दरमिन्दुरेखा-

सनदशेखमुमासखमुद्गन्ती ।

दिव्यं वपुः किमपि हृष्यगानधानां

मातृमुदं हि तनुपे महीती दवे त्वम् ॥ ३ ॥

மந்த்ரம்மிதம் மஹாஸுந்தரமிந்தரோவா-

ஸம்நீயஸௌவாமுமாவவமுநீவஹந்தி |

ஓவ்யம் ஸபுரி கிமபி ஓக்வயமாவவாநாம்

மாதர்முதம் நரி ததுஷே மஹதீம் உயே த்வம் ||

हे मातः दये ! ஏ அன்னை தையே ! मातृ-सितम् புன்
முறுவல் சூத்தனம் मदन-सुन्दरम् மன்மதனைப்போல
அழகானதும் रघु-रेखा-संनद्ध-शेखरम् சந்திரகலிகட்டிய
முடியணியோடு கூடியதும் उमा-सखम् பார்வதியோடு
கூடியதுமான किमपि ஆச்சரியமானதொரு दिव्यं वपुः
தேவ உருவை उग्रहस्ती தாங்கினவளாய் रक्ष-पथ-गा
கண்வழியை காணாந்து अनघा-नाम् தீங்கற்றவரின் महती
பெரிய सुखम् ஆனந்தத்தை त्वं नै तनुषे हि பெருக்கச்
செய்கிறாயன்றோ !

சிவனை நாம் காண அவரை அருள் செய்தால் ஒழிய
வழிவேறில்லை. நம் கண் முன் முதலில் அவர் அருள்
செய்ததும் இருளில் வெளிச்சம் அடித்தாற்போல்
அவருடைய தயாப்ரகாசம் ஏற்படுகிறது. அந்தத் தயா
வெளிச்சத்தோடு நோக்குங்கால் அவ்வெளிச்சத்தில் ஒரே
அன்பும் இன்பமும் அருளுமானதோர் ஆச்சரியமான,
சொல்ல முடியாத, அப்ராக்குதஸௌந்தர்யரூப மொன்று
நம் பார்வைக்குப் புலனாகிறது. அதே பேருக்குத் தகுந்த
சிவஸ்வரூபம். இத் தோற்றம் ஸாக்ஷாத்காரமானதும்
தக்காவாணங்கள் விழுந்து, பெரிய ஆனந்தம் பரவுகிறது.

3. O Mother Compassion ! Bearing a
wonderful divine Form, with a gentle smile, beau-
tiful like that of the god of Love, crest-fastened

with a lunar digit and accompanied by Parvati, you come within sight of the spotless and extend to them great joy.

दिव्यं वपुस्तदनुसंघतः पुरारेः

काञ्चिद्गुणात्तगति केचन निर्विशन्ति ।

आख्यामृतोर्मिरसिकास्त्वपरेऽमिनन्द-

न्यस्तापयः शिवदयेऽस्य तवावलम्बात् ॥ ४ ॥

சிவ்யம் வபுஸ்ததநுஸம்஘தஃ புராரேஃ

காஞ்சித் குணாத் தகதி கேவந நிர்விசந்தி |

ஆவ்யாம்ருதோர்மிரவரிகாஸ்த்வபரேத வமிநந்-

ந்யஸ்தாபயஃ சிவதயேஸ்ய தவாவலம்ஸாத் ||

ஓ மஸ்ய சிவதயே தாபே, சிவனுடைய கருணையே!

புராரே: சிவனுடைய தத் அந்த दिव्यं वपु: திவ்யமான ரூபத்தை அநுசம்஘த: த்பானஞ் செய்கிற கேவந சிலர் ஐயதி உலகில் காஞ்சித் குணாத் சில நன்மைகளுையே நிர்விசந்தி அனுபவிக்கிறார்கள்; தத அவலம்ஸாத் உன்னைக் கடைப் பிடித்ததால் அபரே து வேறு சிலரோ ஆக்யா-அமூத-ஓர்மி-ரசிகா: நாமாமிருத அலைகளில் களிப்பவராய் அஸ்த-ஆபய: இன்னல்களை (எல்லாம்) உதறி எறிந்து அமிநந்நி (எவ் விதத்திலும்) ஆநந்தப்படுகின்றனர்.

இந்தப் பகவதரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்க உபாயமான பகவத் அதுக்கரஹத்தை எப்படி அடைகிறது என்றால் அதற்கு நிச்சயமான வழி சிவனுடைய நாமாவை உச்சரிப்பதே. பரமோபாயமான சிவநாமத்தின் மேன்மை இந்த ச்லோகத்தில் வற்புறுத்தப்படுகிறது. இதே கவியின் ஆக்ஷர வடிவத்தைப் பார்க்கவும்.

4. Some who contemplate that divine form of Siva enjoy some good things in this world ; others, O Mother, Compassion of Siva, thanks to your support, delight in enjoying the ambrosial billows of Siva's Name and casting away all anguish.

आसृण्वोऽयमिति कश्चिदसृण्वितश्री-
विश्वेश्वरोऽयमिति विभुतवैभवोऽन्यः ।
धातेति कोऽपि जगतां जनकस्तवामी
कल्याण्युमेशकरुणे परिणाममेदाः ॥ ५ ॥

ஆவண்வலோயமிதி கச்சிதஸுவிதஸ்த்ரீ:
விசுவேசுவரோயமிதி விபுதவைவோ:
[ஹவோதந்ய:
யாதேதி கோடபி ஜமதாம் ஜநகஸ்தவாம்
கல்யாண்யுமேஸகருணே பரிணாமமேதா? ॥

अयम् இந்த आसृण्वस इति இந்திரன் என்ற असृण्वित-
श्री: குறைவற்ற செல்வமுடைய கச்சித் ஒருவன் ; अयम्
இந்த विसृ-ईश्वर इति குபேரன் என்ற विभुत-वैभव: புதும்
பெற்ற பெருமையையுடைய अन्य: மற்றொருவன் ; धाता
इति பரம்மன் என்று जगतां जनक: உலகிற்கெல்லாம் தந்தை
யான कोऽपि ஒருவன் ; अमी இவர்கள் हे कल्याणि उमेश-
करुणे மங்களகரமான சிவதையயே! तव உன்னுடைய
परिणाम-मेदा: வெவ்வேறு மாறுதல்களே.

பெரும் பதவிடன் என்று சொல்லக் கூடியவற்றின்
எல்லி குபேரன், இந்திரன், பரம்மா என்ற தேவதா

ந்தானங்கள் ; இவை யெல்லாம் சிவனின் தபை ஏற்பட்டால் தாமாய் வந்து சேரும்.

5. This somebody with unimpaired fortune called Indra, this another well known for his greatness as the lord of riches, /and some one called Brahma, the creator of the worlds, these, O auspicious Compassion of Siva, are (but) various transformations of your own self.

ईशो हरः स जगतां ननु तस्य च त्व-

मीशा परार्तिविनिराकृतिराकृतिस्ते ।

तन्माभक्तिहरणं करुणे न चेत्त्वं

धत्से कथं कथय देवि तवात्मलभः ॥ ६ ॥

ஈசோ ஹரஃ ஸ ஜமதாம் நனு தஸ்ய ச த்வ-

மீசா பரார்த்திவிநிராக்ருதிராக்ருதிஸ்தே |

தந்மாமாகார்த்திஹரணம் கருணே ந வேத்த்வம்

பத்ஸே கதம் கதய தேவி தவாத்மலபஃ ||

ச இசஃ அந்த ஈசுவரன் (சிவன்) ஜகதா ஹரஃ உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறவர் ; த்வ ச ஈயம் தஸ்ய அவருடைய இசா நனு ஈசுவரியல்லவா ? தென்னுடைய ஆகதி உருவமே பர-மார்தி-விநிராகதி : பிறகுடைய துன்பங்களைப் போக்கடிப்பது. தத் துகையால் ஹே தேவி கருணே ஏ தயா தேவியே ! மாமக-மார்தி-ஹரணம் என் துன்பங்களைப் போக்குவதை த்வ நீ ந பத்ஸே கெத் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் கயஸ் எப்படி தவ உனக்கு மாமகமஃ உன் ஸ்வருபமே வரித்திகும் ? சொல்து.

தபை என்றால் என்ன ? குற்றத்தைப் பொறுப்பது, துன்பத்தைப் போக்குவது என்பதல்லவா அது தன் ன்வருபம் ; அப்படியிருக்க ஒருவருடைய துன்பத்தை நீக்குவதென்ற காரியத்தை அந்தத் தபை ஏற்காவிட்டால், தபை என்ற தன்மைதான் எப்படி நிலைக்கும் ?

6, That Iswara is the destroyer of the worlds and are you not His Isvari ? And your very form is the repudiation of the distress of others. O Goddess Compassion ! if you do not remove my distress, tell me, how are you to justify yourself ?

वाक्षायणीसहस्रे गरलप्रहेण

दशमये विरचितेऽम्ब दये भवत्या ।

अधद्विपासिरमरोशितुरच्युतस्य

भो कान्तता दिविषवाममृताशिता च ॥ ७ ॥

காக்ஷாயணீஸஹஸ்ரே ஸரலப்ரஹேண

தத்தாமயே விரசிதேஸ்தம்ஸ டயே மவத்யா ।

அச்வத்திபாப்திராமரோரி தாஹீயுதஸ்ய

ஸ்ரீகாந்ததா லிவிஷ்வாமம்ருதாஸிதா ஹ ॥

ஐ மம்ம டயே ஏ தாயே தபையே ! மவத்யா என்றால் வாஸாயணீ-ஸஹசுரே மென் ஸரல-ப்ரஹேண கிஷ்டத்தைத்தான் எடுத்துக்கொண்டு டச-மமயே (உலகிற்கெல்லாம்)- அபயத்தைக் கொடுத்தவராய் விரசிதே (சுதி) செய்யப்பட்டதும் அமர-இசிது; தேவேந்திரனுக்கு மம்ம-திர-மாசி; குதிகாயும் (உச்சைச்சரவஸ்ஸம்) யாணாயும் (ஐராவதமும்). மெடத் தன் ; அச்யுதஸ்ய கிஷ்டத்துக்கு மீ-காந்ததா என்மியின்

நணவன் என்பது ஏற்பட்டது; दिविष्वामு தேவர்களுக்கு
अमृत-आशिता வ அமிர்த உணவும் ஏற்பட்டது.

அன்று அமிர்தமதனத்தில் கடலிலிருந்து காலகூட
விஷம் ஏற்பட்டபோது, சிவபெருமானுக்குத் தகைய ஏற்பட்
புகுக்கா விட்டால், இந்திரனுக்கு வாஹனம் ஏது? திரு
மானுக்கு மனைவி ஏது, தேவர்களுக்கும் உணவுதான் ஏது?
ப்ரபஞ்சமே விஷத்தால் நசித்துப் போயிருக்கும். தகைய
தின் தன்மை யாதெனில் தீங்கைத் தான் ஏற்றுத்
கொண்டு திறகுக்கு நன்மை பயப்பதே.

7. O Mother Compassion! When you made
Siva offer security (to the Universe) by (Himself)
taking the poison, the lord of the gods got (his)
horse and elephant (Uccaisravas and Airavata),
Vishnu got Lakshmi as his beloved and the gods
got the ambrosia for their food.

कूरेण हन्त गारुकेन गलेऽनकेन

काके शिरस्वपि तरङ्गवतीक्षरेण ।

कान्तं त्वदध्वगतमातनुषे दये सा-

धीनेधरा मयसि कः किमिहामिध्वाम् ॥ ८ ॥

க்குரேண ஹந்த் மாரகேன மலே:அனகேன

வாலே ஸிரஸ்பி தரங்மவதிலேண |

காந்தம் த்வதயு வமதமாதனுஷே டயே ஸ்வா-

யிணேஸவரா மயஸி க: கிமிஹாமித்வாம் ||

ஓ டயே ஏ சிவதகையபே! शिव-अध्व-गतम् உன் வழிவந்த
வகை காகை அழத்தின் கூரேன கொடுமைபாண மாரகேன விஷத்தி

குறும் காலே நெற்றியில் மனலென நெருப்பிகுறும் சிரசி
தலையில் தரஃவதி-ஶ்ரேண மபி சூற்றின் வெள்ளத்தாலும்
காஸ்தம் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாய் மாதனுயே செய்கிறாய். ஐந்தாம்
அந்தோ! ஸாதின-ஶ்ரேண சிவனைத் தன் வசமாகக் கொண்ட
வனாய் மவசி இருக்கிறாய்! 11 இவ்விஷயத்தில் க. எவன்
கிம் எனத் தன்மையாகச் சொல்லட்டும்.

‘ஒருவர் தன்னிடம் அண்டிய மற்றவருக்கு உபகாரம்
செய்வதானால் நன்மை பயக்கும் பொருள்களை வழங்குவார்.
நீயோ உன்னை அண்டிய பத்தனுக்கு வழங்கும் பொருள்
கன்தாம் என்ன? விஷம், நெருப்பு, தலையின்மேல் ‘ஜில்’
லென்ற தண்ணீர்! நன்றாயிருக்கிறது! இப்படிப்பட்ட
கடுமையான அதுக்காஹவினைபாட்டெல்லாம் ஸ்வேச்சை
பாய் நடந்துகொள்ளும் ப்ரபுக்களுக்கு லக்ஷணம்போலும்!’
என்று சிந்தாஸ்துதி. விஷம் விழுங்குதல், நெருப்பு
ஏந்தல், நதி தாங்குதல் எல்லாம் சிவனுடைய உருவத்தின்
லக்ஷணங்கள்; அவற்றைச் சிவதையை அளிக்கிறான் என்ற
தால், தன்வழி வந்தவருக்கெல்லாம் சிவஸாரூபத்தை
அருளுகிறான் என்று பொருள்.

இந்த ஸ்லோகத்தில் த்வனிக்கும் மற்றொரு ஸ்வாரச்-
யம்: சிவருபத்தின் இன்றியமையாத லக்ஷணங்களாய்
எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விஷம் விழுங்குதலையும் கங்கை
யைத் தலைமேல் தாங்குதலையும் கவனித்தால், அவ்விரு
அத்புத சிவனிலா சிகழ்ச்சிகளில் உலகை உய்க்க
சிவன் தான் ஏற்றுக்கொண்ட கஷ்டமும் பாரமும் விளங்-
கும்; அப்பெரும் காரியங்களின் மூலம் சிவபிரானுக்கு
உலகின் மேலுள்ள தையை வெளியாகிறது; அதுபோலத்
திங்கைத் தான் ஏற்று உலகைக் காப்பதென்பது தவையின்
தன்மை.

8. O Mother Compassion! Alas, you make one coming your way overcome by poison in his neck, by fire on his forehead, and by the flood of the river (the Ganges) on his head! Lord Siva is at your beck and call! Who can say and what in this matter?

काचित्स्वदीयकणिका मणिकाञ्चनायै-

रवैर्विनेत्यमुमिहारुचिहेतुरन्वा ।

उल्लासस्युपतिभितमौलिसोमि

त्वद्वाग्नि ते हि करुणे सरणिविचित्रा ॥ ९ ॥

காசித்தவதீயகணிகா மணிகாஞ்சனாநாயை-

ரவெர்வினெத்யமுமிஹாருசிஹேதாந்வா |

உல்லாஸயத்யுபதிபிதமௌலீஸோமி

தவநீயாமிதி தே ஹி கருணே ஸரணீர்விசித்ரா ||

ஐ கருணே ஏ ததையமே! காசித் தவதீய-கணிகா உன் திவிசைகளில் ஒன்று அமுக இந்தப் பந்தனை மனி-காஞ்சன-நாயை: ரத்னம், பொன் முதலிய அயை: பொருள்களால் சிவோதி திருப்திசெய்து வைக்கிறது; அந்நா மற்கொரு திவிசையோ ஐ இந்த மணி காஞ்சனங்களில் அகவி-ஹேது: குமியில்லா மையை ஏற்படுத்தி தவ-நாயை உன் இருப்பிடமான உபதி-பித-மௌ-லீ-சோமி சிவனிடத்தில் (அமுக இந்தப் பந்தனை) உலாஸயதி விளைவாடுப்படி செய்கிறது. ஸே உன்று கைய ஸரணி: வழி விசித்ரா விந்தையாகிறது!

இவ்வகையின் நன்மைக்கும், பரமபுருஷார்த்தமான சிவ ஸாயுஜ்யப்பதிற்கும் இந்தச் சிவதையபொன்றே காரணம்-நமக்கு ஏற்படும் செல்வத்தைக் கொடுத்ததும் அச்சிவ

தையே; மின் அந்தத் தனபோகத்தில் விரத்தியைப் கொடுத்து, மனத்தை நச்வர பரமாய்ச் செய்து, நச்வர-விடமே சமீபத்திருக்கச் செய்வதும் அச்சிவ தையே.

9. O Compassion ! One drop of yours gratifies this devotee (of yours) with riches of gem and gold; and another, causing aversion (to these riches), makes him sport in your own region, namely Siva. Your way is indeed wonderful !

मीषामहद्भयगिरोऽतिभयंकरत्वं

बस्त्रादुत्तम इति भीम इति प्रया च ।

सिस्वेव दासवसि देवि दये तमेनं

हा जिह्वेतदभिधास्यसि पुरुक्सेऽपि ॥ १० ॥

ஃஷாமஹத்யயிரோ஽திமயங்கரத்வம்

பஸ்யாஹுரும, இதி ஃம் இதி ப்ரயா ச |

ஹி 'த்வேவ டாஸவஸி தேவி டயே தமேநம்

ஹா ஜிஹ்வையததபிதாஸ்ப்ருசி புல்கஸே஽பி ॥

ஓ தேவி டயே! ஏ தயா தேவி! மீஷா-மஹ-மய-கிர:
“மீஷாஸாஹாத: பவதே”, “மஹ-மய-வஜ்ரம் உத்யதம்” என்ற
மறைமொழிகள் யச्य எந்தப் பரமேச்வரனுடைய மதி-
மயங்கரத்வம் மிகவும் பயப்படும்படியான தன்மையை மாஹு;
சொல்லுகின்றனவோ, யச्य எவருக்கு உபா கடுமையானவர்
-மீம:ஈதிவ் பயங்கரமானவர் என்றும் ஸ்ரீய பெயரோதம் பவம்
அந்த இச்சிவனை விஷயா தன் நாவிலால் பத-மமிஷா-ஸூசி
இச்சிவனுடைய பெயரைத்தொடும் புல்கஸே மபி புலியனிடத்

தம் விஷா ஈவ அடித்துத் தன்னினுற்போல் ஈசவசி அடி
மைப்பாப் செப்கிரும். ஹ! ஆச்சர்பம்!

உபநிஷத்துக்கள் "விஷாஹாத: பவசு" (தைத். 3-8)
"இவரிடமுள்ள பயத்தால் காற்ற அடிக்கிறதா, குரியன்
உதயமாகினான்" என்றவாறும் "महत्तमं ब्रह्मविष्णु" (உட. 6-2) வஜ்ரம்போல் மிகவும் பயப்படும்படியானது
என்றவாறும், பரமேசவானுடைய ஜகத் நியாமகமான
பரத்வத்தைக் கதவின்றன; அவருடைய பெயர்களே
புஷ்பன், பீமன் என்று கேட்ட மாத்திரத்திலேயே
ஒருவன் நடுங்கும்படி யானவை; இப்படிப்பட்ட
கடுங்கடவுளொன்று கேவலம் மானிடனொருவனுக்கு
உபயோகஞ் செய்ய வருமா என்றால், வந்தே தீரும்;
அக்கடவுளின் பரத்வம் எவ்வளவோ அதில் பதின்மடங்கு
அவருடைய ஸௌலப்யம்; அவரைப் பெயரைச் சொல்லி
அழைத்தால் போதும்; 'சொல்லுபவன் மிகவும்
நனனாயிருந்தபோதிலும், அவனுக்கு அருள்வார்;
ஏனெனில், அவருக்குள்ள தபை அவ்வளவு. இந்தத்
தபையை எழுப்ப அவருடைய நாமோச்சாரணமே
பரமோபாயம் என்று முன் நியாத்தானஞ்செய்த ஆக்பா
ஷவ்ஷி என்ற தூதிரிந்து விளங்கும்.

10. O Goddess Compassion! That Lord
whose exceeding fearfulness the Vedic utterances
like 'Bisha', 'Mahat-Bhaya' speak of, who is
well known as (Ugra) the Severe and (Bhima)
the Terrible, Him you verily hurl down and, ah,
make the slave of even that lowliest born who but
touches His Name with his tongue.

नान्यो मवस्त्यगतिकोऽगतिकस्तव स्वं
 शंमोर्द्वेषेऽपिपुना मयि क्षयदास्ते ।
 सर्वज्ञता विवक्षती तव दुर्लभं मां
 सञ्जस मा जननि भूपदे तु निःस्वा ॥ ११ ॥

நான்யோ மவஸ்த்யமதி கோட மதிகஸ்தவ ஸ்வம்
 ஸம்மோர்த்வேத்யபிபுஸா நமசி ஸஸ்வஜாஸ்தே ।
 ஸர்வஜ்ஞதா விவிக்ஷதீ தவ டுர்லபம் மாம்
 ஸஜ்ஜஸ்வ மா ஜநநி ஹ்ரபதே து நிஃஸ்வா ।

हे वषे! ஏ தயையே! मव् என்னைவிட மவஸ்த்ய: கதியற்ற
 अन्य: வேறொருவன் ந வஸ்தி இல்லை; तव உனக்கு மவஸ்த்ய:
 கதியற்றவன் स्वस् சொத்தது; सर्वज्ञता எல்லாவற்றையும்
 தெரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் என்பது शम्भु என்பொழுதும்
 मयि என் விஷயத்தில் शमो: சிவனிடத்தில் अघ-पिपुना
 என் பாபங்களைக் கோள்சொல்லிக் கொடுப்பதாய் तव
 உனக்கு मास् என்னை दुर्लभस् அடைய முடியாதவனாய்
 विवक्षती मास्ते செய்துகொண்டிருக்கிறது; जननि! தாயே!
 सञ्जस ஸந்தத்தமாயிரு; भूपदे तु காரணமின்றியே निःस्वा
 சொத்தற்றவனாய் मा भू: ஆகிவிடாதே.

பரமசிவனுக்குத் தயை என்று ஏற்பட்டிருக்கும் தேவி
 யிடம் பொருமை கொண்டவள் அவளுக்குச் சக்களத்தி
 பாய் வாய்த்திருக்கும் 'ஸர்வக்ஞதை' என்றவள். வழி
 யில்லாதவர்களைப்பெல்லாம் தான் காப்பாற்ற வேண்டு
 மென்று தப்பாதேவி தன் சொத்தாகச் சேர்த்துக்கொள்ளு
 கிருள்; ஆனால் 'ஸர்வக்ஞதை'யோ சிவனிடம் மெள்ளச்
 சென்று அவர் காதலில் "தயை அளிப்பேன் ஏற்றுக்கொள்

அருக்கிருள், பாரும், அவன் இந்த மஹாபாதகங்களைச் செய்தவன்" என்று காட்டிக்கொடுத்து, சிவன் காப்பாற்றாமல் அவனைக் கை விடும்படி செய்ய முயலுகிருள். 'ஸர்வக்ருதை' வறுத்தால், 'தபை'க்குக் காக்க ஆள் இல்லாமற்போகும்; ஆகையால் கவிதயா என்ற மாதாவை 'ஜாக்ரதை' உனக்கு ஒருவருமில்லாமல் பண்ணிவிடவேண்டும் என்று ஸர்வக்ருதையின் முயற்சி; இடம் கொடுக்காதே' என்று சொல்லுகிருள். தாப்பர்யமென்னவெனில், ஒருவன் செய்த பிழையைத் தெரிந்துகொண்டு பாராட்டினால் அவனிடம் அன்போ அருளோ காட்ட முடியாது; தோஷ ஞானமும் தபையும் ஒன்றுக்கொன்று ஆகாதவை; தோஷங்களைக் கூழித்து எழுத்து காப்பதே தபையின் ஐசுதனம். நல்லோரை அவர் செய்த நன்மைகளே காக்கும்; பாபிகளையோ தபையே காக்கவேண்டும்.

11. O Compassion of Siva ! There is none more helpless than myself ; and the helpless one is your wealth ; (but) there is always (this) omniscience of Siva, bearing Him tales about my sins and rendering me difficult of access to you ; be careful ; O Mother, don't you, for no reason, become bereft of your wealth.

स्वाधीनितेन्दुमकुटासि समर्पितोऽ-

मन्युममृत्युमिष्यता जगति भुतासि ।

आयुष्मती जननि मनुभिरेव चासि

वृ हन्त मां न कर्णे कथमन्युषेऽपि ॥ १२ ॥

ஸ்வாயீதிதேர்ஊமகுடாலி ஸமர்த்யிதோவ-
 மய்யுப்ரஹுத்யகிரிதா ஜமதி ஸுதாலி |
 ஆயுத்மதி ஜநநி மந்தஹோவ சாலி
 ஹா ஹந்த மாம் ந கருணே கயமஹ்யுபைஷி |

ஓ அநி கருணே அன்னை தபையே ! ஸாஸிநித-ஹுஸுதா
 மசி சிவனைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டவளாயிருக்
 கிருப் ; சமயித-ஹுமய்யு-மயூதி-மமிமதா உபமய்யு முதலிய
 வரின் கிருப்பததை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தவளாயும்
 அகதி உலகில் ஸுதா மசி ப்ரவரித்திபெற்றிருக்கிருப் ;
 மநுமி: யத (என் போன்றவரின்) பாபங்களாலேயே
 மாயுமதி ச மசி உயிர் தரிப்பவளாயும் இருக்கிருப் ;
 ஹ ஹஸ்த அந்தோ ! கயம் எப்படி மா் ந மய்யுபைஷி என்னிடம்
 வராமலிருக்கிருப் ?

முன் ச்லோகத்தில் பத்தனின் பாபங்களைத் தபை என்ற
 மாதா பொறுத்து மன்னித்து விடுகிறாள் என்ற தாத்பர்யம்
 விவரிக்கப்பட்டது. தபை என்ற தேவிக்கு சுதமை என்றது
 சேடி போன்றது. ப்ரபு பிழைகளைப் பொறுத்து, மன்னிக்
 காகிட்டால், நாம் பிழைக்க வழியே கிடைப்பது. ப்ரபு
 வின் தபை நம் குற்றங்களை அவச்யம் மன்னித்துத் தன்னை
 யும் நமக்குத் தந்தருளும். இப்படித் தபை தன்னைத்தான்
 வளர்த்துக்கொள்வதற்குப் பத்தனின் பாபங்கள் இல்லாமற்
 போனால், தபை எதை மன்னிப்பது, எப்படித்தான் தன்
 தன்மையையும் ஸமர்த்தித்துக் கொள்வது? ஆகையினாலே
 கவி இங்கு தபைக்கு உயிரைக்கொடுத்து வளர்ப்பது
 பத்தனின் பாபங்களே என்கிறார். தபைக்குத் தான் உண்டு
 ஜீர்ணிக்கும் உணவு பாபமே.

இவ்வர்த்தங்களை ஸ்ரீ பராசரபட்டர் தம் “கூமா ஷோடசி” என்ற ஸ்தோத்திரத்தில் நன்றாய் விளக்கி யிருக்கிறார். ஸ்ரீ அய்யாவாள் ‘ஸ்வாநிதேந்த முரு டாலி’ என்றதால் சிவனைத் தன்னிஷ்டப்படியோ, கர்ம மென்றித சட்டப்படியோ நடக்கவிடாமல் தயை அவகா யும் தன் வசமாக்கிக்கொண்டு, தன்னிஷ்டப்படி நடத்து கிறான் என்றார்; இதே பாவத்தை ஸ்ரீ பட்டரும் கூமா ஷோடசியின் முதல் ச்லோகத்தில், “நகவானின் ஸ்வா தந்த்ரயத்தையே தள்ளிகவத்துவிட்டுத் தானே உலகின் ஷேமத்தை ஏற்படுத்துகிறான்” என்கிறார். அதே இடத் தில் நாம்மேலே சொன்னதுபோல் தயை என்ற தேவிக்கு ‘கூமை’ ஒரு தோழி என்று பட்டர் வர்ணிக்கிறார். “கூாநிஷ்டே கருணா ஸயீ” என்று. மூன்றாவது ச்லோகத் தில், “பகவானின் கூமைக்குள்ள பசிக்கு இவ்வுலகிலுள்ள உயிர்ப்பிரானிகள் எல்லாவற்றிலுடைய பாபங்களையும் ஆறாரமாய்க் கொடுத்தாலும் போதாது, ஆனாலும் வந்ததை விடவேண்டாம், ஏதோ கொஞ்சம், இதோ என் பாபங்கள் இருக்கின்றன, இதைக்கொண்டு கூமை சிந்துண்டிபாவது செய்யட்டும், பட்டினிபிட்டு நடிப் போகவேண்டாம்” என்று சொல்லுகிறார்.

12. You are renowned in the world as one who has made Siva obedient to you and one who fulfilled the desires of Upamanyu and others ; O Mother Compassion ! Only by (our) sins do you live ; alas ! how is it that you do not come to me ?

शंभो त्वमेव शरणं मम चन्द्रचूडे-
 त्याद्या गिरस्तदुचितस्थितिहानितो नः ।
 सत्येतरा अपि विभुर्मज्जनाय यद्य-
 दृष्ट्वाति तद्वि करुणे चरितं भवत्याः ॥ १३ ॥

ஸஹோ த்வமேவ ஸாணம் மம சந்த்ராகுடே-
 த்யாடியா கிரஸ்தது-உசிதஸ்திதிஹானிதோ நஃ |
 ஸத்யேதரா அபி விஹுர்மஜ்ஜநாய யத்ய-
 த்ருஹ்ணாதி தத்யிகருணே சரிதம் ஹவத்யாஃ ||

‘शंभो चन्द्रचूड! व सम्भो, व सन्त्राकुट! मम
 எனக்கு த்வம் எவ ஸ்யே ஶரணம் சாணம்’ इत्याद्या: என்ற இது
 முதலான கிர: வார்த்தைகள் तद्-उचित-स्थिति-हानितः
 அவற்றிற்குத் தகுதியான இருப்பிடமல்லாததால் ந: எந்
 துக்கு सत्य-इतरा अपि (அவை) உண்மையில்லாதவையாக
 இருப்பினும் भज्नाय அதாவும் தன்னைப் பஜிப்பதே என்று
 विभु: பகவான், यद् यद् एता दृष्ट्वाति ஏற்றுக் கொள்ளு
 கிருரோ तद् अत ए करुणे व तदप्ये भवत्या: உன்ன
 டைய चरितं हि நடத்தையன்றோ!

நாம பஜனத்தில் போலியும் பவித்தையிடும் என்ற
 விஷயம் ஆக்பாஷஷ்டியில் பாகவதாதி புராணங்களின்
 மேற்கோள்களோடு விவரிக்கப்பட்டது; அங்கேபோர்க்கவும்.

13. "O Siva! Moon-crowned Lord! You alone
 are my refuge." If expressions like these, though
 false on account of their not being proper in form,
 the Lord accepts as devotion, it is (all) your doing,
 O Compassion!

யுடேஸ்: சூப்பேஸ் மே ஊரிதவிஸைதர்வெடென்பயாசயா
தடா மே ஹுதாவிர்ஹவது ஹவதி தஸ்ய ச. புரா:
மபீயம்ஹம்ஹத்யபலபநாம்ஹம் பாயயதி
த்வடாவிர்ஹாவேதஸாவஸிஹ ஓயே
[சிம் கஸயிதம் ||

கடவுள் அவனவனுடைய கர்மப்பேரேட்டைப் புரட்டி
நல்லது கெட்டதான வரவு செலவுகளைக் கட்டிக் கழித்து,
ரக்ஷித்தோ, கிஷித்தோ தன் ஈசுவரத் தொழிலை நடத்தப்
பார்க்கிறார். அந்தச் சட்டப்படி பத்தனைக் கூலி, அவன்
செய்த பாயங்களைக் கண்டு கடியும் தருணம், தயை என்ற
அன்னை திடீரெனத்தோன்றி, பாயங்கன் முழுவதையும்

‘இவன் செய்யவில்லையே’ என்று முடிமெழுதி, கோபிக்கும் பிதாபிற்கு எந்நேர குழந்தைக்காகப் பரிந்து சொல்லும் தாயைப் போல், தன் பரபரப்பைக் காட்டுகிறான். தயை பாபங்களை மறைத்துவிட, ஈசுவரனுக்கு ஒன்றும் செய்ய இயலாதுவதில்லை.

14. When the Lord is angry with me for my vast sins, and I call you out in extreme helplessness, may you present yourself before me and the Lord ; and when, O Compassion, your emergence displays the speedy repudiation of all my sins, what can He do?

महेशे संकुद्धे मदघविदि ममं श्रितजन-
अमाक्षान्त्री देवि त्वमयि सहसाविर्भव दये ।
मदीयांहःसह्यपलपनरंहः प्रथयति
त्वदाविभविऽसावलमिह दये किं कलयितुम् ॥ १५ ॥

மஹேஸே ஸம்க்ருத்யே மடிவவிதி மஹபம் ஸ்ரீதஜ-
அமாட்சான்த்ரீ தேவி த்வமயி ஸஹஸாவிர்ஹவ
[உயே]

மடியாம்ஹஃஸஹ்யபலபநரம்ஹஃ[ப்ரதயதி]
த்வடாவிர்ஹாவேஸாவலமிஹ.உயே

[கிம் கலயிதம் ॥

மஹ-மடி-விதி என் பாபங்களை உணர்ந்த மஹே பர மேச்வரன் மஹம் என்னைக் குறித்து சங்குடே (சதி) கோபிக்கும்போது, மயி தேவி வயே ஏதயாதேவியே! ஸ்ரீத-ஜன-அமா-அட்சான்த்ரீ ஆச்சரித்த ஜனங்களின் கஷ்டத்தைப் பொறுக்க

மாட்டாத தவம் ி சகலா திடொன்று காரியிவ முன்
தோன்றியா. மலிவ-வா-லீலி-மயலபம-ரீது என் பாபக்குவி
யி மதுப்பதின் வேதந்தை தவ-காவிமயி உன் தோற்ற
மாணது மயவதி சதி காம்பிக்கும்போது இவ் இயிஷயத்
தில் கலி இக்கடவுள் கி கலயிதும் கலம் என்ன செய்ய
முடியும்?

15. When Lord Siva, knowing my sin, is
angry with me, O Goddess Compassion, manifest
yourself immediately, you who cannot bear the
distress of your refugees. When your appearance
displays the vehement negation of all my sins,
what can He do?

त्वया भाव्यं मातर्मयि शशिकलोचंसकरुणे
प्रणम्य त्वां याचे कति कति भवत्या न हि भूताः ।
जगत्येको वर्णे कचिदपि गतिं कांचिदपि न-
न्वपश्यन्नैवेदं सदृशमगतीनां तव गतेः ॥ १६ ॥

தவயா ஹாவ்யம் மாதர்மயி ஸாஸிகலோத்தம்ஸகருணே
ப்ரணம்ய த்வாம யாதே கதி கதி ஹவத்யா ந
ஹி ஹ்ருதாஃ ।
ஜமத்யேகோ வர்த்தே த்வசிட்வி மதிம் காஞ்சிட்வி ந-
ந்வபஸ்யந்நைவேதம் ஸ்ரீருஸமமதீகாம்
[தவ மதேஃ ॥

मातः अन्निभे! शशिकलोचंस-करुणे ए निवतन्यये !
मयि एन्नानिदत्तित्ति स्वया भाव्यम् ि इरुक्तेवेन्दुम् !
प्रणम्य नमस्कारांशुस्येत्तु त्वाम् एन्नि याचे वेन्दुक्

கொள்ளுகிறேன் ; மயக்கம் உண்டால் கதி கதி டி எவ்வளவு
பெயர்களுதான் ந வுதா : தாங்கப்படவில்லை ; ஜகதி உலகில்
கவித் அபி ஓரிடத்திலும் காவித் அபி ஒரு கதிம்
போக்கையும் அபித்யந் காணாதவனாய் பக : ஒருவனாய் வர்த்
நடு நான் இருக்கிறேன் அன்றோ ; மகதிநாள் கதி :
கதிமற்றவருக்குக் கதிபாண தவ உணக்கு இவம் இது நை
சகசாம் தகுதி அல்லவே அல்ல.

16. O Mother Compassion of Siva! You must be with me ; I prostrate and beseech you ; how many have you not supported ? Alone in the world I am, not finding anywhere any refuge. This is not proper at all for you who are the refuge of the refugeless.

तवाध्वन्या धन्यास्तत्र हि भवतादन्तकरिपो-

येदेष्वेकेनैः शिरसि धनुषा घातमदयम् ।

तथान्येन ग्राह्यां किरणभरेणासिक्तया

दयेऽनैषीन्मूर्धप्रविदलनमप्यम्ब भवती ॥ १७ ॥

தவாய் வந்தா யன்பாஸ்தவ ஹி ஸ்வநாதந்தகரிபோ-

ரயஜேஷ்வேகேநாதம் ஸ்ரீரவிரி யநுஷா

[வாழ்வு]

தயாந்வேந தீராவ்ணாம் கிரணமபரோணவிலதயா

உயேதகாஷிந்மூர்யப்த்ரவிதலநமப்யம்ஸ ஹவதி

हे भव्य दये वा त्राये, तत्राप्ये! तत्र एन्नुदय
 भव्यः पत्तनं तत्र एन्नुदय भवनात् इत्यु
 प्रमाणं भव्य-रिपोः निवृत्तिः धन्याः हि अतिरिक्त
 कलिका अल्लवा। यत् एन्नुदय एव इत्त एन् पत्तनं।

ஏனென ஒருவனும் மயலி ி மயலம் இரக்கமின்றி எனம் இந்தச்
சிவனை சிரசி தலையில் வுதுபா கில்லால் சாதம் மனையி
அடிபட வைத்தாய்; ததா அதுபோல மயலம் மற்றொரு
பத்தனம் மானா கிரணம் மனையி கற்களை எறியும்படி
செய்தாய்; மயலம் மற்றொருவனும் மயலம் மயலம் மயலம்
மயலம்-மயலம் மயலம் மயலம் மயலம் மயலம் மயலம் மயலம்
தாய்.

சிவதமைய ஏற்பட்டவர்கள் சிவனையே தன் அதி
மாய், தன்னிஷ்டப்படி சிவனை நடத்திக் கொள்ளலாம்;
அவரும் பத்தவச்யராய் அவன் செய்வதை பெல்லாம்
அன்பு கிணையாட்டாய் அனுபவிக்கிறார். சிவனைத் தலையில்
கில்லால் அர்ஜுனன் அடித்த கிட்டான். கில்லால்
சாக்ய நாயனார் அடித்தார். வாளால் அரிவாட்டாய்
நாயனார் வெட்டினார்.

17. O Mother Compassion! Those that
have resorted to you are superior to that Siva who
is your abode; for, of these you made one beat
Siva mercilessly on the head, another pelt Him
with stones and still another cut His head even
with a sword!

प्रियोऽर्थोऽयं शंभोः प्रसदनविषेयाधिगम इ-

त्यथ द्वेष्योऽयं तत्प्रसदनविषेयक्षतिसिति ।

परोऽयं तत्रायोदय इति च तद्भीक्ष्वसिंहं

न मे तद्भीमैवं मयि विमुक्तता ते शिष्यये ॥ १८ ॥

பரியோர்த்தோ஽யம் ஸம்ஸாரப்ராஸாநகலியேயாபிமஃ இ-
த்யத ட்வேஷ்யோ஽யம் தத்ப்ராஸாநகலியேயக்ஷதிரிதி |
பரோ஽யம் தத்ப்ராஸோதய இதி ச தத்யிஷ்ஞாநிஸம்
ந மே தத்யிஷ்ஞாவம் மயி விமுக்ததா தே ஸிஷ்யேயே ||

ஓ சிவ-வ்யே! ஏ சிவனின் கருணையே! ஹோ: சிவனுடைய ப்ரசவ-விவே-மயிம: இதி அருளுக்காகவேண்டிய (பஜன பூஜனாதி) கர்மாக்களைச் சேகரித்துக்கொள்ளுவது என்பது மிய: மய: (சிவனுக்கு) ப்ரியமான விஷயம்; மய பின் தத்-ப்ரசவ-விவே-மயி: இதி மயம் அவருடைய அருளுக்காகவேண்டிய கர்மாக்களைத் தொகுத்துக்கொள்வதென்ற இது ஹே: (மய:) அவர் வெறுக்கத்தக்க விஷயம்; தத் இக்கர்மானுஷ்டானத்தில் ஆய-உய: இதி வ மயம் பல லாபம் ஏற்படுவது என்ற இதுவும் பர: (மய:) அவருக்குப் பொருட்டல்லாத (உதாலீனமான) விஷயம்; மயிம இவை எல்லாமே தத்-பி-ஹத் அச்சிய புத்தியினால் ஆகவேண்டியவை; மெ எனக்கோ தத்-பி: அச்சிவபுத்தி ந இல்லை; ஏவம் இவ்வாறு த உனக்கு மயி என்னிடத்தில் விசுவசா பராமுகம் மா வேண்டாம்

சிவப்ராஸாதம் ஏற்படவேண்டுமானால் அதற்கான பத்தி முதலிய ஸத்கர்மாக்களை செய்யவேண்டும்; அப்படிப்பட்ட கர்மாக்களை செய்யாமலிருப்பது சிவனுக்குப் பிடிக்காது. ஆனாலும் இதிலிருந்து இந்த பலன் வரும் என்ற புத்தியோடு அக்கர்மாவை செய்யாமல் சிவார்ப்பணம் என்று செய்ய வேண்டும்; அப்படிச் சிவார்ப்பணமாய்ச் சிவமயமாய்ப் புத்தியுள்ளவனுக்கே செய்ய முடியும்; எனக்கு அச்சிவபுத்தி கிடையாது என்ற காரணத்தால் என்னை புறக்கணிக்கக்கூடாது.

18. The acquisition of the acts to be done for propitiating Siva is a thing dear to Siva; the absence of these is a thing disliked by Him; and

the outcome of a gain in such things is a matter of indifference to Him ; all these are to be done, having Him as the object of our thought ; such thought is not in me ; but you should not (on that score) turn away from me.

क्षिपन्नामिन्वादिष्वनवधि मिथोवैशसधुरा-

दुरापेक्षेष्वक्षप्रकरमविवाक्येवदनम् ।

मधुसन्दि द्राक्षाफलकुलमिवायुर्वितथय-

न्निक्तकालं सीदाम्ययि मयि कदा स्याः शिवदये॥ १९॥

அபிபந்தாமிந்நாடிஷ்வநவயிமிதோவையஸ்யபுரா-

தூரபேக்ஷேஷ்வக்ஷப்ரகரமபிவாக்யேவதநம் ।

மதுஸந்தி ட்ராக்ஷாஹலகுலமிவாயுர்விததய-

ந்நிக்தகாலம் சீடாமியி மயி கதா ச்யாஃ

[ஸ்ரீவத்யே ।

மயி ஸிவத்யே ஏ ஸிவ தத்யதே ! மிதோ-வையஸ்ய-புரா-புரபேது
ஒருவருக்காக ஒருவர் கவிமையாய்த் துன்புறுத்தியும் அதை
தற்கு அரிதாதிருக்கிற மது இந்த காமினி-மாவிது ஸந்தி
முதலிய விஷயங்களில் அநவயி முடிவின்றி மயி-வாக்ய-
வதநம் கழுதவாயில் மது-ஸந்தி தேனெழுதும் ட்ராக்ஷா-ஹ-
லகுலம் என திரைக்ஷுட்பழங்களை (எறிவதுபோல) போல
அக்ஷ-பரகரம் என இத்திரியங்களை க்ஷிபந் எறிந்து கொண்டு,
மாயு: (என்) ஆயுதம் விததயந் வினாக்கித்தொண்டு க்ஷிபந்-
காலம் எவ்வளவு காலம் சீடாமி கஷ்டப்படுவேன் ! மயி
என்னிடம் கதா எப்போது ச்யா: உண்டாகுவாய்?

கடவுள் நமக்களித்த புலன்கள் மிகவும் சிறந்த கருவி
கள்; அவற்றால் நாம் அனுபவித்த அடைய வேண்டிய
பெரிய விஷயமும் அவற்றை அருளிய கடவுளே; ஆனால்
அச்சிறந்த விஷயத்தை விட்டு இந்திரியங்களைச் சிற்றின்
பங்களிலேயே நாம் செலுத்துகிறோம்; இடைவிடாமல்
ஊர் முதலிய இச்சிற்றின்பங்களை நாம் நாடுகிறோமே
ஒழிய, அவை நாம் விரும்பியபடி நமக்குக் கைகொடுவதில்லை;
அவற்றைப் பெற நாம் ஒருவருக் கொருவர் ஐன்மப்
பழிபைக்கட வாவதைத்தக் கொள்ள வேண்டியிருக்
கிறது; அப்படிப் பிறரைப் பதைத்துத் தேடியும் இச்
சிற்றின்பங்கள் நமக்குக் கிட்டுவதில்லை. அப்படி இருக்கும்
சிற்றின்பங்களின்மேல் நம் சிறந்த புலன்களைச் செலுத்து
வது கழுதைபின் வாயில் மிகவும் ருசிபாண திராசையைப்
போடுவது போலாகும். இப்படி வாழ் நாட்களை வீணாக்
காமல், புலன்களைச் சிவபரமாய் மாற்றச் சிவதையே
உறவவேண்டும்,

19. Endlessly throwing my senses on these,
wife and others, hard to attain even by great
mutual torment, even as one would throw honey-
dripping grapes into the mouth of an ass, and
wasting my life, how long; am I to suffer? O Com-
passion of Siva! When will you appear in me?

कदा गौरीनेत्राञ्छलसमुदितानञ्चकिता-

नकटाक्षांस्तान् स्मितमधरविम्बे कृतपदम् ।

मुखं शंभोस्तथोन्मुदितशरदिन्दुप्रियसखं

पुरस्तादादध्याः पुरभिदनुकण्ये जननि मे ॥ २० ॥

கடா மெனரீநேத்ராஞ்சுலஸ்முதிதாஸம்மசதொர்
கடாஸூம்ஸ்தாம்ஸ்தச்ச ஸ்மிதம்பாஸிம்ஸே
[சுருதபடிம்]

மூவும் ஸஹோஸ்தச்சோர்முதிதஸாஹிர்ஷுப்ரியஸவம்
புரஸ்தாநாஹ்யாஃ புரஹிஸுக்ம்பே ஜகதி மே ।

ஓ அநி பூரஸித்-ஸநுக்யே ஏ தாயே விவதபையே! கயா
எப்பொழுது கோரி-நே-ம-அஹ-ஸமுதித-மனஹ-வகிதாந் பார்
வதியின் கடைக்கண்ணில் தோன்றிய மன்மதனுக்குப்
பயந்த தாந் அந்த ஹ்யோ: விவதுடைய கதாஸாந் கடைக்கண்
பார்வைகளையும், மஹ-விஸ்யே கோவைப்பழம்போன்ற
புதட்டில் கத-பஹ்மஇருப்புக்கொண்ட தத் அந்த ஸிதஸ் வ
புன்னகையையும், ஸமுதித-ஹாஹ்-ஹு-பிவ-ஸகஸ் களிப்
புற்ற சாத்கால (பூர்ண) சந்திரனைப்போன்ற தத் அந்த
சுகஸ் முகத்தையும் மெ பூரஸ்தாந் என் முன் மாத்யா: வைப்
பாய்.

விவதுடைய முர்த்தியை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தர்சனம்
செய்வதோ, அதை எப்போதும் நம் மனக்கண்முன்
வைத்துக் கொண்டிருப்பதோ, விவதையின் அதுக்ர
ஹத்தால்தான் முடியும். விசேஷணங்களால் விவ
முர்த்தியின் அழகும் வர்ணிக்கப்பட்டது.

20. O Mother, Compassion of Siva! When
will you place before me those glances of Siva
rendered timid by the love manifesting in the
corners of Parvati's eyes, that smile of Siva resid-
ing on the lip red like the Bimba fruit, and that
face of Siva resembling the joyous autumnal
moon?

असावर्थः श्रेयानयमितर इत्यच्छमतिदाः
 प्रजानां शर्मासावसुखविरहे च प्रतिभुवः ।
 विमान्ति श्वासा यद्विधुशकलमौलेर्भगवत-
 स्तदेतत्कल्याण्यास्तव विलसितं किं न करुणे ॥ २१ ॥

அஸாவர்தஃ ஸ்ரேயாநயமிதர இத்யச்஛மதிதாஃ
 ப்ரஜாநாம் ஸர்மாப்தாவஸுவகிரஹே ச
 [பாதிஹுவஃ |
 விமான்தி ஸ்வாஸா யத் திவ்யாஸாதகமௌலேர்ஹமவத-
 ஸ்ததேதத் கல்யாண்பாஸ்தவ விலவரிதம்
 [கிம் ந கருணே |

ஓ கருணே ஏ தயையே! அசௌ மர்த்: இந்த விஷயம் ஸ்ரேயாந்
 ஸன்மைக்கானது, அயம் இது இதர: வேறுபட்டது என்கிறது
 அந்நு அச்஛-மதி-தா: தெளிவான அறிவைக் கொடுப்பன
 வாயும், ப்ரஜானாம் ஸர்மா-அசௌ மக்களுக்கு ஸுகம் கிட்டுவதற்
 கும் அசுக்-விரஹே ச துக்கம் விலகுவதற்கும் ப்ரதிபுவ:
 ஜாமீன்களாயும் ப்ரபவத: விபுசகலமௌலே: சிவனுடைய
 ஸ்வாஸா: மூச்சு ரூபமான வேதங்கள் விமான்தி (ஐவி) யத்
 ப்ரகாசிக்கின்றன என்ற தத் பதத் இது கல்யாணியா: ஸ்ரேமத்
 தைக் கொடுக்கும் தவ உன்னுடைய விசலிதம் ந கிம்?
 ஸீலியல்லவா?

மக்களைப் படைத்த பகவான் அம்மக்கள் துக்கத்
 திற்குக் காரணமான வழிகளை விட்டு விலகி, நல்வழிக்
 கான ஸத்ஸர்மாக்களைச் செய்து ஸுகித்ருமாறு இது
 ஸ்ரேயஸ், இது அஸ்ரேயஸ் என்று காட்டும் வேதங்களை
 ஸ்ருஷ்டித்தார்; அவ்வேதங்கள் சொல்லும்படி நடந்தால்

கெட்டது நீங்கி, கல்லது கிட்டுமென்பதற்கு வேதங்களே ஐயமில், கடவுளே ஸத்யம் செய்து கொடுப்பவர். நம்மிடம் கருணையில்லாவிட்டால் கடவுள் இவ்வாறு நம் கவனுக்குக்காகச் சிரமப்படுவாரா?

“तस्य ब्रह्मो भूतस्य निःश्वसितम्” என்று வேதத் திஸேயே, வேதம் கடவுளிடமிருந்து எழும் முச்சு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘वेदोऽखिलो धर्ममूलकम्’ என்று நம்மைத் தாங்குவதான (धारणाद् धर्म उच्यते) தர்மத்திற்கு வேதமே மூலம் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “प्रसिमुषः” என்பதால் “நான் சொல்லும் காரியம் ஒன்றைச் செய், அதிலிருந்து இந்த நற்பயன் ஏற்படும்; அதற்கு நான் உத்தரவாதம்” என்று வேதம் சபதம் செய்கிறது என்கிறார் கவி.

21. That these (Vedas), the breath of the Moon-crested Lord Siva, shine forth as the bestowers of the clear knowledge that this is beneficent (Dharma) and this is different (Adharma), and as the guarantees for the access of welfare and the removal of misery, O Compassion, is this not the play of your auspicious Self?

स्मरन्ते शंभो पुरहर शिवोमाधव हरे

मुरारे गोविन्दामरवर मुकुन्देत्यविरतैः ।

शिवाख्यापीयूषोर्मिभिरयि हये मां कबलितं

कदा वा कुर्वींस्तव गुणक्षरा मञ्जितहराः॥२२॥

ஸ்ம்ராராதே ஸம்ஹோ புரஹா ஸிவோமாயவ ஹரே
 முாரே மோவிந்தாமாவா முகுந்தேத்யவிரதைః |
 ஸிவாவ்யாபிஸூஷோர்மிவிரயி ஓயே மாம் கஸலிதம்
 கஹ வா குர்விரம்ஸ்தவ மண்ணலரா மஜ்ஜிதஹரா? ||

अयि दये व तथेय्ये! मज्जित-हरा: सिवन् मुमुक्षिं
 கிடக்கும் தவ உன்னுடைய குண-ஹரா: குண வெள்ளங்கள்
 (ஹே) ஸர்-மராதே வ மன்மத சத்ரோ ஶ்மோ சம்போ புர-ஹ
 திருபுரங்களை ஒழித்தவரே ஶிவ சிவ உமா-சுவ பார்வதீபதே
 ஹே ஹரே மூரே முரணு ஒழித்தவரே ஶோவிந்ந கோவிந்தா
 மமர-வர தேவசத்ரேஷ்டா முகூந்ந முகுந்தா इति என்ற
 अविरतै: ஶ்யகில்லா ஶிவ-மாஸ்யா-பீயூஷ-ஓர்மினி: சிவ (மங்கள
 மான) நாமங்களின் அமிர்ந்த அலைகளால் கவலிதம்
 விழுங்கப்பட்டவனாய் மாடி என்னை கவா வா எப்பொழுது
 कुवीरन् செய்யும்?

இடைவிடாது பகவத் நாமகானம் செய்து அதிலேயே
 முமுக்ஷிக்கிடக்கும் பாக்யமும் பகவானின் தனையினுல்தான்
 ஏற்படும்; நாமாவைச் சொல்லிவந்தால் தனைய் ஏற்படும்;
 தனைய் ஏற்பட்டால் நாமா சொல்லலாம் என்ற அந்யோந்
 யாச்சரய தோஷமில்லவே இல்லை.

“சிவாக்யா” என்ற இடத்தில் “சிவனுடைய நாமா”
 என்று அர்த்தம் வைத்துக் கொண்டால் ஹரி, முகுந்தன்
 என்ற விஷ்ணு நாமாக்களும் சிவனையே குறிக்கும் என்று
 வைத்துக் கொள்ளலாம்; பகவன் நாமா என்று நாமா
 வற்புறுத்தப்படுகிறதே ஒழிய சிவநாமா, விஷ்ணுநாமா
 என்ற பேதமில்லை; சிவமான, அதாவது மங்களத்தைக்
 கொடுக்கக்கூடிய (ஹரி, ஹா முதலிய தெய்வங்களின்),
 நாமா என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆக்யாஷக்ஷிக்கு
 உரை எழுதிய திருவிசகல்லூர் வீரராகவர் என்றவரும்

‘சிவாக்யம்’ என்ற பதத்திற்கு ஹரி ஹர ஸாதாரணமாகப் பொது அர்த்தம் சொல்ல வேண்டிருக்கிறது என்று எழுதியிருக்கிறார். நாம பஜனம் செய்பவன் ஹரி ஹர பேதம் செய்யலாகாது என்று சொல்லியிருக்கிறது. (ஆக்யாஷஷ்டி முகவுரை ; ஆக்யாஷஷ்டி 4-வது ஸுலோகத்தையும் பார்க்கவும். வீரராகவ வ்யாக்யானத்துடன் காமகோடி க்ரந்தாவனியில் வெளியிட்டிருக்கும் ஆக்யாஷஷ்டி கையையும் பார்க்கவும்.)

32. O Compassion ! When will the floods of your excellences, in which is immersed Siva Himself, engulf me with the ambrosial billows of the auspicious Names incessantly recited, Names like O Smararati (Enemy of Cupid), Sambhu (Auspicious), Purahara (Destroyer of Tripura), Siva, Umadhava (Lord of Parvati), Hara, O Murari (Enemy of demon Mura), Govinda, Chief of Gods, Mukunda !

समुन्मीलज्ज्वालाज्वलनकवित्सान्तिकगतो

यथा तद्वद्वाराथभिरतिहतस्वान्तिकगतः ।

असावीष्टे नोजीवितुमहह का तस्य तु कथा

किमन्यजीवातुस्त्वमसि जगतोऽस्वेषकरुणे ॥ २३ ॥

ஸமுன்மீலஜ்ஜ்வாலாஜ்வலனகவிதஸ்யாந்திகமதோ

யதா ததவத்வாராஸ்பிரதிஹதஸ்யாந்திகமதஃ |

அஸாவீஷ்டே நோஜீவிதமஹதம் கா தஸ்யது கதா

கிமன்ப்யஜீவாதுஸ்த்வமஸி ஜமதோஸ்யேஸகருணே ||

ஓ ईश-कणे वा सस्वरातये ! समुन्मीक्य-ज्वाला-
ज्वलन-कसितस्य एगुम् ஜ்வாலையோடு கூடிய நெருப்புப்
பிடித்த மனிதன் ஒருவனுடைய यथा अन्तिक-गतः
அருகிலுள்ள ஒருவன் எப்படியோ तद्वत् அதபோல்
वारादि-भमिरति-इतस्य மனைவி முதலியவற்றிலுள்ள ஈடு
பாட்டாலழிந்துபோகும் மனிதனொருவனுடைய अन्तिक-
गतः ஸம்பந்திலுள்ள असौ (மற்கொரு) மனிதன் उज्जीविष्य
தான் தப்பிப்பிழைப்பதற்கே न इष्टे ஸமர்த்தனல்ல; अह
அந்தோ! तस्य तु அதிலேயே இருப்பவனைப்பற்றி
का कथा சொல்லவும் வேண்டுமா? अस्य இப்படி அழிந்து
போகும் आगतः உலகிற்கு जीवातुः உயிரளிக்கும் மருத்தாய்
त्वम् நீ असि இருக்கிறாய்; अन्यत् किम्? வேறென்ன?

அக்னியினால் பற்றப்பட்டவனுடைய பக்கத்திலுள்ள
வகையும் அத்தீ பற்றி விடுகிறது; அவனைக்காப்பாற்றா
வதாய் அணுகிய இவனுட அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறான்.
அதபோல் சிற்றின்பங்களில் விழுந்தவனை வெளியே
இழுத்து வருவதாய் அவனிடம் சென்றவனும் சிற்றின்பங்
களில் விழுந்து விடுகிறான். அதன் ஸஹவாஸமே நம்மைக்
கெடுத்து அழித்து விடும். அதிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க,
அதிலிருக்கும் ருசி விலக, அதில் மனம் நாடாமலிருக்க,
இடைவிடாத பகவத் ந்யானமே உபாயம்; அந்த ந்யானம்
உண்டாகி நம்மைக் காப்பாற்றும்படி அவருடைய
கருணையே உதவ வேண்டும்.

23. Like one close to another caught in a
fire of blazing flames, even so is one close to a
person ruined by his addiction to wives, etc.,
incapable of saving his own self. Alas! Why

mention him who is actually in it? But to such a world, O Compassion of the [Lord! You are the life-restoring medicine.

மயிஷானம் வாமாஸயமததிரா மஜயது தே
கவா பூர: ச்வீர கவக்திததடோ தேவி கருணை ।
ததா த்ராகுத்கர்ஷ்நிவதததவிதாநநதிகர:
கதேசமேமாரூபே மததி த பதே ஸாபயது மாம் ॥ ௨௪ ॥

மயிஸாஸகம் வாமாஸயமதிதராம் மஜயது தே
கவா பூர: ச்வீரவரம் கவக்திததடோ தேவி
[கருணை ।
ததா த்ராகுத்கர்ஷ்நிவதததவிதாநநதிகர:
கதேஸப்ரோமாவ்யே மததி ச பதே
[ஸாபயது மாம் ॥

ஓ தேவி கருணை! ஓ கருணாதேவிபே! கவா எப்போது
மயி என்னிடத்தில் வசதிததம் மிகவும் வாம-வாஸயந்
எதிரிகதபாஸ எண்ணத்ததயுததய இஷானம் சிவகிஸ தே உன்
துததய கவக்தித-தத: கவா விமுத்திப பூர: வெண்
மானது ச்வீரம் பதேசகசபாப் (முமுதம்) மஜயது (தனத்
குள்ளே) முமுதகவத்கும்? ததா அதபோஸ் கவா எப்
போது த்ராகு சிவகிஸாய வத்கர்ஷ்நி என்னி இமுத்த விததத-
விதாந-வததிகர: எத்பதும் இதைபூதகிஸயெல்லாம் உதைத்
தத் தன்னி இஷ-வெஸ-வாஸய சிவ அந்யு என்ந மததி பெரிய
பதே த ஸ்தானத்திதும் மாம் என்னி ஸாபயது சிவகிஸத்ததம்.

24. O Goddess Companion! When is your
flood, which has fully engulfed the banks, to
submerge completely Siva who has a totally wrong

opinion of me? And when is it to destroy all impediments, pull me up quickly, and establish me in the great place called the love of the Lord?

प्रियो द्वेष्योऽप्यर्थस्तुदति मम बुद्धिं तदितरे-
 ऽप्यमी स्वैरं निग्नन्त्यहह गिरिशालिजनसुखे ।
 प्रसक्तिः का वा स्याद्भगवति नमस्तेऽर्हसि न मा-
 मियद्वुरीकर्तुं गिरिशकरुणेऽनन्यशरणम् ॥ २५ ॥

ப்ரியோ ட்வேஷ்யோ஽ப்யஸ்துததி மம

[ஸுஹீயிம் தவிதரே-

தப்யமீ ஸ்வைரம் நிவநந்தயஹஹ

[மிரிஸாலிஜ்மகஸுவே ।

ப்ரஸக்திஃ கா வா ஸ்யாஹ்மமவதி நமஸ்தேஹ்மதி

[ந மா-

மியஹ்மஹீகர்த்தம் மிரிஸகருணேதந்யஸாரணம் H

ஹே गिरिश-करुणे व सिलतयये! प्रियः வேண்டிய அर्थः பொருளும் द्वेष्यः அर्थः अपि வேண்டாத பொருளும் मम என்னுடைய बुद्धिस् புத்தியை तुदति தன்புறுத்துகிறது, तद्-इतरे अपि अमो அதல்லாத இந்த வேறு சில விஷயங் களும் स्वैरस् தன்னிஷ்டம்போல் निग्नन्ति (எனக்குத்) தடைசெய்கின்றன ; अहह அந்தோ ! गिरिश-आलिजन-सुखे சிவனைத் தழுவிக்கொள்ளும் இன்பத்திற்கு का वा प्रसक्तिः ச்யாத் என்ன ஸந்தர்ப்பம் இருக்கும் ? हे भगवति व தேவி । ते नमः உனக்கு நமஸ்காரம் ; अनन्य-शरणम् வேறு கதியில் லாத मास् என்னை इयत् இவ்வளவு दुरीकर्तुं न अर्हसि ? விலக்கி வைப்பது தகாது.

25. Objects, dear as well as detestable, torment my mind ; and these others too freely impede me, alas ! What chance is there for me for the bliss of Siva's embrace ? O Goddess, obeisance to you ! O Compassion of Siva ! You ought not to keep me so far away—me who have no other refuge.

दये शंभोऽसक्त्यमृतलहरीं तावकशराः
कदेहोपानेष्वन्यलमपनयन्तः प्रतिहृतीः ।
तथा चात्मा मेऽसावतिशिशिरितो हास्यति कदा
मनोजायुन्मोहदहनदहनोत्थं परिभवम् ॥ २६ ॥

உயே ஸம்ஹோஸ்தஃ அக்த்யம்ருதலஹரிம் தாவகஸராஃ
கடேஹோபானேஷ்வந்யலமபநயந்தஃ ப்ரதிஹ்ரீதிஃ |
தயா சாத்மா மேஃஸாவதிஸிஸிரிதோ ஹாஸ்யதி கதா
மனோஜாயுந்மோஹநதஹநோத்ஸம் பரிஹவம் ||

हे शम्भोः दये ! ए शिवतस्यये ! कदा एत्तपोऽतु तावक-
शराः एवं वेष्णुगन्धनं प्रतिहृतीः तदैकैः अस्मै अपनयन्तः
मुपुत्तुम् पोक्किन्किन्कोण्डे इह एन्नीडम् तद्-भक्ति-
अमृत-लहरीम् अन्तर्त्तं शिवपक्त्ति एन्तर्त्तं अमिर्त्तं पेरुक्त्तक
उपानेष्वस्ति कोण्डे वरुम् ? तथा अन्तर्त्तं पेरुक्त्तकाल
मे एन्नुत्तय अस्मै इन्त आत्मा ए अत्तम् मा वुम्
अतिशिशिरितः (सन्) मिक्त्तम् कुन्तिर्त्तियत्तं पेरुत्तु मनोज-
आदि-उन्मीलेद्-गहन-दहन-उत्थम् कामम् मुत्तलिय एयर्त्तु
एयुम् काटुत्त-त्तिविलिक्त्तु एन्दाकुम् परिभवस् अत्ता
मिप्पे कदा एत्तपोऽतु हास्यति एत्तिर्त्तन्नुम् ?

26. O Compassion of Siva ! When will your streams bring to me here the ambrosial wave of Siva's devotion, removing completely the impediments ? And rendered exceedingly cool by that wave, when will this soul of mine overthrow the subjection to the wild fire of lust and the like.

महेशस्य प्रज्ञासमुचितविधानक्षमतया

समाप्येनोराशेरपि समवमर्शे सति न मे ।

समाध्यासस्याशा निजलहरिभिस्तं ननु विमुं

क्षित्त्वाना मम विहरसि यदि त्वं न करुणे ॥ २७ ॥

மஹேசஸ்ய ப்ராஜ்ஞாஸமுசிதவியாநக்ஷமதயா

ஸமாப்யேநோராஸேரபி ஸமவமர்சே சதி

[ச மே]

ஸமாஸ்வாஸஸ்யாஸா நிஜலஹரிஹிஸ்தம் நந விஹம்

விதன்வாநாமந் தம் விஹரஸி யதி த்வம் ந

[கருணே ॥

ஓ கருணே ! ஏ ததையே ! மஹேசஸ்ய ப்ராஜ்ஞா-
ஸமுசித-விதாந-
க்ஷமதயா (ஸர்வக்ருதான) சிவனும் (என் நடத்தையைப்
பற்றி அவர்) தெரிந்துகொண்டிருப்பதற்குத் தக்கவாறு
செய்யவேண்டியபடியால் மம அபி என்னுடைய எனோ-ராஸோ
அபிபாபக்குவியனுடைய சமவமர்சே சதி விசாரணையும் ஏற்ப
டும்போது த்வம் நீ நிஜ-லஹரி: உன் வெள்ளங்களால்
தம் விசும அந்த ப்ராபுவை மமந் க்ஷித்வானா முழுதவையுந்
கொண்டு यदि ந விஹரஸி வினையாடாவிட்டால் மெ எனக்கு
ஸமாஸ்யஸ்ய அஸா தேறுதலுண்டென்ற நம்பிக்கை
ந நந இவ்வையன்றோ.

“ நான் செய்த கொண்டிருக்கும் பாபங்களை ஸர்வஜ்ஞான பகவான் அறிவார்; அந்த என் பாபகர்மாதாரியாகத்தானே அவர் எனக்குப் பலனை வழங்க வேண்டும்? அம்முறைப்படி என் கர்மாவை அவர் சீர்திருக்கும் போது, எனக்குத் தண்டனைபே ஏற்படும் என்பது தின்னம்! அப்படி அவர் என்னைப்பற்றிச் சீர்திருத்திப் பார்த்து, கெடுவினைக்கு யோஜனை செய்து கொண்டிருக்கும் போது நீ திடீரென வென்னம் போல் பொங்கி எழுந்து அவர் அறிவை மயங்க அடித்து என் விஷயத்தில் அவருக்கு ஒன்றும் தப்பாகப்படாதபடி செய்து விடு; அப்படிச் செய்வாவிட்டால் நான் தப்பிப்பது ஏது? ” என்று பத்தன் தபையப்பார்த்து முறைபிடுகிறான். தாத்பர்யம் என்னவெனில் நாம் செய்யும் பாபங்களுக்கு, பாவானின் தபை பொன்று தோன்றி கூழித்தால் ஒழிய வேறு விமோசனமே இல்லை.

27. O Compassion ! If you do not exhibit your play and drown that Lord Siva in your waves, there is no hope of consolation for me when the great Lord will have to do what His knowledge of facts demands as proper and when this heap of my sins is under consideration.

दशायामेतस्यामपि शिवदये ते विमुक्तता

मयीत्वं चेन्ममो महति विपदकषाण्वहमसौ ।

अकीर्त्यन्वौ ममा त्वमपि मम यत्किञ्चन भव-

त्वपि लोद्वारे वा भवतु भवती मोक्षमवती ॥ २८ ॥

உயாஸாமேதஸ்யாமபி ஸிவஜயே தே கிழுவதா
மலீத்யம் சேம்மத் நோ மஹதி கிபடிஸ்யா

[வஹமஸௌ]

அஜீர்த்யஸ்யெௌ மத் நாத்வமபி மம யத்கிஞ்சந ஹவ-
த்வபி ஸ்வோஹ்யாரே வா ஹவது ஹவதி

[ப்ரோத்யமவதி]

हे शिव-दये ஏ சிவதையயே ! एतस्यां दशायाम् अपि இந்தத்
தசையிலும்கூட மயி என்னிடத்தில் நீ உனக்கு इत्थम् இம்
மாதிரி विमुक्ता चेत् பராமுகம் இருந்தால் असौ महम् இந்த
நான் महति பெரிய विषय-मण्यी ஆபத்தாகிற கடலில்
मम முழுசிப் போனேன் ; त्वम् अपि நீயும் मकीर्ति-मण्यौ
அபக்யாதி என்ற கடலில் ममा முழுசிப் போனாய் ;
मम எனக்கு यत् किञ्चन ஏது வேண்டுமானாலும் भवतु ஏற்
பட்டும் ; भवती நீ स्व-उद्दारे अपि वा உன்னைத் தூக்கிக்
கொள்வதற்காவது प्रोद्यमवतो भवतु முயற்சி எடுத்துக்
கொள்.

என்னைக் காப்பாற்றும் என்று நம்பியிருந்த தயை
'இருக்கும்போதே நான் ஆபத்துக்காளானாலும், தயைக்குத்
நான் நம்பினவரைக் கைவிட்ட அபக்யாதி ஏற்படு
மாதலால், தன்னலங்கருதியே தயை என்னைக் காக்க
வேண்டும் என்கிறார் கவி.

28. O Compassion of Siva ! If you are thus
indifferent even in this stage towards me, I am here
immersed in the great ocean of calamity, and you
are immersed in the ocean of disrepute, let any-
thing happen to me ; may you strive to lift your-
self up at least !

कमलभवपद वा कैटभारिभियं वा
मदनमिदनुकम्पे मङ्क्षु दातुं क्षमा त्वम् ।
किमु न दिशसि वीतक्लेशिकामासिका मे
कचन शिवशिवेत्पाल्यानघारैकतानाम् ॥ २९ ॥

கமலஹவபதம் வா கைடஹாரிஸ்ரியம் வா

மஹாவிதேவகம்பே மங்க்ஷு ஓதும் க்ஷமா த்வம் ।

கிமு ந லிஸஸி வீதக்லேசிகாமாஸிகாம் மே

கவசந ஸிவஸிவேத்பாவ்யாநயாநரெகதாநாம் ॥

ஓ மதநமித்-மனுகம்பே ஏ சிவததையே! கமலஹவ-பதம் வா
பாம்மதேவனின் ஸ்தானத்தையோ கைடஹரி-பியம் வா
விஷ்ணுவின் செல்வத்தையோ மங்க்ஷு உடனே வாதஸ்
கொடுக்க த்வம் நீ க்ஷமா சந்தியுள்ளவன்; சிவ-சிவ-ஐதி-
பால்யான-பாரா-ஐக-தானாஸ் சிவ சிவ என்ற ஜப தாரா
யிலேயே நடுபாடுடன் கடிய கவசன ஏதோ ஒரு இடத்தில்
வீத-க்லேசிகாஸ் தன்பம் நீக்கிய ஹாஸிகாஸ் இருப்பை மெ
ளனக்கு கிமு விஸஸி ந ஏன் கொடுக்கமாட்டேன்
என்கிறாய்?

எந்த உயர்ந்த பதவியையும் சிவததை அளிக்க
வல்லதே; ஆனால் பக்தர் வேண்டுவது ஏகாந்தமாய் ஒரு
மூலையில் உட்கார்ந்து, கவலைகளின்றி, இடைவிடாது சிவ
நாம உச்சாரணஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் பெரும்பேறே;
அதன் சிறப்பு வேறொன்றுக்கும் இல்லை.

29. O Compassion of Siva! You are cap-
able of granting immediately the state of Brahma
or the fortune of Vishnu; (but) why don't you give
me the state of sitting somewhere, rid of all distress

and concentrated in the continuous recital of the Name of Siva.

हितमहितमैतुं वर्तितुं चानुरूपं
न पुनरस्मबोधानीशताभ्यां हतोऽहम् ।
प्रमथपतिद्वयेऽये पाल्येस्त्वं कथं मां
कथमिव न च ते स्यात्ख्यातिमग्नौ न जाने ॥ ३० ॥

ஹிதமஹிதமஐதும் வர்த்திதம் சானுரூபம்
ந புனரஸ்மபோயானீஸதாஹ்யாம் ஹதோஹம் |
ப்ரமத்பதித்வயேயே பாலயேஸ்தவம் கதம் மாம்
கதமிவ ந ச தே ஸ்யாத்வியாதிமஹ்நோ ந ஜானே ॥

அயே ப்ரமத-பதி-வ்யே! ஏ நிவதகையே! ஸவோஷ-மனிஷ-
தாஹ்யாஸ் அறிவின்கை, சக்திபின்கை இவ்விரண்டாறும்
ஹத: வின்போன அஹம் நான் ஹிதம் நல்லதையும் ஹிதம்
நிபதையும் ஹிதம் தெரிந்து கொள்வதற்கும், அநுரூபம்
அப்படித்தெரிந்து அதன்படி வர்த்திதம் வர்த்திதத்திற்கும்
ந புன: அஹம் ஸமர்த்தனல்லன்; த்வம் நீ மாஸ் என்னை கதம்
எப்படி பாலயே: காப்பாற்றுவாய்? கதம் இவ் எப்படித்தான்
செவ் உனக்கும் க்யாதி-மஹ்நோ புகழுக்குக் கேடு ந ஸ்யாத் ஏந்
படாமலிருக்கும் (என்று) ந ஜானே அறிவேன்.

இந்த ச்லோகத்தில் சிவ தர்மஸம்ஸ்டம் ஒன்றைச்
சொல்லுகிறார். ஸத்கர்மா எது, அஸத கர்மா எது
என்று அறிந்து நல்லொழுக்கத்திலிருந்துவரும் ஒருவ
னுக்கு அவன் சாரிதார்த்திநேற்ப ஸதகதி ஏற்படுகிறது;
அவனைக் கெடவுள் அவனுடைய குணகர்மாதிகள் காரண

யாய்க் காப்பாற்றுகிறார். அப்படிச் காப்பாற்ற, அந்தப் பந்த
னுக்குத் தக்க யோக்யதையிருக்கிறது; யோக்யதையற்ற
என்னை எப்படிச் காப்பாற்றுவது? எந்தக் குணத்தையோ,
என் நடத்தையையோ சொல்லி என்னைக் காப்பாற்ற
முடியும்? ஆனால், தகைய என்ற பெயரின் குணநிசயத்திற்
கும் சக்தி விசேஷத்திற்கும் ஸகஷணம் என்னவெனில்
யோக்யதையற்றவனாயும் காப்பாற்றுவது என்பதே; யோக்
யதையே காப்பாற்றிவிடும் ஒருவன் விஷயத்தில் தகைய
வேண்டவெனில்லை; ஆகையால் நீ யோக்யதையை விசாரித்துச்
சட்டப்படி நடப்பதானால், உன் புகழுக்கு இழிவு
வர்படும். சட்டங்களை மீறி என்னைக் காத்தருள்.

30. Struck by ignorance and powerlessness,
I am not capable of knowing the beneficent and
injurious, and of conducting myself accordingly.
O Compassion of Siva ! I don't know how you can
save me and how you can avoid losing your
reputation.

तव भवति निवासस्तारकाशीशमौलिः

स च मय्यभवोभामर्षपर्याकुलात्मा ।

समय तमनुकम्पे त्वद्रसौधावसेकै-

र्मम तद्वलमयि त्वं नावने मेऽर्थनोया ॥ ३१ ॥

தவ ஹவதி நிவாஸஸ்தாரகாஸீஸமௌலி:

ஸ ச மய்யஹவோத்ராமர்ஷபர்யாகுலாத்மா ।

ஸமய தமதுகம்பே த்வத்ரஸௌவாவஸேகைர்

மம தவ்லமயி த்வம் நாவநே மேத்ர்பரிபா ॥

अयि अनुकंये ए तथेय्ये ! तारकाधीशमौलिः शिवं
 तव दानं कु निवासः भवति இருப்பிடமாய் இருக்கிறார்.
 स ए अवरो मद् - भव-भव - उग्र-भमर्ष-पर्याकुल-आत्मा
 நான் செய்யும் பாபங்களால் ஏற்படும் கடுங்கோபத்தால்
 கலங்கின மனமுடைபவராயிருக்கிறார்; தம் அவரை
 त्वद् - रस - भोग - भवसेकैः உன் ரஸம் பெருக்கினால்
 ஈனைத்து சமய காப்பாற்றும்; तद् अतः मम दानं कु अलम्
 போதும்; मे भवने एन्னைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில்
 त्वम् न भर्षनीया வேண்டப்படவேண்டியதில்லை.

சிவன், பாவம், எப்பொழுதும் குளிர்ந்திருக்கும்
 பழக்க முன்னவர்; தலையில் அதற்காகச் சந்திரனை எப்
 போதும் வைத்திருக்கிறார்; அப்படியிருக்கும் சுக புருஷர்
 திடீரென நான் செய்யும் பாபங்களைக்கண்டு, கடும் விஷம்
 போன்ற கோபம்தோன்றி, அடிக்கடி மிகவும் உஷ்ணப்
 படுகிறார்; அவர் கொதிப்பை, ஏ ததையே! நீ உன்
 குளிர்ந்த ரஸத்தைக்கொட்டிச் சமனம் செய்து, அவரைக்
 காப்பாற்றும்; என்னைக்காப்பது அப்புறம் ஆகட்டும் என்று
 கவி சமத்காரமாய்த் தன் பாபங்களுக்கு சுதமாபணத்தை
 வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

31. O Compassion ! Your abode is Siva
 and He is disturbed by the terrible fury caused by
 my sins ; safeguard Him by drenching Him with
 the streams of your Rasa ; that is enough for me ;
 there is no need to entreat you for my protection.

अभिलषतु शिवास्याभाहस्तादिवम्भा-

वपि सकृदयमेतस्यालिङ्गार्तिं हरिष्ये ।

इति सततविनिद्रामिन्दुमौर्त्ये य-

वहमिव न जडः कोऽन्यधीर्नाभयेत्त्वाम् ॥ ३२ ॥

அலிஸ்தா ஸிவாஸ்யாமாகவாஸ்தா காலாஹரேத்யாஹிஷ்டம்வா -

உபி ஸக்ருதயமேதஸ்யாலிங்கார்த்திம் ஹரிஷ்யே |

இதி ஸததவிநித்ராமிந்துமௌர்யே ய -

ஓயஹமிவ ந ஜடஃ கோ஽ந்யாதிர்நாபயேதத்வாம் ||

‘காஹ’-இதி-மாதி-ஃவாஸ்ய வபி “ஆஹர” (கொண்வொ)

முதலிய சொற்களின் வ்யாஜ்மாகவாவது காலாஹரேத்யாஹிஷ்டம் ஒரு தரம் வபிஷ்டம் மனிதன் ஷிவ-காஹாஸ்ய சிவநாமாவை அபிலக்ஷய சொல்லட்டும்; एतस्य இவனுடைய அபிலக்ஷ-மார்திஸ்ய எல்லாத் தன்பத்தையும் ஹரிஷ்யே போக்குகிறேன் இதி என்று சதத-விநித்ராஸ்ய எப்பொழுதும் கண் விழித்துக்கொண்டிருக்கும் த்வாம் உன்னை ஹே இந்துமௌ: வபே ஏ சிவதையே! அஹஸ்ய வ என்னைப்போல் ஜட: ந வபி முடனாயில்லாவிட்டால் க: எவன்தான் அந்ய-தி: ஒரே மனத்துடன் ந ஃ ஸ்யேத் ஆசிரயிக்கமாட்டான்?

சிவதையையே எழுப்ப, சிவநாமா போதும்; அச்சிவ நாமாவையும் சிவநாமாவாகவே, அல்லது எப்போதுமே, சொல்லிவரவேண்டுமென்பதில்லை; ஒருதரம் சொன்னாலும் போதும்; வேறு எச்சொல்லிலும் சிவநாமச் சொற்கள் கலந்து வந்தாலும்போதும்; நீ ‘கொண்வொ’ என்பதற்காக “ஆஹர” என்று சொன்னால், சிவநாமாவானது, “ஆகா! எனனை ‘ஹர’ என்று உலி விட்டான்; நாம் போய்க் காக்க

வேண்டும்” என்று வந்து விடும்; “எப்பொழுது, எச் சொல்லில் நம்மைக் கலந்து இவன் சொல்லிவிடுவானோ, நாம் அதை உற்றுக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு காக்க ஒட வேண்டும்” என்று சிவநாமா உஷாராயிருந்து கொண்டிருக்கிறது; இவ்வளவு அக்கரையோடு, இவ்வளவு எளிதில் காப்பாற்றும் உன்னை என்போன்ற முடனே நாடாமல் இருப்பார்.

32. “Let this man utter once the Name of Siva even if it be through the guise of words like Āhara (Bring), and I shall take away all his distress.” Which man, not stupid like me, will not, without thought of another thing, resort to you who are thus constantly wakeful, O Compassion of Siva!

अरति समनुसन्धेरेणाधोर्णी ते-

ऽनिरुगतिमिव तूलो शेष दोषं कुतोऽसिन् ।

गणयसि परतन्त्रे मन्त्रियोगादव द्रा-

गमुमिति कुरुणे तं त्वादिशेशं मदर्थे ॥ ३३ ॥

சரதி ஸமநுருத்யந் ப்ரோணயோரணீம் மே

ऽनिरुமதிமிவ தூலோ ஷேபயேஷ ஷோஷம்

[குதோதஸ்திந் |

மணபலி பாதந்த்ரே மந்நியோமாதவ தீரா-

மமுமிதி கருணே தம் த்வாடிஸேஸம் மதர்யே ||

“தே (கடவுளான) உன்னுடைய மெரண-பொரணீஸ் தூண்டு தல் முகையை சமநுசந்தி டி ஒட்டியல்லவா மனிருமதிஸ் காற்றின் வழியை தூ ஷ பஞ்சபோல், எவ இந்த

(மனிதன்) வரதி ஈடக்கிருன் ; துத: எதற்காக பரதஸு பிற
குண (உணக்கு)க் கட்டுப்பட்டு ஈடக்கும் வரதி இவனி
டத்தில் வரதி குற்றத்தை வரதி கருதுகிறாய்? மந்-
நிவோஸு என் உத்தரவின்மேல் வரதி சிக்கிரம் வரதி இவனை
வரதி காப்பாற்ற ” இதி என்று இ கருணி எ தபையே ! தஸ்
இவர அந்த பரதி வரதி மந்-வரதி என் பொருட்டு வரதி
கட்டின இடு.

அவனவனுக்குக் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட குணம்
வரதி காப்பாற்ற இழுத்துப் போகும் வழியில் அவனவன்
செய்துகொண்டிருக்கிறான் ; அவனே செய்து கொள்வதற்கு என்ன
இருக்கிறது ? கடவுளே ஆட்டிவைத்து விட்டு, அப்படி
ஆட்டிவைத்து இப்படி ஆட்டிவைத்து என்று சொல்லலாமா ?
கடவுளே தபையைக் காண்பித்து, இனி தவக்கம் செய்
பரதி உடனே காக்கவேண்டும்.

88. “ This man moves following the track of
your direction, even as a piece of cotton would the
course of wind ; why do you find fault with him
who is not his own master ? “ On my order save
him quick.” O Compassion ! Command that Siva
thus on my behalf.

मदघविततिरन्तःसत्त्वमाविश्य शंभोः

प्रविष्टयति योग तस्य ते चानुकम्पे ।

उदयि निरूपमा महैन्यसंपत्तिरेषा

प्रतिभवति पुनर्वा निर्भराश्लेषसंधौ ॥ ३४ ॥

மடிவலித்திரந்தஃ ஸத்வமாவிஸ்ய ஸம்மோ?

ப்ரவிவட்யத்யோமம் தஸ்ய தே சாதகம்பே |

தடிநி நிருபமா மஃ ஷைஸ்ய ஸப்பத்திரோஷா

ப்ரதிஹவதி புநர்வாம் நிர்ஹராஸ்லேஷஸந்யௌ ||

ஓ மனுஷ்யே ஏ தயையே ! மஃ-அஃ-கிததி: என் பாபங்கள்
 ஷம்ஸோ: சிவனுடைய அஸ்த: சத்வஸ் மனத்தினுள் அவிஷ்
 புருந்து தஸ்ய அந்த ஷம்ஸோ: சிவனுக்கும் தே வ உணக்கும்
 யோகம் (ஏற்படக்கூடிய) சேர்க்கையை ப்ரவிஷயயிதி தடுத்த
 கிடுகெடுத்த; தஃ அபி அப்படியிருந்தும் ஏவா இந்த நிரூபமா
 நிகரற்ற மஃ-தேவ்ய-சம்பதி: புன: என் பெரும் எளிமையோ வாம்
 உங்கள் இருவருடைய நிர்மல-அக்ஷே-சிவ்யை த்ருடமான
 ஆவிந்நம் ஏற்படும் விஷயத்தில் ப்ரதிபயயிதி ஜாமீனாயிருக்
 கிறது.

நான் செய்யும் பாபங்கள் காரணமாய்ச் சிவன்
 என்னைக் காக்கத் தன் அருளைச் சுரக்காமல் இருக்கலாம்;
 ஆனால் நான் படும் துன்பத்தால் அவருடைய தயை என்
 விஷயத்தில் எழுந்தெழும்; அதன் மூலம் நானும்
 சிவனை அடையலாம்.

34. O Compassion! The mass of my sins enters the mind of Siva and prevents a union between Him and You; still, this unparalleled plentitude of my own pitiable state guarantees to bring about again a close embrace between you two.

दलयतु दिग्भिषो दन्तफण्डैः कठारै-

र्वहतु दहनमाला दारयत्वस्त्रजालम् ।

अपि धुरि परिवृण्वन्वन्नयो नैनमातिः

स्पृशति शिवदये यः स्पृश्यते तेऽनिलेन ॥ ३५ ॥

உலயது லிபிஹையோ உந்தகாண் டெஃ கீராரை-
 ற்ஹுது ஹுஹிஹா ஹாயத்வஸ்தாஜாலம் |
 அபி யுரி பரிஹுண்வத்வஸ்யயோ ஹநமார்த்திஃ
 ஸ்ப்ருஸதி ஸிவஹே யஃ ஸ்ப்ருஸ்யதே
 [தேஹிஹே ॥

காரை: கடினமான கஸ்த-காஸ்தே: தம் தந்தங்களால்
 விசு-ஹ-ஹி: திக்கஜங்கள் வஹு பிளக்கட்டும்; வஹ-
 மாஹ் ஹுஹுபுகள் வஹு எறிக்கட்டும்; வஹ-ஜாலம் அஸ்த
 ரங்கள் வாரவது கிழிக்கட்டும்; வஹ: வபி கடல்களும் புரி
 முன்னால் (வந்து) பரிஹுஹு குழந்து கொள்ளட்டும்;
 ஹே ஹி-ஹே ஏ சிவதையே! ய: எவன் தே உன்னுடைய
 வஹின காற்றால் ஸுஹ்யதே தொடப்படுகிறானோ பஹு (அந்த)
 இவனை மாரி: கட்டமானது ந ஸுஹித் தொடவதில்லை.

சிவ தையைக்குப் பாத்ரமானவனுக்கு எந்த ஆபத்து
 வருவதாயிருந்தாலும் அதிலிருந்து அவனுக்கு யாதொரு
 சிரமமும் ஏற்படாது.

35. Let the elephants of the quarters dig at
 him with their hard tusks, the fires blaze, missiles
 tear and the oceans encircle him ahead. O Com-
 passion of Siva, no trouble touches him who is
 touched by (just) a breath of yours.

அபிஜதமஸுராராத்யாபகா காவி லோமா
 மநசுஜிவிநிஹ்நுர்மஜிதோஸ்ய ஶ்ரேஸ்தே ।
 கவலயதி நிமஹ்நு: சா ஶ்ரம் த்வ் த்வமஹ்நு:
 கதமிவ ந தயே தே ஸ்ர்புநிதோ விஸேஷ: ॥ 36 ॥

அயிஜுடமஸூரார்த்யாபமா க்வாபி ஸீநா
 மகலிஜுவிநிஹந்தர் மஜ்ஜிதோஸயம் ஸுதாஸ்தே |
 கஸபயதி நிமங்க்து: ஸாஸ்ரமம் த்வம் த்வமங்க்து:
 கயமிவ ந உயே தே ஸ்வர்யூரீதோ விஸேஷ: ||

மகசிஜ-விநிஹது: சிவனுடைய அபி-ஜட்ஸ் ஜடையில்
 அசுர-அரதி-அபயா தேவரதியான கங்கை காயி எங்கேயோ
 (ஒரு முலையில்) ஊர் மறைந்து கிடக்கிறது; அய்ஸ் இந்த
 சிவன் தை உன்னுடைய ஸுரே: வெள்ளங்களால் மகித: முழு
 வைக்கப்பட்டார்; நிமங்க்து: தன்னீரில் முழுநிறவர்களு
 டைய அமஸ் சிரமத்தையே சா அந்தக் கங்கை கவசயதி
 போக்குகிறாள்; த்வம் ரீயோ அமங்க்து: முழுநிறவருக்கும்
 (சிரமத்தைப் போக்குகிறாள்). ஹே வ்யே ஏ சிவதபையே
 தை உனக்கு சுவர்யூரீத: தேவ கங்கையைவிட விசேஷ: சிறப்பு.
 கயமிவ ந எப்படி இருக்கிறது ?

இந்த சீலாகத்தில் புண்யதீர்த்தங்களில் சிறந்ததான
 தேவ கங்கையைவிடச் சிவதபையின் பெருக்கு மிகவும்
 விசேஷமென்று கவி சமந்தகாமாய்ச் சொல்லுகிறார்: சிவன்
 தலையின் ஒரு முலையில் மறைந்துகிடக்கும்படி சிறியது
 கங்காப்ரவாஹம்; சிவதபையோ தன் ப்ரவாஹத்தால்
 சிவனையே முழுகவைக்கிறது; அதாவது சிவனையும் ஆக்ர
 மித்துத் தன்னிஷ்டப்படி பெருகுகிறது; கங்கையில் ஸ்நா
 னம் செய்தவருக்கே கங்கை பாபத்தைப் போக்குவள்;
 சிவதபையோ ஸ்நானம் செய்யாதவருக்கும், அதாவது
 ஸ்நானம் கூடச் செய்யாமலோ, செய்ய முடியாமலோ
 அறவீட்டான மற்றிருப்பவரையும், அவர் பாபத்தைப்
 போக்கிக் காக்கும்.

86. O Compassion ! The Celestial River is hidden somewhere in Siva's matted locks ; but by your floods He is verily inundated ; that Celestial River removes the fatigue of one who bathes, but you, of one who does not bathe even. How are you not superior to the Celestial River (Ganges)?

प्रभवति न हि दातुं भद्रमीशो विना त्वा-

मलमपि तद्दातुं नाम्न सत्यां भवत्याम् ।

वितरति च शुचं त्वद्विप्रकर्षे सतीशः

कथयितुमनुकम्पे कस्तथाहं. प्रभावम् ॥ ३७ ॥

ப்ரஹ்மதி ந ஹி டாதும் ஹ்மீஸோ விநா த்வா-

மலமபி தத்டாதும் நாம்வ ஸத்யாம் ஹவத்யாம்,

விதரதி ச ஸூசம் த்வத்விப்ரகர்ஷே சதீஸஃ

கயயிதுமதுகம்பே கஸ்தவாலம் ப்ரஹாவம் ||

ஓ அம்ம அநுகம்பே ஏ தாயே சிவதையயே ! இஃ சிவன்
 த்वां विना न भल्लामलं भद्रम्. श्रेष्ठमन्तैत दातुम् கொடுக்க
 न प्रभवति हि सन्तर्लலवे ; भवत्यां सत्याम् न இருக்கும்
 போது தத் அந்த ஸ்ரேஸ்தமந்தை அடாதும் அபி கொடுக்காம
 விருப்பதற்கும் ந அஸம் சந்தர்ல்ல ; த்வ-விப்ரகர்ஷே சதி ந
 கஸகயிருக்கும்போது இஃ சிவன் ஸூசம் துயரத்தையும்
 वितरति கொடுக்கிறார் ; तव உன்னுடைய ப்ராவம் சத்தியை
 कथयितुम् சொல்ல க: அஸம் எவன் ஸமர்த்தன் ?

தையயில்லாதபோது, சிவனால் ஸ்ரேஸ்தமமும் கொடுக்க
 முடியவில்லை, தேவலம் துக்கத்தையே வினைவிக்கமுடிகிறது;
 தையயிருக்கும்போது ஸ்ரேஸ்தந்தைக் கொடுக்க முடிகிறது;

இந்த அர்வப—வ்யதிரேகைக்களால் சேஷமம் கொடுக்கும் சக்தி விவருக்கல்ல, விவதையக்கே என்று அனுமானம் செய்ப்ப்படுகிறது.

37. The Lord is incapable of granting welfare without you ; when you are present, he is incapable of refusing it ; and when you are away the Lord gives unhappiness. O Compassion ! Who can recount your power ?

மதநஸதமனோஜ் மஞ்ஜுஹாஸானநாஜ்

சுரதுபுதிமாரீ சாஸ்யமர்வெநுபூதம் ।

வ்வினமயி மவீய் டுப்யை வ்ஸ்ய மீ த-

தவ சது வஸவரீத்யர்வ்யேஹ் வ்யை த்வாம் ॥ 38 ॥

மஹாஸாதமனோஜ்ஜும் மஞ்ஜுஹாஸானநாவீஜும்
ஸாஸ்யமர்வெநுபூதம் ஸாம்வமர்யேயந்ரூபம் ।
வ்வினமயி மவீயம் டுப்யேய பத்வமே தத்
தவ வது வஸவரீதீத்பர்யேயததம் டுபே
[த்வாம் ।

மதந-ஹா-மனோஜ்ஜு துந்துக்கணக்கான மன்மதன்பேரல்
அழகானதம் மஞ்ஜு-ஹா-ஸான-மவ்யஜ் அழகிய சிதிப்பேரடு
கடிய தாமரை முகமுடைபதம் ஹா-துபுதி-மாரீசு சாத்
கர சந்திரன்பேரல் வெண்மையானதம் சாஸ்யம் அம்பிக்க
பேரடுகடியதம் மர்வ-ஹு-பூதம் பாதி மதிசுபக் கிரே
பூஷணமாயுன்னதுமான மவீயம் என்னுடைய வ்வினம்
செல்வத்தை மீ என்னுடைய டுப்யை கண்ணோட்டத்தில்
வ்ஸ்யவை ; மயி வ்யை ஏ விவதையயே தத் அந்தச் செல்வம்

சுய சகல சகலசி உன் கையிலிருக்கிறது ஐத என்பதால்
சுய உன்னை என் நான் என்னை பார்த்திக்கிறேன்.

அழகுக்கெல்லாம் இருப்பிடமான சிவருபத்தைக் கண்
ருவிரக் கண்டுக்கொண்டிருப்பது சிவதகையின் அருளால்
தான்.

83. Captivating like hundred Gods of Love,
His lotus face having a charming smile, white like
the autumnal moon, accompanied by Mother,
crested with the half moon, my very treasure—
place that in the path of my eyes. O Compassion,
I beseech you because He is under your control.

त्वमसि मद्वनार्थं नार्थनीया दये य-

सुख भवति निवासो दुःसहं तस्य शंभोः ।

प्रसन्नस्य तमस्योष्मातिरेकं समागः-

प्रसन्नस्य भवत्या निरिरेक्षन्ममाकम् ॥ ३९ ॥

தவமவசி மதவனார்தம் நார்தனியா உயே ய-

சுதவ ஸவதி நிவாஸோ டுஃஸதம் தஸ்ய

[ஸம்ஹேத:]

பாஸுமய தமமர்ஷோஷ்மாதிரேகம் மமாமஃ-

பாஸுமயசி ஸவத்யா நிர்லகாஸ்தந்மமாலம் ॥

ஓ உயே ஹே சிவதகையே! மத்-மவனார்தம் என்னைக்
காப்பதற்காக தசு ந வர்ணனியா வசி உன்னை வேண்டிக்
கொன்னவேண்டியதில்லை; யா எந்த சிவன் தவ உன்னுடைய
நிவாச: ஸவதி இருப்பிடமோ தசு அந்த ஶம்போ: சிவனுடைய
மய வாக: -மசந்யம் என் பாபத்தால் ஏற்படும் துஸ்தசு தாக்க

முடியாததான தம் மமர்ப்-ஔம்-அதிरेकम् அந்தக் கடுங்கோப வெப்பத்தை மவ்யா: உன்னுடைய நிர்ஹே: பெருக்குதான் ப்ரஸமய தணிபச் செய்; தத் அத மம மஹம் எனக்குப் போதும்.

39. O Compassion! You need not be requested to protect me. With your torrents, quench that terrible and unbearable heat of anger, caused by my sins, in that Siva who is your abode. That is enough for me.

पशुरिव परिमूतोऽनुवानोऽपि शश्व-

द्विषयविसरमेतं हातुमप्यप्रगल्भः ।

विष इव विमुस्तस्ते वेदमनोशे तथाहं

कथमिव करुणऽस्तीकारपात्रं तवाहम् ॥ ४० ॥

பசுரிவ பரிமூதோநுவானோ஽பி ஸாவஹ்:

விஷய விரஸமேதம் ஹதுமப்யப்ரமஹ்: ||

விஷ இவ விமுஸ்தஸ்தே வேதமனோசே ததாஹம்

கதமிவ கருணே஽ந்தீகாரபாத்ரம் தவாஹம் ||

ஹே கருணே ஏ தபையே! மஹம் நான் ஷாவத் அடிக்கடி பசு: இவ மிருகம்போல் பரிமூதி: அவமானங்களை அநுவான: அபி அடைகிறவனாயிருக்கும் ஏதம் இந்த விஷய-விரஸம் பரவும் சிற்றின்ப ஆசையை ஹதும் அபி விடுவதற்குக்கூட அப்ரமல்ப: ஸமர்த்தனல்லாதவனாயிருக்கிறேன்; தே உன்னுடைய வேதமனி இருப்பிடமான இஹே சிவன் விஷயத்தில் விஷ இவ விஷத்தினிடத்திற்போல ததா அவ்வளவு விமுஸ: பகையுள்ளவனாயிருக்கிறேன்; தத உனக்கு மஹம் நான்

கவடி இவ் எப்படித்தான் அநீகார-பாபடி ஏற்றதுக்குரியன் ஐயேன்?

சித்தின்பங்களில் ஈடுபட்டு, அவற்றை விடமுடியாம லிருப்பவன், னெனாவமாயிருக்கவே முடியாது; அடிக்கடி தன்னை அவமதிப்புக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ளத்தான் வேண் டும்; அச்சித்தின்பங்களில் உள்ள மோஹம் மானத்தை விட்டு இருப்பதையும் தோஷமாகக் கருதவிடுகிறதில்லை. இதைக் கவி முதலடியில் நன்றாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்.

40. Though I am the incessant recipient of humiliations like a beast, I am unable to cast off this spreading sensual craving; and I have turned away from your abode, Siva, as from poison. Such as I am, how am I, O Compassion, deserving of your acceptance?

अवितरि पुरहन्तर्यस्य सर्वस्य वन्तो-

मम गतिरवकाशा नन्वमी सोऽहमेवाम् ।

इति कुमविहतस्तं चिन्तये हन्त नेशं

स तु कथमनुकम्पे स्वान्मयि त्वद्विषेयः ॥ ४१ ॥

அவிதரி புரஹந்தர்ப்பஸ்ய ஸர்வஸ்ய வந்தோ-

மம மதிரவகாஷா நந்வமீ ஸோஹமேவாம் |

இதி குமவிஹதஸ்தம் சிந்தயே ஹந்த நேஸம்

ஸ து கபமனுகம்பே ஸ்வான்மயி த்வட்வியேயஃ ||

மஹ சர்வஸ்ய இந்த எல்லா ஜஸ்தோ: ஜீவன்களையும் புரஹந்தரி அவிதரி சஸி சிவன் காப்பாற்றுகிறவராயிருக்கும் போது “மம எனக்கு மமீ இந்த அவகா-மாஸா: மதி: நநு பதனி முதலியோர்கள் அல்லவா காப்பாற்றுகிறவர்கள்; ச;

अहम् இந்த நானும் एषास् (எளி:) இப் பத்னி முதலியவர்
களுக்கு (காப்பாற்றுவன்) ” இனி என்ற கும்பி-ஐத:
தப்பெண்ணத்தால் யின்போன நான் ஐஸ் அந்தோ! தஸ்
ईशम् அந்த சிவனை ந விஸ்தயே நினைப்பதில்லை; ஹே அநுக்யே எ
தபையே! மயி என் விஷயத்தில் ச து அந்தச் சிவன்தான்
अहम् எவ்வாறு त्वद्-विषयः உன் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்
பட்டவராய் स्यात् இருப்பார்?

குடும்ப வாழ்க்கையில் உழலும் நமக்கு நம் பத்னி
புத்ரர்கள்தான் நம்மைத் தாங்குபவர்கள், அவர்களையும்
நாம்தான் தாங்குகிறோம் என்ற எண்ணம்; அவர்களையும்,
நம்மையும், மற்றெல்லா ஜீவராசிகளையுமே தாங்குபவர்
பாமேச்வரன் அல்லவா என்ற எண்ணமே தோன்றவு
தில்லை; அவ்வெண்ணம் தோன்றினாலல்லவோ, அவரைப்
பற்றிச் சற்று நினைக்கலாம்; அப்படித் தோன்றாததால் நம்
பத்னி புத்ரர்களையே ஸ்தா நினைத்துக் கொண்டு யிண்
போகிறோம். பெரும் தீங்கு நேரிட்டபோதும்பட்டும் சிவ
தபையை வேண்டினால் அது சிவாதுக்காஹந்தை நமக்
கருள முடியுமா?

41. “ These wife and others are my refuge
and I theirs !” Ruined by: such erroneous belief,
when Śiva is the real protector of all living beings,
I think not of the Lord. O Compassion ! How will
he be obedient to you in his attitude towards me ?

विष्णुमरदहनाचिर्विष्णुतोऽहाय शीतं

जलमिव करुणे संत्यक्तसर्वः कदाहम् ।

तव पदमुज्जुराजुत्तंसमानन्दसिन्धुं

भ्रमहरमङ्गादे दत्तहस्तो भवत्या ॥ ४२ ॥

கிண்குமா-உதமார்ச்சிர்விப்பதுதோற்றநாய ஸீதம்
 ஜகமிய கருணை ஸம்த்யக்த்தஸர்வஃ கராநமம் |
 தவ பரமுபாராபுத்தம்ஸ மாநந்தவிய்யும்
 ஸாமஹாமவமந்தேற உத்தமஸ்தோ ஹவத்யா ||

ஓ கயஸே ஏ தகையே! விசுமர-வஹ-மர்ஷி-விபுலா: பா
 லம் நெருப்பின் ஜ்வாலைகளால் குழப்பட்ட மஹ நான்
 சீதக-ஸர்வ: எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, மவஸ்யா உன்
 குல் வச-ஹஸ: கை கொடுக்கப்பட்டு தவ பவம் உன்னுடைய
 இருப்பிடமாயுள்ள உஹா-உஸ்சம் சந்த்ரகுடானை மம-
 ஹம் சிரமத்தைப் போக்கும் மானந்த-சிஸ்துஸ் சூனந்தக்
 கையில் வீசி அஸம் இவ குளிரந்த நீரில்போல் கயா எப்
 போது மஹா சித்ரமாக மவநாஹே முமுருஷுவேன்?

குளிரந்த சந்திரனைச் சூடிய சிவன் என்றதால் தாபத்
 தைப்போக்கும் விஷயத்தில் உசித்யான விசேஷணம்
 கையால் கொடுக்கப்பட்டது.

42. O Compassion! Swept by the flames of
 spreading fire, when will I, abandoning everything,
 and given the hand of support by you, immerse
 myself quickly, as in cool water, in that abode of
 yours, Siva, having the crest of the moon, the
 ocean of bliss and the remover of all fatigue.

மகூடமபிபுனி த்வம்நிந்ரே சிவ்யகாப:

ஸிதிரிமமிதரவ்யாஸந்நாபானகே வ |

கமமஹ வ்யேஷ: கஸ்ய பாபஸ வ ஹ-

நிவியஸுதசனியம் து:ஸ்யமவ் தவா மே || 42 ||

மகுடமலியாநி த்வம்மந்திரே ஸ்யதித்யலாமஃ
 ஸ்யிதிரியமிதரவ்யாஸம்மலாவாநஸே ச |
 வலமஹஹ ட்யேதஃ கஸ்ய பாபஸ்ய வா டீராக்
 தவிடிமுடிஸரீயம் டெள?ஸ்ய மம்ஸ த்வயா
 [மே ||

हे दये ஏ தகையே ! मकुटग-विभुनि தலையில் சந்திரனைக்
 கொண்ட சுவ-மநிரே உன்னிருப்பிடமான சிவனிடத்தில்
 स्थिति-मलामः இல்லாமையும், इतर-व्यासक-भाव-ममले மற்ற
 பற்றுக்களான காட்டுத் தீயால் इयं स्थितिः च இந்த இருக்
 கையுமான मदः இது (இரண்டும்) मद्दु அப்போ! कस्य
 எந்த पापस्य वा பாபத்தின் फलम् பயன்? मयं தாயே!
 मे என்னுடைய तद् इदं दौःस्वयम् இக்கெட்ட நிலைமை स्वया
 உன்னால் प्राक् உடனே उदसनीयम् விலக்கப்படவேண்டும்.

செவன் பெரிதா, உலகப்பற்று பெரிதா என்றால்,
 சிவனே பெரிது என்று நன்றாய் தெரிவித்தது; ஆளுதல்
 சிவனிடம் நிலைக்காது, உலகத்திலேயே நடுபடுகிறான் மனி
 தன். இந்த ஸ்வாபாவிகமான கேடு பூர்வபாபத்தினால் தான்
 ஏற்பட்டதாகும். சிவனுடைய அருளிருந்தால் இக்கெட்ட
 மனப்போக்கைத் தடுத்து அதைச் சிவனைக் குறித்துச்
 செல்லும்படி செய்யலாம்.

43. O Compassion ! Failure to gain abiding
 stay in Siva, your moon-crested abode, and this
 stay in the midst of the forest fire of attachment to
 other things, alas ! of what sin is this the fruit ?
 Mother ! You must put an end to this sorry plight
 of mine.

तनुकरणकवम्बं दक्षमेवं मनस्त्व-
 दूहचणमनुकम्पे नन्वदाः शंकराख्ये ।
 प्रविशसि मम किं न रविवेशे प्रवेशं
 प्रववति भुवने किं प्राणशून्याय कन्याम् ॥ ४४ ॥

ததுகரணகவும்பம் தக்சுமேவம் மனஸ்த்வஹ்
 துஹசணமதுகம்பே நந்வதாஃ ஸங்கராஹ்யே |
 ப்ராஹ்மணியி மம கிம் ந த்வந்ரிவேஸே ப்ரவேசம்
 ப்ரவவதி ஹுவநே கிம் ப்ராணஸூந்யாய
 [கந்யாம் ॥

ஓ அனுகம்பே ஏ தலையே! வக்சுஸ் ஸமர்த்தமாயிருக்கும்
 தனு-கரண-கவம்வஸ் உடல், புலங்கள் இவற்றையும் த்வ-ஹ-
 வக்சுஸ் உன்னை அடைந்ததான செல்வத்தோடு கூடிய
 மன: மனத்தையும் எவம் இப்படி அது அனு கொடுத்தாயல்ல
 வா? ஸங்கர-ஆக்யே சிவன் என்ற த்வ-நிவேசே உன் இருப்
 பிடத்தில் மம எனக்கு ப்ரவேசத்தை ந ப்ரவிசஸி
 கிஸ் ஏன் கொடுக்கவில்லை? ஸுவநே உலகில் ப்ராண-ஸூந்யாய
 உயிரற்ற பிரேதத்திற்கு கன்யாம் பெண்ணை ப்ரவவதி கிஸ்
 கொடுக்கிறார்களா?

சிவதயானம் இல்லாமல் மனதிற்குந்து என்ன பயன்?
 சிவஸேவை செய்யாமல் உடல், புலங்கள் இருந்து என்ன
 பயன்? சிவபத்தியைக் கொடுக்காமல், நல்ல காரண
 களேபரங்களைமட்டும் கொடுப்பது, உயிரற்றவனுக்கு
 கன்னிகாதானம் செய்வது போல்; உபமானத்தால், சிவ
 பத்தி ப்ராணனுக்கு ஒப்பாக அவச்யமானதென ஏற்பட்டது.

44. O compassion ! Did you not give me a competent body and senses, and a mind enriched by reason of seizure by you ; but why do you not give me entry into your abode, viz., Siva ? Do people in this world give a bride to a deadman ?

சகரக்மபிக்ஷுண் சானகம் ஫ாலதேசே

சபநமஹிபரிதம் சவதஸ்தே஽நுகம்யே ।

தவிதமுபகதா யே தானிமாஸ்தஸ்வதீ த்வம்

விஹரசி ஜிதமூத்யூந்வீகிதானப்யமீமிஃ ॥ 44 ॥

ஸமாஸம்ஸிதகண்மம் ஸாநஸம் ஸாலதேஸே

ஸகரக்மஹிபரிதம் ஸர்வதஸ்தே஽தகம்பே ।

தவிதமுபகதா யே தானிமாஸ்தஸ்வதீ த்வம்

விஹரஸி ஜிதம்குத்யூந் விஹிதாநப்யமீமிஃ ॥

ஐ அநுகம்யே ஏ ததையயே । தை உன் னுடைய சவுக்யம் (சுவன் என்ற) இருப்பிடம் அபிக்ஷம் கழுத்தில் ச-நரகம் விஷ முன்னதாயும் ஫ால-தேசே நெற்றியில் ச-அனகம் நெருப்புன்ன தாயும் சவீத: எங்குமே அஹி-பரிதம் பாம்புகளால் விபாபித் ப்பட்டதாயும் இருக்கிறது) தத் த்வம் அப்படிப்பட்ட இந்த உன் இருப்பிடத்தை யே எவர் உபகதா: அடைகிறார் கனோ தாவ் ஈமாவ் அவர்களுடைய அமீமி: அப்படி அடைந்த இவர்களால் வீகிதாவ் அபி பார்த்தப்பட்டவர்களையும் கூட ஜித-மூத்யூந் மாணத்தை ஜிதத்தவர்களாய் தஸ்வதீ செய்ய வளாய் த்வம் ஐ விஹரசி விளையாடுகிறாய்.

விஷம், நெருப்பு, பாம்பு இவை நெருக்கிவைகுக்கு மாணவிபத்தை விளைவிக்கக் கூடியவை; ஆனால் இவற்றால்

குதிக்ப்பட்ட சிவகுபத்தை அடைந்தவருக்கோ, மாணமே இன்னாத சாக்வத நிலை கிடைத்திருந் து என்று கவி விரோதத்தைச் சமற்காரமாய் சொல்லுகிறார்.

45. O Compassion! Your abode is poisoned at the neck, aflame at the forehead and over-run all over by serpants; and all those who come to such an abode and even those who are seen by such people as have come to this abode, you make victors over death, and sport thus!

न वितर पदमैन्द्रं न भियं वैधसी वा

भित्तुजगकुलेऽपि क्षेकलेऽपि ।

मम घटय दवे त्वन्मन्दिरे संभवेशं

विगणितविविधव्यासङ्गमेतन्ममाकम् ॥ ४६ ॥

ந விதர பதமென்ட்ரம் ந ப்ரியம் வைபசீம் வா

ப்ரிதஜகஜகுலே஽பி க்ஷேகலே஽பி மமேஸபி

மம வடய டவே த்வன்மன்ட்ரே ஸம்ப்ரவேஸம்

விமலிதவிவிபவ்யாஸங்க்மமேதந் மமாலம் ॥

ஓ டவே ஏ தபையபே ! யென் னவச இந்நிரனுடைய பதவி கையாவது வைசீய் ப்ரியம் வா ப்ரம்மதேவனிக் ஸம்பத்தையா வது ந வितर (எனக்குக்) கொடுக்காதே ; भित्तु-जग-कुले-अपि பாம்புக் கூட்டங்கள் அடைந்ததாய் क्षेक-ले-अपि கழுத்தில் விஷம் ஓடினதாய் இருந்தாலும் त्व-मन्दिरे அந்த உன் இருப்பிடமான சிவவிடத்தில் मम எனக்கு विगणित-विविध-व्यासङ्गम् பலவகைப்பட்ட வேறு பத்துக்கள் नमुव संभवेशम् முழு ப்ரவேசத்தை घटय செய்து

வை; एतत् இந்த சிவப்ரவேசம் (ஞன்றே) மம எனக்கு
மகஸு போதும்.

46. O Compassion ! Give me not the state
of Indra, nor the fortune of Brahma ; but secure
for me complete entry into your abode, though
it is infested with snakes and poison is flowing at
the neck, so that my manifold preoccupations may
slip away. That is enough for me.

तव समुदयरोधं तत्परोऽसौ विषसे

स्वकचरितमहिम्ना स्वात्मघाती तमेनम् ।

भगवति ननु भर्तुं भ्राम्यसीशानुकम्पे

तव परहितनिष्ठा तादृशी स्तौतु कस्त्वाम् ॥ ४७ ॥

தவ ஸமுதயரோபம் தத்பரோஸௌ வியத்தே
ஸ்வகசரிதமஹிம்நா ஸ்வாத்மவாதி தமேனம் |
ஹவதி நநு ஸ்தௌத் தம் ஸ்ராம்யஸிஸானுகம்பே
தவ பரஹிதநிஷ்டா தாத்ரீஸ்தௌ கஸ்த்வாம் ||
[கஸ்த்வாம் ||

ईश-भनुकम्पे ए शिवतन्त्रेण ! तव एतन्नुकलय समुदय-
रोधस एमुंश्चिक्कुत्त तदन्तः तत्-परः अत्तदन्तःकलिकेय
रौक्कमुन्नवक्रयं , स्वक-चरित-महिम्ना तन् (केट्ट)
तदन्तःकलिकेय मिकेयानेय स्व-मात्म-घाती तन्कोटि
केयुकोल्लुम् मसौ इन्त मन्निदन् विषसे केयुकोल्लुम्;
तस एनस अप्पेर्पप्पत्त इवन् ई भगवति तेविये !
भर्तुं तान्कुवतन्तु भ्राम्यसि ननु ई अन्किरुपल्लव !
तव एतन्नुकलय पर-हित-निष्ठा परोपकार ली तादृशी

அப்படிப்பட்டது ! ஏ: எவன் தாது உன்னை சூது புதும்.
ம் ?

பாபச் செயல்களிலேயே ஈடுபட்ட மனிதன் தன்
செயல்களாலேயே தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்வதுமல்லா
மல், சிவதைய தோன்றித் தன்னைக் காப்பதையும் தானே
தடுத்த விடுகிறான் ; அப்படியிருந்தும் அவனைக் காப்
பதற்காகச் சிவதைய பாபாப்புப்படுகிறது. வலுவில் தடுத்த
தாட் கொள்ளும் குணமே அதன் பெருமை !

47. O Goddess Compassion! This man who
commits suicide by the enormity of his own con-
duct obstructs your manifestation, being intent on
such obstruction ; and this person, you run about
to support ! Such is your firm stand for the good
of others. Who can extol you ?

किमपि विमुखत्वं वित्युत्तात्मन्युमेरो

रक्षिरपि- किमती मेऽन्यत्र धिष्णां ममास्य ।

असदपि न दये त्वं हास्यसि त्राणमदा

तव क इह निरोद्धा दासयन्त्यास्त्रमीशम् ॥ ४८ ॥

சிவபிவ கிமுவுதவம் கித்ஸுவாத்மஸ்யுமேரோ

ரதிரபி கிபதி மேஸ்யத்ர யித்மாம் மமாஸ்ய ॥

அஸாபி ந டயே த்வம் தாஸ்யஸி த்ராணமட்யா

தவ க இஹ நிரோத்தா டாஸயந்த்யாஸ்தமீ-

ஸம் ॥

ஐ டயே ஏ சிவ தையே ! நே எனக்கு வித்-ஸுக்-
காரமபி ஞானானந்தமயமான உமா-ஈசே சிவனிடத்தில்

विमुक्त्यं பராம்முதத்வம் கியத் இவ எவ்வளவு ! अन्यत् வேறு விஷயங்களில் रति: கபி இன்பமும் தான் கியதி எவ்வளவு ? मां शिक् என்னைச் சுடு ; असद्-अपि தப்பாயிருந்தும் अन्य मम शरणम् என்னைக் காப்பதை व ह्यस्यसि நீ கிடுகிற தில்லை ; अद्या ஆச்சரியம் ! तद् ईषाम् அந்தச் சிவனையே वासयन्त्या: தனக்கு அடிமைபாக்கிக் கொள்ளும் தவ உனக்கு (உன்னை) निरोद्धा தடுப்பவர் इह இங்கு कः யார் ?

ஞானமயமாயும் ஆனந்தமயமாயும் கிளங்கும் கடவுளிடம் பற்றின்மையும், துன்பமயமாயும் அஞ்ஞானத்தின் கிளைவாயுமிருக்கிற சிற்றிவ விஷயங்களில் பற்றும் எனக்கு ஸஹஜமாயிருக்கிறது ; அப்படியிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்ற முன்வருவது தவறு ; ஆனாலும் சிவதையை என்னைக் காக்கும் வேலைகை கிடுவதில்லை ; சிவன் தன்னிடம் பராமுதமாயிருக்கும் என்னைக்காப்பது தவறு என்று தடுக்கலாம் ; ஆனால் அச்சிவனையும் மீறி சிவதையை என்னைக் காப்பாற்றுகிறது.

48. How much is my aversion towards that Lord Siva who is of the form of Knowledge and Bliss and how much is my delight in other things? Fie upon me. You do not give up my rescue though it is bad. Ah! Who is to prevent you who makes a slave of even the Lord ?

अक्षुद्रमगद्वद्वा-

गविरक्षपुत्रकाव्यथा भवे भक्त्या ।

कति न रमन्ते मां शिव-

करुणे कुरु तदनुगं ममैतदक्षम् ॥ ४९ ॥

கருணை தருணைந்ஹயா-

ஸ்வத்வந்ஹயாவர்த்திதி தவ கிஸம்ப யஸா? |

தஸ்யாவலம்ஸமீதேஹ

தந்ஹயாதே ப்ரதிஹுவா த்வயா ஹவ்யம் ||

ஐ கருணை ஏ சிவ தகையே! தருண-ஹயா: சிவன்
 த்வ-யச-வர்த்திதி உன் வசம் இருக்கிறார் என்ற தவ
 உன்னுடைய யசா: புகழை நிஹய கேள்விப்பட்டு, தவ்ய அச்
 சிவனுடைய வயஸ்யஸ் சூச்யத்தை ஐஹே விரும்புகிறேன்;
 த்வ-யதே அதை ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பதில் த்வயா உன்
 குல் ப்ரதிஸுயா ஜவாப்தாராக ஹய்யம் இருக்கப்படவேண்டும்.

சிவனை அகடவதற்கு சிவதகையே வழி என்பதைக்
 கவி பலவிதமாகப் பல ச்லோகங்களில் சொல்லுகிறார்.

50. O Compassion! Having heard of your
 renown that Lord Siva is under your control, I
 desire his support; you must be the guarantee in
 bringing that about.

ஜனிமூதிவஹநாசி: ஶாந்திவிய்யாமூதௌ

ஜநநி ஶசிவமூஷே த்வஹே சம்பவேஷம் |

விஷடயதநுகமே விஶ்வந்ஹி விமிந்-

ந்யயி பதது கதா த்வநிஶீர: ஶ்ரான்திஹாரி || 51 ||

ஜநிம்ருதிவஹநாசி: ஶாந்திவிய்யாமூதௌவே

ஜநநி ஶசிவமூஷே த்வஹே சம்பவேஷம் |

விஷடயதநுகமே விஷ்வந்ஹி ருந்ஹி விமிந்ஹி

மயி பதது கதா த்வநிஶீர: ச்ரான்திஹாரி ||

ஓ அமலி கருகவே எ சிவ தகையே! அநி-மூதி-வஹ-
 வி:-ஶஸி-விஷ-மயுத-மோவ் பிறப்பு இறப்பு என்கிற
 தியின் ஜ்வாலிகளை அகிணப்பதற்கான திவ்ய அமிர்த
 வெள்ளமான த்வ-சுஹ் உன் இருப்பிடமான ஶசி-விமூவ்
 சிவனிடத்தில் சம்பவஶத் தழைதலை விஷயத் தடுக்கும்
 விஷ-ஶுஷத் பாவக்குவியலை விசினத் தகர்த்துக்கொண்டு
 ஶஸி-ஶாரி ச்ரமத்ததப்போக்கும் த்வ-நிஶீர: உன் வெள்
 ளம் மலி என்மேல் கவா எப்பொழுது பதது கிழும்?

சிவபக்தி ஏற்படாமல் தடுத்தவருவது நம் பாபப்ர
 கிருத்தியே; அப்பாப ப்ரகிருத்தியிலிருந்து நம்மைத்
 தடுத்துச் சிவபக்தியில் திருப்புவதற்கும் சிவதகை நான்
 உதவவேண்டும்.

51. O Mother Compassion! Shattering the
 mass of inpediments preventing my entry into
 your abode Siva, which is verily the divine am-
 brosial stream quenching the flames of the fire
 of birth and death, when will your torrent, the
 remover of fatigue, fall on me?

स्वमभिश्चशिसामणौ महेशे

भजदत्तकुशमन्नुसंततीनाम् ।

यवपकुतिपण्डिता दये त-

निरवयं तव वेशि साहसिक्यम् ॥ ५२ ॥

தவம கிஞ்சுபரிவாமணௌ மதேஹோ

மஜதத்யகுசமந்நுஸந்திநாம் ।

யவபஹ்ததிபண்டிதா டயே த-

நிரவயம் தவ வேஷி ஸாஹஸிக்யம் ॥

हे दये वा तस्यये ! भजन्-अत्यकुश-मन्तु-सन्ततीनासु
 ஆசாயிப்பவரின் கட்டுக்கடங்காத பாபத்தொடர்களை
 भमिह-शिवामणौ ஸர்வஜ்ஞரான மஹேசு சிவனிடத்தில்
 त्वसु नै यत् एतन्मूलं अपहृति-पण्डिता மறைப்பதில் ஸமர்த்
 तैयோ तत् अतन्मूलं तव உன்னுடைய निरवद्यम् மாசற்ற
 साहसिक्यम् ஸாஹஸத்தை வெளி அறிவேன்.

52. Since you, O Compassion ! are an expert in concealing from even the Great Omniscient Lord the continuous and unchecked crimes of your devotees, I have come to understand your noble daring.

करुणे कथये किमाश्रया ते
 अनुभावत्यहह स्मरन्ति ये तान् ।
 मकुटव्यतिषक्चिन्द्ररेखं
 मदनध्वंसि मदीयभागधेयम् ॥ ५३ ॥

கருணை கயபே கிமாஜ்ஞயா தே
 ஹபதயாவத்பதமஹ ஸ்மரந்தி யே தான் |
 மகுடவ்யதிஷக்ச்சிந்திரேவம்
 மடநய்வன்ஸி மடியபாஸ்யேயம் ||

हे करुणे वा तस्यये ! कि कथये என் சொல்வேன் ?
 ते உன்னுடைய आश्रया கட்டளையின்மேல் ये எவர் स्मरन्ति
 நினைக்கிறார்களோ तान् அவர்களை मकुट-व्यतिषक्-चन्द्र-
 रेखसु கிரீடத்தில் சந்திர ரேகையுடையதும் मदन-ध्वंसि
 மன்மதனை அழித்ததுமான मदीय-भागधेयसु என் அத்ருஷ

டம் (செவன்) கருணாபதி ஹி பின் தொடர்ந்த ஓடி வருகிறது;
கருணாபதி பின் !

53. O Compassion ! What shall I say ? Ah !
at your behest, my Fortune, the destroyer of Cupid
and having the digit of the moon fixed to the
crown, (viz., Siva) runs to those who think of Him.

हरिणार्भकमानने तरसो-

रिव कान्तादिमुखे भयानके माम् ।

विनिपात्य शिवो विह्वलमानः

कस्मिन् किं न कदर्थ्यते भवत्या ॥ ५४ ॥

ஹரிணார்ஹகமானநெ தரஸோ-

ரீவ கான்தாதிமுகேவே ஹயானகே மாம் ।

விநிபாத்ய சிவோ விஹ்வலமான:

கருணே கிம் ந கதர்யதே மவத்யா ॥

ஹே கருணே ! ஏதையயே ! தரஸோ: புலியினுடைய மானை
வாயில் ஹரிண-அர்மகம் என மான் குட்டியைப்போல் மயானகே
பயங்கரமான கான்தா-மாதி-முகே பத்னி முதலியவற்றின்
வாயில் மாம் என்னை விநிபாத்ய தள்ளி விஹ்வலமான: பார்த்
துக் கொண்டிருக்கும் சிவ: செவன் மவத்யா உன்னால் கிஸ்
என் ந கதர்யதே தடுக்கப்படுவதில்லை ?

54. O Compassion ! Why do you not
thwart Siva, who, having flung me into the fright-
ful face of wife and the like, even as a fawn would
be thrown into the mouth of a tiger, is looking on ?

करुणे तरुणेन्दुधारिणो म-

भरुणे शंस त्वाम्ब को विलम्बः ।

गणितोऽयमहं किलाखिलाङ्गि-

ष्वयि किं तेषु न मामलेखयस्त्वम् ॥ ५५ ॥

கருணை தருணேந்துயாரினோ ம-
 னுணை ஸம்ஸ தவாம்ஸ கோ விலம்ஸஃ ।

மணிதோடயமஹம் கிலாவிஸாங்கி-

ஷ்வயி கிம் தேஸு ந மாமலேஹஸ்த்வம் ॥

ஓ கருணை ஏ தகயயே! மஹ்-மருணை என்னைத் தாங்கும்
 விஷயத்தில் தருண-ஈந்து-யாரிண: சிவனுக்கு ஶ்ஸ சொல்லு
 ஶ்ஸ தாயே! தவ உணக்கே க:விலம்ஸ: என்ற தயக்கம்?
 மணில-மணிபு (பாபம் செய்தல் முதலிய) எல்லா
 யோக்யதைகளையுமுடையவருக்குள் அயஸ் அஹஸ் இந்த
 நான் ஏ யித: கில எண்ணப்பட்டிருக்கின்றேனல்லவா?
 ஶயி ஏ தகயயே! தेषு அவர்களுக்குள் மாஸ் என்னை த்வஸ்
 கி ந மலேஹய: எழுதிகைவக்கவிலையா?

55. O Compassion! Speak to Siva in the matter of my protection. Why do you hesitate, Mother! I suppose I am counted among those possessing all the necessary qualifications (by having committed sins). Have you not entered my name among them?

अघवानिति मध्यसंगृहीते

सकलबापहजातुनामबाधः ।

अपि दीनजनावितेति कीर्त्या-

स्वसादं करुणोऽमिवेहि शंभोः ॥ ५६ ॥

அவ்வாற்தி மய்யஸம் திருஹீதே

ஸகலாவாபஹஜாதுநாமவாஃ |

அபி தீனஜநாவிதேதி கீர்த்யோ-

ரவஸாஹம் கருணோ஽மியேஹி ஸம்ஹோ ||

ஹே கருணே ஏ ததையே! அ஘வான் என்கிற பாபி என்று மஹி
சங்ஸுஹீதே நான் காப்பாற்றப்படாவிட்டால் சகல-வா-
வபஹ-ஜாது-நாம-வாஃ ஒரு தாம் நாமாவை ஜபித்தாலும்
எல்லா பாபத்தையும் போக்குபவர், தீன-ஜன-வக்தி அபி
எனியவரைக் காப்பாற்றுபவர் என்ற கீர்த்யோ: அவருடைய
புகழ்களுக்கு அவசாஹ் காத்ததை ஸம்ஹோ: விவரிடம் அமியேஹி
சொல்லு.

56. O Compassion! If I am not taken up
for support on the ground that I am a sinner, tell
Siva that there will be ruin to his reputation as
the protector of the distressed and as one the
occasional utterance of whose Name destroys all
sins.

मम शंभुदये त्वदर्हताया-

महमन्यन्न विलोकयाम्युपायम् ।

मम चोदितयार्तिभिस्त्वयैव

श्रयणीया तदुपायता ब्रुवे किम् ॥ ५७ ॥

மம ஸம்ஹாதிவே த்வஹிததாயா-

மஹிமந்யந்ந விலோகயாம்யுபாயம் |

மம சோகிதயார்த்திஹிஸ்த்வயைவ

ஸர்வயணீயா தஹுபாயதா ஸ்ரீருவே கிம் ||

ஐ சிவ தயையே! மம த்வ-மஹிததாயா
உனக்கு நான் யோக்யமாகும் விஷயத்தில் மந்யத்-
வேறு உபாயத்தை மஹி நான் ந விலோகயாமி காண
வில்லை; மம என்னுடைய மாரிமி: ச்ரமங்களால் விரிதயா
தூண்டப்பட்ட த்வயா எவ் உன்னாலேயே தத்-உபாயதா
அதற்கு உபாயம் மயணீயா தேடப்படவேண்டும்; கி னு
நான் என் சொல்வேன்?

57. O Compassion of Siva! I do not find
any other means for deserving you; what am I to
say? You yourself prompted by my sufferings
must seek the means for that.

புரமித்கருணே புரந்நராதி-

த்வமுபாயா சுகமா ந நஸ்தயாபி |

மந்காஸ்தி பராதிதூர்லமத்வ-

ததவரீ நநு தீனதாஸ்ரயோ ந: || 58 ||

புரமித்கருணே புரந்நராதி த்வ-

ஸ்த்வமுபாயா ஸ்ரீருவே ந நஸ்தயாபி |

மந்காஸ்தி பராதிதூர்லமத்வத்-

புரந்நராதி த்வ தீனதாஸ்ரயோ ந: ||

புரமித்கருணே ஏ சிவ தயையே! புரந்நராதி: இந்தான்
முதலியோரால் உபாயா போற்றப்படும் த்வ நீ ந: என்

கருக்கு ந சுகமா எனிடில் கிடைக்கத்தக்கவளல்ல ; तथा
 வி அப்படி இருந்தும் पर-भक्ति-बुद्धि-स्य-पद-वर्ण
 பிறகுக்குக் கிடைப்பதற்கு அரிதான உன் பாதத்தைக்
 காண்பிக்கும் ईश-भावः எனிகம என்ற பிடிப்பு ந;
 अवकाशि ननु என்கனிடம் ப்ரகாசிக்கிறதல்லவா ?

58. O Compassion of Siva! You who are
 adored by Indra and others, are not easy to obtain
 for us ; but, we have in us that shining state of
 misery which reveals (to us) your feet very hard of
 access to others.

भवतीश्वये पयोवमाला

भवतीमानलशान्तिदायिनेषु ।

तमसामवसाविकाः शिवेशा-

तद्विभक्तिमयमालाः प्रसूते ॥ ५९ ॥

ஹவதிஸூயே பயோவமாலா

ஹவதிமான்லசான்திதாயிநேஷு |

தமஸாமவஸாவிகா: ஸிவேஷா-

தத்விபக்திமயமாலா: ப்ரஸூதே ||

ஓ இச-வ்யே ஓ சிவ தையயே ! भावितेषु அடியார்கள்
 விஷயத்தில் भव-तीश-मानल-शान्ति-दा ஸம்ஸாரத்தின்
 பெரு நெருப்பை அகிணப்பதான पयोव-माला மேக மாலா
 பாயிருக்கும் भवती ई तमसास् अवसाविका: இருக்க (அக்
 ஞானத்தை) ப் போக்குவதாகவும், विभक्ति அந்தோ !
 मयमाला: நிகிபெற்றவைகளாயிருக்கும் शिव-ईश-तद्वि:
 சிவ திருஷ்டி என்ற மின்னல்களை प्रसूते உள்பென்ரு
 கிருய்.

59. O Compassion of Siva ! A gathering of clouds that puts down the raging fire of Samsara, you give rise to the lightning-flashes of Siva's glance which destroy the darkness of ignorance and lo, are not fickle.

கருணே ஸிவசந்திரசந்திரிகாஸௌ

भवती सन्मणिसौधसंसदीव ।

प्रसृतापि मयीह तुच्छकुण्डे

तिमिरं लुम्पतु तावता क्षतिः का ॥ ६० ॥

கருணே ஸிவசந்திரசந்திரிகாஸௌ

भवति सन्मणिसौधसंसदीव ।

ப்ரஸ்ருதாபி மயீஹ துச்சக்ருட்யே

திமிரம் லும்பது தாவதா க்ஷதிஃ கா ।

ஐ கருணே ஏ ததையே ! ஸிவ-சந்திர-சந்திரிகா ஸிவஞ்சிற சந்திரனுடைய சந்திரிகையான ஐசீ பவதி இந்த ஈ சந்-மணி-சௌ-சंसदी इव நல்லோர் என்ற தன்ன மானிகைக் கூடங்களில் (கிழுவதுபோல) துச்ச-குண்டே குட்டிச்சுவரான இஹ மயி அபி இந்த என்னிடத்திலும் ப்ரஸூதா பாகி கிழுவது திமிரம் (அக்குள்ள) இருளை (அஞ்ஞானத்தை) லும்து போக்கட்டும் ; தாவதா அதனால் கா க்ஷதி: என்ன குறைவு ?

பெரியோர்கள் தங்களுடைய நன்மையை நல்லோரிடம் காண்பிப்பதுபோல, சீழ்ப்பட்டவரிடமும் காண்பிப்பர் ; அது அவருடைய இயற்கை. न हि संहरते ज्योत्स्नां चाम्बुवण्डा-सर्वेस्मिन् அக்ரஹாரத்தில் கிழும் சந்திரன் சேரியில் கிழாமல் இருக்குமா ? அதுபோல் ஸிவதையை என்ற

சந்திரிகை ஸாதுக்கள் என்ற மானிகைகளில் திகழ்வது போலவே குட்டிச் சுவரான என்போன்ற அஸத்துக்களிடமும் திகழட்டும்.

60. O Compassion, the moonlight issuing out from Siva, spreading yourself on me too, this dilapidated wall, even as on the mansions called the good, may you destroy the darkness (of ignorance). What do you lose thereby?

குதுக-பரவசை-ருமாகடாஹை:

குபலய-பாஜி நவோதுபாவதஸே |

ஜனனி தவ ஹரே நிமஸ்ய-மக-

ஜ்வர-மர-மர-வெதே கவா மாம் || 61 ||

குதுக-பரவசை-ருமாகடாஹை:

குபலய-பாஜி நவோதுபாவதஸே |

ஜனனி தவ ஹரே நிமஸ்ய-மக-

ஜ்வர-மர-மர-வெதே கவா மாம் ||

ஓ அனனி வசே தாயே தயையே ! குதுக-பரவசை: கனிப் புறம் உமா-கடாஹை: பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வைகளினால் குபலய-பாஜி நிலோத்பலங்களைக் கொண்டதுபோலி குப்பதும் நவ-உதுப-மவதஸே இளம்பிறைபாசிற சிறு கப்பலினால் அலக்களிக்கப்பட்டதுமான தவ ஹரே உன் வெள்ளத்தில் நிமஸ்ய முமுனியனாகியும் வசா-ஜ்வர-மரம் தாயம் எல்லாம் ஒப்பந்தவனாகியும் கவா எப்போது மாம் என்கிற வாரவசை: செய்வாய்?

தயை பெருக்கும் வெள்ளம் சிவரூப வெள்ளமாதலால் அதில் பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வைகள் ஆம்பல் போலும், வளைந்த சந்திரப்பிழையாகிற தலையாபரணம் சிறுதெப்பம் போலவும் சொல்லப்பட்டது.

61. O Mother Compassion! When will you make me immersed in your stream having the lilies of the love-laden sidelong glances of Parvati and adorned by the boat of a fresh moon, and (thereby) cast aside all fever?

वत सहविहरहरसितानां

परिचरणाधिकृतारविन्दभासाम् ।

भगवति करुणे त्वयेरितानां

पथि किमसान्यहमीशवीक्षितानाम् ॥ ६२ ॥

ஐத ஸஹவிஹரஹ்ரஸிதானாம்

பரிசரணாபிக்ருதாரவிந்தவாஸாம் |

மமவதி கருணை த்வயேரிதானாம்

பயி கிமஸாந்யஹமீஸவீக்ஷிதானாம் ॥

வத ஆகா! சஹ-விஹர்-ஹ்ர-சிதானாம் கூட விளையாடும் புன்னகையுடையவையாகும் பரிசரண-அधिकृत-அரவிந்-
 भासाम् தாமரைக் காந்திபை தன் பணியில் வைத்துக் கொண்டவையுமான ஐ भगवति करुणे ஏ தேவி சிவதகையே!
 त्वया ईरितानाम् உன்ரூல் தூண்டப்பட்டவையான
 ईश-वीक्षितानाम् சிவனுடைய பார்வைகளின் பயி
 வழியில் अहम् நான் अस्मि किम् இருப்பேனா?

62. Ah! Would that I am on the pathway of the glances of Siva along which smiles sport and of which the glory of lotuses is an appointed servant, glances that have been sponsored by you!

सर्वस्वादिगुणाः

सात्मनायैकस्म्यदा बहवः ।

सर्वस्य शंकराख्या-

निर्वहणं तद्वये त्वदायत्तम् ॥ ६३ ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாஹிமுணாஃ

ஸ்வாத்மநாணைகலர்ப்படா ஸஹவஃ ।

ஸர்வஸ்ய ஸங்கராஹ்யா-

நிர்வஹணம் ததீத்யே த்வடாயத்தம் ॥

ஓ ஹே ஏ சிவ தபையே ! சர்வஸ்வ-ஆதி-குணா: ஸர்வஜ்ஞத்வம் (எல்லாமறிந்ததன்மை) முதலிய (சிவனுடைய) **बहवः** பல குணங்கள் **स्व-आत्म-नाण-एक-स्म्यदा** தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுவதொன்றிலேயே பற்றுள்ளவை ; **सर्वस्य** சிவனுடைய **शंकर-आख्या-निर्वहणम्** சங்கரா (நன்மையைச் செப்பவர்) என்ற பேரை நிர்வஹிப்பதென்ற **तत्** அது **त्वद्-आयत्तम्** உன்னைப் பொறுத்திருக்கிறது.

கடவுளுக்கு அவருடைய ப்ரபுத்வத்தைக் காண்பிக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய குணங்கள் பல ; அந்தக் குணங்களைக் கொண்டு அவர் தன் மஹிமையில் பெரியவராய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கலாம் ; ஆனால் ஸோகோபகாரமாக அவர் இருந்துகொள்வது சங்கரர் என்ற பெயரால் குறிக்

செய்த குணங்களாலேயே; உலகிற்கு அவர் கன்மையைப் பயந்து, இந்த குணங்களை ஸமர்த்தித்துக் கொள்வது உலகின்பால் அவருக்குள்ள தையினாலே; ஆகையால் 'சங்கர' என்ற நாமரவுக்கே உயிராயுள்ளது 'தைய.'

63. O Compassion of Siva! Several are the attributes (of Siva) like Omniscience which are always anxious to safeguard themselves; (but) the justification of the name Sankara (Giver of welfare) of Siva is dependent on you.

श्रीकण्ठाय ध्वेलं

रोचितवत्या दये ननु भवत्या ।

मामकमन्तुकदम्भं

केवलमम्बेह वद विलम्बः कः ॥ ६४ ॥

ஸ்ரீகண்டாய ஸ்வேலம்

ரோசிதவத்யா டயே நநு பவத்யா ।

மாமகமந்துகதம்பே

கேவலமம்பேஹ வட விலம்பஃ கஃ ॥

ஓ மம்வ டயே ஏ தையயே! ஸ்ரீகண்டாய சிவனுக்கு ஸ்வேலம் விஷத்தை ரோசிதவத்யா பிடிக்கச் செய்த மவத்யா உன்கால் டஹ மாமக-மந்து-கதம்பே கேவலம் இந்த என் பாவக்குயியலில் மாத்திரம் (அதைச் சிவனுக்கு பிடிக்கச் செய்வதில் மாத்திரம்) க: விலம்ப: என்ன தயக்கம்? வட சொல்.

சிவநாமங்களில் 'ஸ்ரீகண்டன்' என்றது மிகவும் அழகியது; கழுத்தில் விஷமுண்டதால் ஏற்பட்ட கார்த்தியை உடையவர் என்று அதற்குப் பொருள்; அந்தக் கழுத்து

விஷத்தழும்பு அவருக்கு உலகைக் காக்கவேண்டும் என்ற கவலையையும், அதற்காக உலகிற்கேற்பட்ட திங்கைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையையும் விளக்குகிறது. “**कौशिकोऽथवाक्यकृद् कथीकारणकारं पुनः, सोऽतुं केऽवशिष्यि नाथ कथयः—**” என்று கவிசன் விபந்த புகழும் மஹா வீலா விசேஷமிது; சிவனுக்கு உலகின்பால் உள்ள தபை ஒன்றே இக்காலகூடத்தையும் அவர் உட்கொள்ளும்படி செய்தது என்று இங்கே கவி சொல்லுகிறார்:

“திங்கை ஏற்று, உண்டு, ஜூர்த்த நலனைப் பயக்கும் பெரும் தகையாளர் சிவன்; ஏ தபையே, நீ சொன்னால் அவர் காலகூடத்தையே உட்கொண்டாரே; என் பாயமோ அதிலும் மிகச் சிறிய திங்கே; அதையும் அவர் உட்கொண்டு ஜூர்த்த விட்டும்; கொஞ்சம் சொல்லு; தயக்காதே” என்று.

64. O Mother Compassion! Tell me, what is this hesitation in respect of this lump of my sins alone for you who made even poison tasteful to the blue-necked Siva?

शिव इति तद्वक्तिरिति

स्मृतिरस्य च सेति सार्तिहन्त्रीति ।

इयद्वगमय्य शेषे

विरतिरियं शिवदये न ते सदृशी ॥ ६५ ॥

சிவ இது தன்மையாகி

ஸ்மருதிரஸ்ய ச ஸேதி ஸார்த்திஹந்த்ரீதி ।

இயதவகமய்ய ஸேஷே

விரதிரியம் சிவதயே ந தே ஸத்ருசீ ॥

हे शिव-दये व शिव तस्यपे। शिवः इति शिवन् என்றும்
तद्-भक्तिः इति அவருடைய பக்தி என்றும் सा अन्त शिव
पक्ति मस्य அந்தச் சிவனுடைய ஸ்ருதி: इति வ சிவீஸ்வ என்ப
றும் सा अन्तश् शिवस्मिन्नुति मर्ति-इन्द्रो इति கஷ்டத்தைப்
போக்குவது என்றும் इयद् இவ்வளவு अवगमय புரியும்படி
செய்தவிட்டு शेषे உறங்கிப்போகிறது; इयं विरति: இந்த
ஒய்வு ते உனக்கு न सखी தகுந்ததல்ல.

சிவதையினால் தான் சிவபக்தியும் அது நம் தாபத்
தைப்போக்கும் என்ற ஞானமும் நமக்கு ஏற்படும்; ஏற்
பட்டும், சிவதைய கடைசி வரைக்கும் இருந்து காப்பாற்ற
வேண்டும். 'பக்திமார்க்கத்திற்கு உயிர் சிவதையபே'
என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது.

65. Siva, His devotion, that devotion as His
constant thought, and that thought as destroying
distress—after making us understand so much,
you go to sleep; O Compassion of Siva! Stopping
thus is not proper for you.

अज्ञयितुमच्युतयितु-

मपि शिवयितुमलमुमेशकरुणे त्वम् ।

अलमसि शिवरसिकाना-

मक्षिपथे किं न मां प्रवर्तयितुम् ॥ ६६ ॥

அஃ"ஜ்ஜயிதமச்சுதயிது-

மபி ஸிவயிதமலமுமேஸகருணை த்வம் ।

அலமஸி ஸிவரஸிகாநா-

மக்ஷிபதே கிம் ந மாம் ப்ரவர்த்தயிதும் ॥

ஓ சகீஷா-கரணே ஏ சிவ தபையே ! மஃயுதயிதுஸ் (ஒருவனை) ப்ரம்மதேவனாய்ச் செய்யவும் மஃயுதயிதுஸ் கிஷ்ணுவாய்ச் செய்யவும் ? ஷயயிதுஸ் அபி சிவனாய்ச் செய்யவும் த்வம் ஈ மஃயு ஸமர்த்தை ; ஷிவ-ரஸிகானாம் சிவனை அனுபவித்து வரும் பக்தருடைய மஃயி-பயே பார்வையில் மாஃ என்கிற ஷயயிதுஸ் போகும்படி செய்ய கிம் அஸம் ந மசி ஸமர்த்தை அல்லவா என்ன ?

ப்ரம்ம, கிஷ்ணு பதிகளையும் சிவஸாரூபத்தை யுமே கொடுக்கவல்ல கருணைக்குச் சிவபக்த ஸங்கத்தை எனக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது கஷ்டமா ?

66. O Compassion of Siva ! You are capable of making (the Devotee) Brahma, Vishnu and Siva. Are you not capable of directing me into the ken of those that delight in Siva ?

विजयस्य सिध्यतासव

विभुशेखरविमलम्बनैपुण्यम् ।

मम्यन्तुमिहन्निषतु च

मातः करुणे विचण्डित्वं ते ॥ ६७ ॥

விஜயஸ்வ லிப்யதாதாதவ

விபு-சேகரவிப்ரலம்வகாபுஸ்யம் |

மம்மந்துமிஹ்நிஷத ச

மாத: கருணே விசண்டிதவம் தே ||

ஓ மாத: கரணே ! ஏ தாயே கருணையே ! விஜயஸ்வ வெற்றி பெறுவாராக! சவ உந்துகடைய விபுசேகர-விமலம்-நிபுண்யம் சிவனை ஏமாற்றும் ஸாமர்த்த்யம் சிவ்யதாசு பவிக்கட்டும் ;

மஹ்-மஸ்துமி: என் பாவங்களால் நீ உந்துகட்டப் விவ்விதசரீர்
 வ யிதும் பெறுக்கட்டும்.

செவனை அவருடைய கருணையே ஏமாற்றுவது என்பது
 செவனிடமிருந்து பத்தனின் பாபங்களை மறைப்பது, அவனைச்
 செவனிடம் எல்லவன் போல் காண்பிப்பது; அவன் பாவங்
 களைத் தானே விழுக்கி விடுவதால் கருணைக்குப் பத்தனின்
 பாபங்களே உணவு என்றும், அதனால் பாவத்தைத்
 தின்று தின்று தொந்தி பெருத்துவிட்டதென்றும் கவி
 சொல்லுகிறார்.

67. O Mother Compassion! Victory to you
 and may your adeptness in deceiving Siva succeed!
 And may your belly become bloated with (the
 devouring of) my sins!

கருணே யதி மன்மந்நு
 கவலயசி ந விமலகவ-கிரிஷா த்வம் ।
 கா மம கதிஸவாபி ச
 கா கதிராகோபிரேவ ஜிவந்த்யா: ॥ 67 ॥

கருணை யதி மன்மந்நுந்
 கவலயவலி ந விப்ரலஸ்ய-யதிசீஸா த்வம் ।
 கா மம மதிஸ்தவாபி ச
 கா மதிராமோகிரேவ ஜிவந்த்யா: ॥

ஓ கருணே ஏ செவதகையே! விமலகவ-கிரிஷா செவனை
 ஏமாற்றியவளாய் த்வம் ி மஹ்-மஸ்துந் என் பாவங்களை யதி வ
 கவலயசி விழுங்காமற்போனால் மம எனக்கு கா கதி:

என்னபோக்கு? **असौमि: एह पावकं कालेयै श्रीपत्याः**
जीर्णित्वमप्यु तव अपि च धनं क्व गतिः என்ன
 போக்கு?

முன் சீலோகத்தில் சொன்னதையே இங்கு கவி
 விவரிக்கிறார்: கருணை என்பதின் லக்ஷணம் கஷ்டப்படுபவ
 ிடம் பரிவு காட்டுவது; அந்தப் பரிவு பசிக்கவேண்டு
 மானால் கஷ்டப்படுவனிடமுள்ள தோஷத்தை கவனிக்
 காமல் அவனைக்காப்பது; தோஷம் தெரிந்தாலும் மன்
 னிப்பது; தோஷத்தைத் தனக்குள்ளேயே ஜரித்துக்கொள்
 ளுவது; ஆகையால் தபை, கூமை என்ற குணங்களுக்கு
 தோஷமும் பாவமும் ஆதாரமாகின்றன என்று பக்தரும்
 கவிகளும் வர்ணிப்பார்கள். இப்படிப் பாடிகள் இல்லாமற்
 போனால் ஈசுவரனின் பொதுமையும் அருளும் விளங்கவே
 இடமில்லை.

68. O Compassion! If you do not deceive
 Siva and swallow my sins, what go is there for me,
 and for you too who live exclusively on sins?

करुणे त्वद्व्यगानां

कामाद्या य द्विषस्तदुन्मथने ।

गिरिशं त्वयेरयन्त्या

कृतोऽस्य भीमोमनामसंसर्गः ॥ ६९ ॥

கருணை த்வத்யை வயாநாம்

காமாடியா யே ட்விஷஸ்ததாந்மயநே |

திரிசாம் த்வயேரயந்த்யா

கருதோஸ்ய பீமோநாநாமஸம்ஸர்மஃ ||

हे कवणे ए तपेयये । त्वद्-मन्त्राणां एव वृत्तिं नृपं
 वक्तुं काम-भाषाः कामं मुतवीय द्विषः ये सत्क्रुक्कं
 एवर् एवन्दो त्वद्-उग्रयणे अवतार अद्युयोदु अत्रिक्कुम्
 कार्यत्तिल् गिरिशास् सिवकी ईर्यस्या दूण्डिक्किदुम् त्वया
 एवन्नुल् वस्य इन्तश् सिवनुत्तादय भीम-उग्र-नाम-संसर्गः
 कृतः प्रीमन् (पयन्करन्) उक्तरन् (कठिमेयानवन्) एन्त
 पेयर्कन् ஒட்டும்படி செய்ப்பட்டன.

'காமாத்பா':—காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத
 மாத்ஸர்யம் என்று ஆறு உட்பகைகள்; இவற்றை ஒழித்
 தும் விஷயத்தில் சிவனுடைய ப்ரீமன், உக்ரன் என்ற
 காமாக்கள் இருதார்த்தமாகின்றன.

69. O Compassion! By prompting Siva to destroy the enemies like lust who beset those walking on your path, you have established Siva's connection with the names Bhima (Terrible) and Ugra (Fierce).

शर्वं प्रति मन्मन्तुषु

सर्वशतया निवेद्यमानेषु ।

आधूय तामसुं हृ-

मास्तिष्ठ दये नयाशु परशताम् ॥ ७० ॥

ஸ்ர்வம்|ப்ரதி மம்மந்துஷு

சர்வஜ்ஞதபா நிவேத்யமானேஷு |

ஆபூயதாமஸும் ஹ்ருவ-

மாஸித்தய டயே நயாஸு பரஸுதாம் ॥

ஓ ஓ ஏ தகையே! சர்வ் வுதி விவனிடம் சர்வ் வுதா
 னர்வஜ்ஞகத என்றவனால் மஃ-மஸுஸு என் பாவங்கள்
 விவிவானெயு சொல்லப்படும்போது தாஃ அந்த ஸர்வஜ்ஞகத
 கைய வாழ்வு உதறித்தன்னியிட்டு மஸுஸு அச்சிவனை ஓஹ்
 சொருக்கமாய் வாரிவது தழுவிக்கொண்டு வாயு விகாரையில்
 ஓ-ஓவசாத்ஸவ பரவசமாய் செய்தவிடு.

முன் சொல்லியிருக்கும்படி விவதுகடைய னர்வஜ்
 னகத (அதாவது எல்லாமதியும் தன்மை என்ற குணம்),
 தகைய (எல்லாம் பொறுத்தருள்வது என்ற குணம்)—இவ்
 விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை; ஆகையால்
 இவ்விரண்டு சக்திவனையும் சக்களத்திகள் போலவும், மூத்
 தவன் புகார் செய்து பக்தனைப்பற்றிச் விவனிடம் கோள்
 சொல்வதாயும், இளைபவனான தகைய ஓடி வந்து தன்னு
 கடைய மேன்மைப்பட்ட வசிகாத் தன்மைமால் தடுத்துச்
 விவனைத் தன் வசப்படுத்தி, பக்தனான குழந்தையிடம்
 அதுகலவராய்ச் செய்து விடுகொள் என்று கவி வர்ணிக்
 கிறார்.

70. O Compassion! When Omniscience is
 reporting to Siya my sins, you brush her (Omni-
 science) aside, clasp Siva close, and quickly over-
 power Him.

अहह गिरिशैक्ताना-

ममिहकषितस्थितिमन्नासुवति मयि ताम् ।

आर्तिषु मज्जति वर्तिषु-

महसि न सख्यमेवमीक्ष्यथे ॥ ७१ ॥

அந்நம மிரிடுசெகதாநா-

மலிகுஷிதஸ்பிதிமநாப்தவதி மலி தாம் |

சூர்த்திஷு மஞ்ஜுதி வர்த்தித-

மந்தவலி ந ஸ்தவ்யபமேவமீஸாஹயே ||

ஓ ईश-वसे ए शिव तपयथे! अहम् अन्ते! गिरिश-
एकतानाम् शिवस्यैकत्रुतिं त्वं एकाग्रमायितुं ताम् अन्त
अभिसवित-स्थितिम् विरुम्पय शिवेन मयि अनासयति नान्
अद्वयामम्, आर्तिषु त्वत्पङ्क्तयि मञ्जुति मुमुक्षुम्
போது சாத்யம் உணர்ச்சியற்று எவம் இப்படி வர்திசுந்
नर्हसि இருப்பது உணக்குத் தகுந்ததில்லை.

71. Alas! When without getting at that
desired state of exclusive concentration on Siva, I
am being drowned in miseries, it is not proper for
you, O Compassion of Siva, to remain thus in a
heartless manner.

नागांसि यन्महान्त्यपि

गण्यन्ते गुणकणो बहु क्रियते ।

गिरिशेन तदनुगैरपि

तद्गिरिशे त्वन्निवेशतः करुणे ॥ ७२ ॥

நாமாஸி யம்மஹாந்த்யபி

மணுந்தே மணுகணோ வுதம க்ரியதே |

மிரிசோந தநுநெமொபி

தந் மிரிசோ த்வந்நிவேஸாதஃ கருணே |

ஓ कवणे ए तपयथे! गिरिशेन परमशिवश्रुतम् तद-
अनुगैः अपि अवरोदय अद्वयार्कणालम् महान्ति पेषय
आगांसि अपि प्रापयन्तम् यद् न गण्यन्ते तत् कवणिकम्

படுவதில்லை என்பதும் குப-கப: குணத் திவகியும்
 வ் வ் வ் வ் வ் பெரிதாக்கப்படுகிறது
 என்பதும் பிரிவோ விவ்விடத்தில் தவ்-விவ்வித: 3 தம்மி
 யிருப்பதால்.

72. O Compassion! That even enormous
 sins are not counted and even an iota of merit is
 magnified by Siva and his adherents is due to your
 abiding in Siva.

மதிவாழ்வுபெற்ற

மஹேஸ்வரே மனமமனபூஜாமி: |

ஆகாமிரவாமி குண-

ரநுகமே தவ்-தவ்-தவ்-தவ்-தவ் || 73 ||

மதிவாழ்வுபெற்ற

மஹேஸ்வரே மனமமனபூஜாமி: |

ஆகாமிரவாமி குண-

ரநுகமே தவ்-தவ்-தவ்-தவ்-தவ் ||

மதி-வாழ்-அபரே புத்திக்கும் வாக்குக்கும் விஷயமில்
 லாத அமரே ஒருவிதமான எல்லையுமில்லாத மஹேஸ்வரே பெருங்
 கடவுள் விஷயத்தில் மனம-மனம-பூஜாமி: நிகழ்ப்பது,
 வணங்குவது, புகழ் செய்வது என்ற ஆகாமி: பாபங்கள்
 இன்னுகமே ஏ விவதையே! தவ்-தவ்-தவ்-தவ்-தவ் 3 அச்
 சிவனைத் தழுவிவ்விருப்பதால் குண: அமரே குணங்களாய்
 ஆகின!

‘यतो वाचो निवर्तन्ते अमर्य मनसा सह।’ என்று மனத்
 திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத பரம்பொருள் கருணையால்

நம்மை உய்ய வைக்கவேண்டி ஸகுணமான மூர்த்தியாகி நம் பூஜைகளையும் ஸ்தோத்திரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறது. அந்த அகண்ட தத்வத்தை நம் புத்தியால் எண்ணுவது என்னுலே அதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டுவதான பாரபம் ஏற்படுகிறது; அதை அப்படி இப்படி என்ற வர்ணிப்பதால் அதன் தன்மையைச் சுருக்கி விடுவதான பாரபம் ஸம்பவிக்கிறது. ஆனால் இவற்றை எல்லாம் அப் பரம்பொருள் குணமாய் நம்மை அருளும் பொருட்டு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது.

73. O Compassion, by virtue of your clasping Him, Contemplation, Obeisance, Worship etc., though offences towards the Great Lord who is limitless and not within the reach of mind or speech, become meritorious.

अवस्थित्या कुरुणे

हरं त्वया तस्य मामकत्वान्तम् ।

गेहं क्रियतामयि मे

साहकियताञ्जरं जिहिरिसि चेत् ॥ ७४ ॥

அவருந்யத்யா கருணே

ஹரம் த்வயா தஸ்ய மாமகஸ்வாந்தம் |

மேஹம் க்ரியதாமயி மே

ஸாஹம்க்ரியதாஜ்வரம் ஜிஹீர்ஷலி சேத் ||

ஓ கருணே ஏ தமையே! மெ என்னுடைய ச-சஹகியதா ஞ்ஜரம் அஹம்காரக்காய்ச்சலோடு இருக்கும் தன்மையை ஜிஹீர்ஷிசி சேத் போக்க விரும்புகிருயானால் ஹம் அவஸ்தியா

சிவனுடைய கனதாமான தயா உன்னால் தய அந்தச் சிவனுக்கு மாக-ஸாஸ்து என் மனம் ரோம லீடாக கிவதாடி செய்ப்பட்டும்.

என் அகந்தையைப் போக்கி என் உள்ளத்தில் சிவனுடன் நீ குடிக்கொள்ளவேண்டும் என்று கவி தபையையேன் டிக் கொள்ளுகிறார். தபைய சிவனின் மணியி என்று சொல் ப்பட்டதால், மணியியே கணவனுக்குத் தருதியான வீட் கடையும் வாஸஸ்தானத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுகிற முறையாதலால் அப்படிச் செய் என்று தபையைக் கேட்டுக் கொள்வது பொருத்தமே. பகவான் உள்ளத்தில் இருந்து நடத்தி வைப்பதால் அவர் அல்லவோ கர்த்தா ; தான் கர்த்தா என்ற அஹங்காரம் போக, அவர் ஹருதயத்தில் இருப்பதை மனிதன் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

74. O Compassion ! If you like to remove my fever of having the sense of I, you who are Siva's wife, make my mind His abode.

कामारिणाऽनिविष्टे

कामादिमिरक्षणस्वाहं करुणे ।

ताव्ये किं किं न त्वं

तज्ज्ञयसि तव किं न वारयसि ॥ ७५ ॥

காமாரிணாஸிவிஷ்டே

காமாடிமிரகாணஸ்த்வஹம் கருணே ।

தாவ்யே கிம் கிம் ந த்வம்

தஜ்ஞபயஸி தச்ச கிம் ந வாரயஸி ॥

दुग्धार्चिनो मुनिशिषो-

दुग्धाम्बुनिर्विशं नीतः ।

जलधिरपरस्य हस्ते

जलकणतां शिवदये न तेऽस्ति भरः ॥ ७८ ॥

உயாஸ்யினோ முனிஸிஸோஃ

உயாஸ்யாம்புநிர்விஸம் நீதஃ ।

ஜலபிரபரஸ்ய ஹஸ்தே

ஜலகணதாம் ஸிவதயே ந தேஸ்தி ஹர் ॥

ஓ சிவதயே ஏ சிவ ததையே ! ஸுத-மரீன: பால்வேண்டு
மென்று கேட்ட முனி-சிஷோ: முனி குமாரான உபமந்யு
வுக்கு ஸுத-மநுநிவி: பாற்கடலே வர்சா நீத: அவன் வசம்
கொடுக்கப்பட்டது; அபரஸ்ய மற்ருரு பக்தரான அகஸ்த்
பருடைய ஹஸ்தே கையில் ஜலபி: ஸமுத்ரம் ஜலகணதாம்
நீத: நீர்த்திவிசியாகச் செய்யப்பட்டது ! சே உனக்கு
ஹர்: னாஸ்தி செய்ய முடியாத பெரிது ஒன்றுமில்லை.

உபமந்யு என்ற முனிசிஷுவுக்குப் பாற்கடலை வழங்கிய
கதையை விக்க புராணம் 107-ஆவது அத்யாயம் முதலிய
இடங்களில் கண்டு கொள்ளலாம். அகஸ்தப் மஹரிஷி
ஸமுத்ரத்தை ஆசமனம் செய்தது ப்ராலித்தமே.

78. O Compassion of Siva ! The milk-ocean
was made subservient to the hermit-baby (Up-
amanyu) who asked for milk ; and in another's
palm (Agastya's), the ocean was made into a drop
of water ! There is no task too heavy for you.

अवतंसितेन्दुकन्द-
 बाहावसवर्तिपवनतपनादिव् ।
 कश्यपे दये तव झरं
 कर्मपरब्रह्मगन्धिनिःश्वासम् ॥ ७९ ॥

அவதம்ஸிதேந்துகந்த-
 மாஹாவசவர்திபவனதபநாதிவ் |
 கச்யபே டயே தவ ழரம்
 கர்மபரவ்ரஹ்மநி:ஸாஸம் ॥

மாத்ருவசவர்திபவனதபநாதிவ் |
 கச்யபே டயே தவ ழரம்

கர்மபரவ்ரஹ்மநி:ஸாஸம் ॥

ஓ டயே ஏ தஸ்யபே ! அவதंसित-इन्दु-कन्दम् தலைமீல்
 அலங்காரமாய் வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட சந்திரப் பிறை
 யுடன் கூடியதும், बाहा-वसवर्ति-पवन-तपन-आदिव் தன்
 கட்டளைக்குட்பட்டிருக்கும் காற்று, சூரியன் முதலியவை
 களோடுகூடியதும், कर्म-परब्रह्म-गन्धि-निःश्वासम् கர்மத்தா
 லும் பரமத்தாலும் மணங்கொண்ட மூச்சைக் காற்றோடு
 கூடியதுமான தவ ழரம் உன் பெருக்கான சிவனை கச்யபே
 நான் போற்றுகிறேன்.

'वीजसाद् वातः भवते, बीजोदेति सूर्यः' என்றபடி
 சிவனுக்குப் பயந்தே காற்றடைக்கிறது, சூரியனும் உதயமா
 கிருன். 'अस्य-महतो भूतस्य निःश्वासितम् आश्वेदः . . .' என்ற
 படி வேதங்கள் சிவனிடமிருந்து வரும் மூச்சைக் காற்று
 களே.

79. O Compassion ! I seek your stream-like
 flow, which is adorned on the crest by a lunar
 shoot, to whose command the wind, Sun etc. are
 obedient, and whose breath is the Vedas expound-
 ing Karman and Brahman.

करुणेऽङ्गीकुर्या मां

कवान्म तमुमासखं विदाकारम् ।

गलहस्तितविषयान्तर-

मासीनं मन्मतौ कदा कुर्याः ॥ ८० ॥

கருணைதம்மீஞர்யா மாம்

கடாவ் தமுமாஸவம் விடாகாரம் |

மலஹஸ்திதவிஷயாந்தர-

மாவீநம் மம்மதௌ கதா குர்யாஃ ||

ஐ அங் கருணை ஏதாயே சிவதையே! கதா எப்போது
மாஸ் என்னை அங்ளிகுர்யா: ஏற்றுக்கொள்வாய்? தம் அந்த
வித்-மாக்காரம் ஞான வடிவமான உமா-சகஸ் சிவனை
கலஹஸ்தித-விஷயாந்தரம் வேறு விஷயங்களை வெளியே தள்ளி
விட்டு மத்-மதௌ என் புத்தியில் மாஸீனஸ் விற்றிருப்பவராய்
கதா எப்போது குர்யா: செய்வாய்?

80. O Compassion ! When will you accept me? Dismissing every other object, when will you make that Siva, accompanied by Parvati and of the form of Intelligence, seated in my mind ?

भयविरहमन्तकारं

प्रदिश परस्येव न मम किन्तु भयम् ।

येन शिवेऽभिरतः स्थां

शिवानुकम्पे प्रसीद तदहं मे ॥ ८१ ॥

ஹயகிரதமஸ்தகாத்நவம்

ப்ரஹ்ம பரஸ்யேவ ந மம கிம்ந ஹயம் |

யேந ஸ்ரீகேசகிரதஃ ஸ்பாஹ்

ஸ்ரீவாதகம்பே ப்ரஹ்ம ததஸம் மே ||

ஐ சிவ-ஹுக்வே ஏ சிவ தகையே ! ஏவம் இவ மற்கெரு வதுக்குங் கொடுப்பதபோல் நான் எனக்கு தவ் நீ கஸ்தவர பமனிடமிருந்த ஸவ-விஷய பவமின்கமகை ந ப்ரவிஷ கொடுக்காதே ; கிஸு குறும் வே எந்தப் பவந்தால் சிவ சிவனிடம் கவிரதஃ ஸாஹ் நமெட்டவகுமிருப்பேடு (அந்த) ஸவ பவந்தையே ப்ரவிஷ கொடு ; ப்ரஸீத் அருள் செப் ; தவ் கஸ்து மே அத எனக்குப்போதம்.

கஷ்டம் இருந்தகொண்டே இருந்தால் கடவுளின் நிகரவு இருந்தகொண்டேயிருக்கும் ; யம பவம் இருந்த கொண்டே இருந்தால் பமனை அடக்கிய சிவனின் நிகரவு இருந்தகொண்டே இருக்கும் ; ' விபத் சஸு நஃ ஸாஹ் யாஸு க்ஷயஸீ ஹி : ' ' எந்தக் கஷ்டங்களினால் நாம் கிருஷ்ணனை நிகர்த்திருமோ, அக்கஷ்டங்கள் நமக்கு இருந்த கொண்டே இருக்கட்டும் ' என்று வேண்டிக் கொள்ளுள் குந்தி.

81. O Compassion of Siva ! Don't you give me, as to another, freedom from fear of death ; but give me that fear so that I may always be delighting in Siva. That is enough for me.

गौरीसखमुडुगौरं

कंदर्पसहस्रसुन्दराकारम् ।

नीलम्रीचमुदारं

निवेहि मन्मनसि तव दये पूरम् ॥ ८२ ॥

மௌரீஸ உமுடு-மௌரம்

கந்தர்ப்பஸஹஸ்ராஸ-ந்தரகாரம் ।

நீலத்ரீவமுடாரம்

நியேஹி மம்மநஸி தவ டயே பூரம் ॥

ஓ டயே ! ஏ சிவ தகையே ! **गौरी-सख** பார்வதியுடன்
கடியதும் **उडु-गौर** கஷத்ரம்போல் வெண்மைபானதும்
कन्दर्प-सहस्र-सुन्दर-माकार சுயிரம் மன்மதர்கன்போல்
அழகிய உருவத்தோடுகடியதும் **नीलम्रीच** மறுத்த
கழுத்தடைபதுமான **उदार** உயர்ந்ததான **तव पूर** உன்
வெள்ளமான சிவனை **मद्-मनसि** என் மனத்தில் **निवेहि**
இருக்கச் செய்.

82. O Compassion ! Place in my mind that
flow of yours, that exalted (Siva) consorted by
Parvati, white like a star, beautiful in form like a
thousand gods of love, and blue-necked.

कन्देयं वत कं प्रतीह बलिना कामेन कामान्तकः

कामं पश्यति पीड्यमानमपि मां कालेन कालान्तकः ।

त्वं चेत्तस्य विभोर्भवत्कृतपरिष्वङ्गैरपाङ्गैर्दये

मामामोदयसे क्षतिस्तव तु का किं स्याच्च मेऽसौ दशा॥ ८३॥

காந்தேயம் வைத கம் ப்ரதிஹ வவிநா காமேந

[காமாந்தை:

காமம் ப்ரபதி வீரீயமாநமபி மாம் காஸேந

[காஸாந்தை: |

தவம் சேத்தஸ்ய கிஹோர்மவத்த்ருத-

[பரிஷ்வம்மொபாஹ்மொரூபே

மாமாமோக்யஸே சுதஸ்தவ து கா கிம்

[ஸ்யாச்ச மோஸௌ ஸுரா ||

இஃ இங்கே க் மதி யாரைக் குறித்து கஸ்யைத் தேது
வேன் ? வத அந்தோ ! வஸிஸா பலமுள்ள காமேந காமத்தால்
காமம் பீக்யமானஸ் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்ட மாஸ் என்னை
காஸாஸ்தக: அபி காமனை யொழித்தவராயிருந்தும் சிவன்
பவஸி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் ! வஸிஸா பலமுள்ள
காலேந பமஞல் பீக்யமானஸ் மாஸ் பாதிக்கப்பட்ட என்னை
காஸாஸ்தக: அபி பமனை அடக்கியவராயிருந்தும் பவஸிபார்த்
துக் கொண்டிருக்கிறார் ! ஓ ஓயே ஏ சிவ தபையே ! மவத்-
ஹுத-பரிஷ்வீ: உன்ஞல் தழுவப்பட்ட தஸ்ய சிவோ: அந்தச்
சிவனுடைய அயாதி: கடைக்கண் பார்வைகளால் மாஸ்என்னை
அஸோஷஸே யேத் கனிக்கவைத்தால் தவ உனக்கு ஸுதி: து கா ?
என்ன கஷ்டம் ? நே வ எனக்கும் வஸீ ஹ்ம இர்தக் கஷ்ட
தஸை கி ஸ்யத் இருக்குமா ?

83. Alas ! To whom shall I address my
wail ? The Lord, destroyer of Kama and Kala is
quietly looking on me being tormented by the
powerful Kama (Lust) and the powerful Kala
(Death) ; if, O Compassion, you gladden me with

the glances of that Lord, embraced by you, what do you lose thereby, and will there be this plight for me?

நித்ராஹஸ்யமரோ வபுஸ்யதிஜரா து:சக்ன இஷ்யாமதி-
 ர்யத் த்வாபி ஹி கௌகிதிரஹமஸுமௌவினீ: பரிதஸ்ய மெ |
 இஷானே஽மிரதிஷ் நிர்வூதிக்ஷா க்வேஸானுகம்யே கதா
 லீனான்வேஷிணி மாம் த்வம்யுபகமோ லீனாப்ரகம்யம் ச்யுசேத் || ௮௪ ||

நித்ராஹஸ்யமரோ வபுஸ்யதிஜரா லீனாஸ்தகம்

[சர்வ்வாயாமதி]

யத்ரா த்வாபி ஹி கௌகிதிரஹமஸு-

[மஸூஹெமர்விவீக்ஷ: பரிதஸ்ய மே |

ஸூரோநேஹிரதஸூ சநிர்வூதிக்ஷா க்வேஸானுகம்யே கதா

லீனாஸ்வேஷிணி மாம் த்வம்யுபகமோ

[லீனாஸ்தகமஸ்யம் ஸ்பந்தஸோத் ||

நித்ரா-ஹஸ்ய-மர: பெரும் தூக்கம், சோம்பல் வபுஸி
 உடலில் வதிஜரா பெரும் கிழந்தனம் து:சக்ன: கெட்ட
 ஸதமவாஸம் யத் த்வாபி யாரிடமாவது இஷ்யா-மதி: அஸூகைப்
 கொண்ட புத்தி இத்யம் இப்படி கௌகித் அஸுமௌ: வினீ: செ
 கெட்ட தடக்கல்லளால் பரிதஸ்ய குழப்பப்பட்ட மெ எனக்கு
 இஷானே செவிடம் மமிரதி: ஈடுபடுவதும் நிர்வூதி-க்ஷா ய
 இன்புற்றிருப்பதும் க எந்தோ? லீன-மனுவேஷிணி ஏழைகளைத்
 தேடும் ஹே இஷ-மயுக்யே ஏ செவதையே! கதா எப்போது
 லீன-மன-மய்யம் ஏழைகளுக்குள் முதல்வனான மாம் என்கிற
 த்வம்-மய்யுபகம: ச்யுசேத் லீ ஏற்றுக்கொள்வாய்?

84. Sleep, heavy laziness, extreme old age, bad company, jealous disposition towards some, body or other—to me who is encircled by some evil impediments like these, wherefore will there be devotion to Siva and possibility of happiness ? O Compassion of Siva who search out the pitiable ! When will you come forth and touch me, the foremost among pitiable ?

தரணே மஹஸ்ய ஶரணேஷிணா மயா
 துரிதானி ஹந்த் தரிதான்யலம் தயே ।
 உசிதானி நஶ் துசிதானி மானஸே
 லுபிதானி ஶ்வே துபிதாஶ்ருதீனி மே ॥ ௮௩ ॥

தரணே மஹஸ்ய ஶரணேஷிணா மயா
 துரிதானி ஹந்த் தரிதான்யலம் தயே ।
 உசிதானி நஶ் துசிதானி மானஸே
 லுபிதானி ஶ்வே துபிதாஶ்ருதீனி மே ॥

ஐ ஶ்வே ஏ தஸ்யயே ! மஹஸ்ய தரணே ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டும் விஷயத்தில் ஶரணேஷிணா சரணத்தை விரும்பும் மயா என்னால் ஹந்த் அந்தோ துரிதானி பாபங்கள் மஹஸ்ய தரிதானி ஏராளமாய்ச் செய்யப்பட்டன ; உசிதானி யுத்தமான விஷயங்கள் மானஸே என் மனத்திற்கு நேர தரிதானி பிடிக்கவில்லை ; மே என்னுடைய லுபிதானி பேச்சுக் களும் துபிதா-மாஶ்ருதீனி கோபத்தோடுகடியவைகளாயிருக்கின்றன.

85. O Compassion ! I who desire you as refuge in the matter of crossing the Samsara, have, alas, committed enough sins ; things proper have never appealed to my mind and I have spoken many an angry word.

ஶமநாவஸேபமநாவஹாந் கி-

ந்புஷத் திவ்வபுஷ் சூகஸ்யஜ் ।

மவதீ மவீயமவதீவ்ரதாபஹ்-

தஸ்யேந்நுசூகஸ்யே ந கி மவேத் ॥ ௮௬ ॥

ஸமநாவஸேபமநாவஹாம்வ இம்-

ந்வபுஷ்ந விந்வபுஷம் ம்ருகன்யஜம் ।

மவதீ மவீயமவதீவ்ரதாபஹ்-

த்ருகணேந்நுசூகஸ்யே ந இம் மவேத் ॥

ஐ மவ தஸ்யேந்நுசூக-கஸ்யே ஏ தாயே சிவ தபையே ।
ஶமந-மவஸேப-மந-மாவஹா யமனுடைப கர்வத்தை அடக்
கிய மவதீ । திவ்வ-புஷத் கஷ்டப்பட்ட சூகஸ்யஜ் மரீக்
கண்டேபகி அபுஷத் ந கிம் காக்கவில்லையா ? கிம் மவீய-
மவ-தீவ்ர-தாபஹ் ந மவேத் என்னுடைப பெரும் மம்ஸா
தாபத்தை ஏன் போக்கடிக்கவில்லை ?

86. O Compassion of Siva ! Putting down the haughtiness of Death, did you not, O Mother, protect Markandeya whose body was in throes ? Why do you not remove my acute anguish of Samsara ?

वक्षितं तवोपरक्षितं दद्वे न किं

अवकापराधकमकार्षणं मया ।

अयि सर्वमम्व मयि क्षमदं न किं

वित्तमोपि शंस वत नो वसोऽस्त्यतः ॥ ८७ ॥

உதிதம் தலோபாதிதம் உயே ந கிம்

ப்ரஸவாபராபகவலார்ப்பணம் மயா |

அயி ஸர்வமம்வ மயி ஸர்மதம் ந கிம்

விதனோபி ஸம்ஸ வத நோ யஸோரஸ்த்யதஃ ||

अयि दद्वे ए तवमय्ये ! तव एनंक्तु वक्षितम् प्रोक्तुत्त
 मास अवका-अपराध - कवक - सर्वमम् कदम्बप्रावकनादि
 श्रुत्वा पवनकक्षिण लमर्पित्तिपत्त किं न उपरक्षितम् से
 यत्तपदक्षिणैषा ? शर्वम् निवर्त्तित अयि एनं विक्षयत्त
 वक्षितम्-इत्त इत्तपत्तकत्त कदम्बप्रावकनादि किं न वित्तमोपि ए
 नं सेयत्तपदक्षिणै ? वत अन्ते ! वतः अप्पदि सेयत्तप
 वतः एत्तम् न वसि (एनंक्तु) इत्तपत्त ? शंस सेयत्तम्.

கடவுளின் கருணைக்கு நம் பாவங்களே ஆகாரம்
 என்று முன் சில சீனோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டது.

87. O Compassion ! Have I not done to you
 what is proper to you, viz., offer lumps of (my)
 heinous sins as food ? Why do you not make
 Siva grant happiness to me ? Tell me, is it not to
 your fame if you do so ?

गरके हरस्य तरङ्गेतरां रुचिं
 भवती द्येऽर्पितवती न मेऽहसि ।
 उदितாவरात्र विदिता कराकता
 मृहिता न सा किमहितावहा तव ॥ ८८ ॥

மரகே ஹரஸ்ய தரங்கேதராம் ருசிம்
 பவதி ட்யேஃர்பிதவதி ந மேஃம்ஹசி |
 உதிதாவராத்ர விதிதா கராஹதா
 மஹிதா ந சா கிமஹிதாவஹா தவா ||

ஓ ட்யே ஏ தபையே ! ஹஸ்ய சிவனுக்கு மரகே காலகூட விஷத்தில் தரக-ஹதராம் ஸ்திரமான ருசிம் ருசியை பவதி ஃ அர்பிதவதி கொடுத்தாய், மே என்னுடைய அஹசி பாவத்தில் ருசிம் ருசியை ந அர்பிதவதி கொடுக்கவில்லை ; என இந்த விஷத்தின்மேல் உதित-வாவராவிதா ஃ ஆதரவு உன்னவன் என்று தெரியும் ; தவ உனக்கு மஹித-வாவஹ ஆபத்தை விளைவிக்கும் சா அந்த (விஷத்தின்) கராஹதா பயங்கரமான கடுமை ந கி மஹிதா உன் கௌரவத்திற்குப் பாத்திர மல்லவா ?

உலகை உப்பவைக்கப் பாமசிவனுக்கு ஏற்பட்ட கருணையே பாமசிவனைக் கடைபிடிப்பட்ட கடலிலிருந்து எழுந்த காலகூடத்தைக் குடிக்கும்படி செய்தது ; அக்கால கூட விஷத்தைக் காட்டிலும் கடுமையானதா என் பாவச் செயல்கள் ; ஃ ஏற்று ஜரித்துவிட்ட, என்று கவி கேட்கிறார் ! கால கூடத்தை உண்டதால் பாமசிவனுக்கே ஆபத்து வந்திருக்கக்கூடும் அதன் மூலம் தவாதேவியான ஃயே ஆசரயமின்றிப் போயிருப்பாய் ; அப்படியிருந்தும் அவ்

கிஷத்தின் கொடுமை உனக்குப் பிடித்தது! கிஷத்
நிதிதான் என் பாவத்தின் திரு உனக்குப் பிடிக்கவில்லை
பாவம்!

88. O Compassion ! You made Siva have a strong liking for poison, not for my sin ; you are known for your favour towards that poison ; do you not esteem its terrible nature though it was about to bring danger to you ?

कलिनासुनातिबहिना कदर्यितः

स्वहिते क्षमो न विहितेऽस्मि मादृशम् ।

अथने अमस्तु तव मेहितुर्वये

जगति त्वयैव सगतिस्तदस्म्यहम् ॥ ८९ ॥

கவிதா முகாபிவலிதா கதாபிதா

ஸ்வதயிதே சாதமோ ந விதயிதேதஸ்மி

[மாநாடு]

அவனே பாடிமந்து தவ நேயிதர்பே

ஐமதி த்வஸயவ ஈமதிர்தரஸம்பதநம் |

ஓ இஃதிது: ஓயே ஏ சிவ தகையே! வசுதா இந்த
 மதிவசினா மிகவும் வறுத்த கவினா கவிபிஞ்சல் கவியித:
 கிஞ்சுக்கப்பட்ட (கார்) கவ-இதே தனக்கு கங்கையாள்
 கிஃதிதே கிதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களைச் 'செய்வதற்கு வ சுவ:
 கவிம முடியாதவகுயிருக்கிறேன்; மாஹாஹ என் போன்ற
 கர்மாக்கள் கவன் காப்பதில் தவ து உணக்கோ கவ: வ சர்மம்
 இல்லை; தவ துணையால் அமதி இவ்வுலகில் தவா ஓய உன்

குலேயே ச-கதி: கதிபுள்ளவனாய் மஹ் வஸி நான் இருக்கிறேன்.

89. Thwarted by this powerful Kali age, I have been rendered incapable of doing the prescribed duties that are to my own good ; as, O Compassion of Siva ! it is not difficult for you to protect people like me, I have you alone as my refuge in this world.

வலமேதநாவிசுலமேதர் ஹ்

ஸ்மரதோ வலம் கிரதோ஽பி நிர்வஸோ: ।

நயஸே வஸ கலயஸே஽ஹுதம் தயே-

ஹ்மஸாவபிஹ் கிமமணி தே பதம் ॥ ௯௦ ॥

வலமேதநாவிசுலமேதர் ஹ்மம்

ஸ்மரதே வலம் கிரதோ஽பி நிர்வஸோ: ।

நயஸே வஸம் கலயஸே஽ஹுதம் தயே-

ஹ்மஸாவபிஹ் கிமமணி தே பதம் ॥

ஐ வ்யே ஏ தகையே ! வலமேதநாவி-சுலம-ஹ்மம் இந்த நான் முதலியோருக்கும் கிடைப்பதற்குரியதான ஹ்மம் பரம சிவனின் நிர்வஸோ: செல்வமற்றவனும் வலம்-வஸு ஒரு புத்திர, பத்ர தனத்தையோ ஒரு துளி ஜலத்தையோ கிரத: அபி இறைப்பவனும் ஸ்மரத: (மனத்தில்) கிளைப்பவனுமான ஒருவனுக்கு வஸம் நயஸே வசமாகச் செய்கிறாய் ; மஹ்மம் கலயஸே அற்புதத்தை நடத்திக் காட்டுகிறாய் ; வஸோ மஹ் அபி இந்த நானும் ஹ் இதே தை உன்னுடைய பதம் இருப்பிடமாக வஸமி கிம் ஆவேகே ?

‘**एवमुक्त्वा कक्षे तोयं वो मे भक्त्या प्रयच्छसि ।**’ என்று தோசார்பன் சொன்னபடி ஒரு தளத்தைப்போ ஒரு தனி இலத்தைப்போ ஒருவன் ஈச்வரார்ப்பணம் செய்தா லும், இல்லை, மனத்தினுள் சற்று ஈச்வரனை நினைத்தா லும் போதும், அவனுக்கு ஈச்வரன் தன்னை அதிமமாகச் செய்து கொள்ளும்படி அவருடைய தயை அவரை நிர்ப் பத்திக்கிறது. அப்படி ஒருவாய் வழிபடுபவருக்கும் வழி விடும் ஈ அந்த கோஷ்டியில் சேர்ந்தவனான என்னையும் உணக்கு விஷயமாய்ச் செய்துகொள்ளேன் என்று கவி தயையை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

90. O Compassion ! That Siva who is hard of attainment even to those like Indra, you bring under the control of one who thinks of Him, who is without any wealth and casts but a leaf and a drop of water (for Him)! You (really) do a wonder ! Here, will I too become a fit object for you ?

स्मरणं प्रणामकरणं तवाभिधा-

गदने च जातुचिदनम्वैरिणः ।

परमं भवार्तिहरमन्व वेहिनां

त्वदये गतिस्तव दये गरीवसी ॥ ९१ ॥

ஸ்மரணம் ப்ரணாம கரணம் தவாஹியா-

மகசம் உ ஜாதுததிகனம்வைரிணஃ |

பரமம் பவார்த்திஹரமம்வ வைஹினாம்

த்வதயே கதிஸ்தவ தயே கரீபசீ ॥

अनुचित् एतौ कृतोपाय जनवैरिणः करणम्
 வனுகட்ப நிரைவு மயாமி-கரணம் சிவனுடைய வணக்கம்
 तथा अमिघा-गवमम् शिवनुकट्य पेक्षार् सोल्वतु—
 (இவை), மயே கரண ஏ தாயே தவத் உன் காரணத்தால்
 वैदिनाम् मनीतकुक्त्तु परमम् मेलाण भव-मार्ति-हरम्
 பிரவிக்கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதான சூழின்றன; தேவ்யே
 ए शिव तत्त्वये। तव एतनुकट्य गतिः प्रोक्ते
 गतीयसी मेलाणतु.

91. O Compassion! The occasional contempla-
 tion of Siva, doing obeisance to Him or the
 mention of His Name, becomes the supreme
 means of removing the transmigratory toil, because
 of you. O Mother, your way is indeed, great!

भवतापम्रीतमवतासिकं जनं

पुरमर्वनेन परमर्ष्यते यशः ।

वनमन्त्र यन्त्रवनमन्त्रं दये

तदये अमच्छिदुदये त्वदाभयात् ॥ ९२ ॥

வவதாபமீதமவதாஸிகம் ஜனம்

புரமர்வநேன பரமர்ஷ்யதே யசாஃ ।

வனமம்த்ர யத்ருவனமம்த்ரம் டயே

தடயே அமச்சிததுதயே த்வடாபயாத் ॥

भव-ताप-मीतम् ஸம்ஸார கஷ்டங்களைவிடுத்து பயத்த
 अक्षिणम् எல்லா கனம் மாணிடகாயும் அவதா காப்பாற்றும்
 पुरमर्वनेन परम् சிவன் தன்குல் கனம் பெரிதாயும் யுதன-
 मन्त्रम् உலகித்ரு நலன் பயப்பதுமான யசா புகழ் கர்ஷ்யते

ஈசு ஸம்பாதிக்கப்படுவது, அம்-விஷய-வச்யே ச்ரமத்தைச்
மேற்க்கும் தோற்றத்தோடுகூடிய ஐ வச்யே ஏ சிவ தகையே!
ஈசு-ஈசுவாசு உன்னுடைய ஆச்ரய பலத்தாலேயே.

92. O Mother Compassion whose manifesta-
tion destroys all troubles ! If Siva acquires fame,
substantial and beneficial to the Universe, by pro-
tecting all those who are scared by the suffering of
this Samsara, it is be canse of your support.

புவனே தவாம்ய நவனே பதுர்யே
பரமம் கோ நு ஈரமஜித: ச தே ।
அஹம்நுஸைகஸ்தமந்தகாந்தகோ-
அஸிவேதிதா ந கில வேதிது க்ஷம: ॥ 93 ॥

ஈசுவரே தவாம்வ நவனே பதுர்யே
பரமத்ர கோ நு ஈரமஜ்ஜித: ஸ தே ।
ஈசிதமந்து ஓஸொஸாதமந்தகாந்தகோ-
அஸிவேதிதா ந கில வேதிதம் க்ஷம: ।

ஐ மவ்ய வச்யே ஏதாயே தகையே! ஐ உன்னுடைய ஈர-
மஜித: வெள்ளத்தில் முழுதிப்போய் ச அந்த அஸிவ-
வேதிதா எல்லாவற்றையும் அறியும் அந்தகாந்தக: சிவனும்
அஹம்-நு-ஸை-கஸ்த-மந்த-காந்த-கோ-மகி-பாலப் பெரி
தான தாற்றுக்கணக்கான பாபங்களையும் வேதிதுத் தெரிந்த
கோள்ள ந க்ஷம: கில ஸமர்த்தரல்லவே! அம் புவனே இவ்
வுலகில் கோ நு பார் தான் சவ உன்னுடைய நவனே துதிபில்
ஈசு: மிவையும் ஸமர்த்தர் ?

ஸர்வஞ்ஞாநகே மத்தரின் தோஷம் தெரியாதபடிச் செய்துவிடும் தகையின் பெருமையை யார் தான் புத்திர முடியும்?

98. That Siva, the Destroyer of Death and the knower of everything, submerged by your flood, becomes incapable of knowing the sins of your refugees, though the sins are by hundreds and are like mountains,—whoever is capable enough in this world to extol you, O Compassion!

मनसेह सर्वमनसेव यद्वहे
हरमेकमेव न रमे हि विस्मरन् ।
तदिमं त्वमेव हृदि मन्तुमाशु मे
करुणे यतस्व तरुणेन्दुशेखरम् ॥ ९४ ॥

மனஸேஹ ஸர்வமனஸேவ யத்வ ஹே
ஹரமேகமேவ ந ரமே ஹி விஸ்மரன் |
ததிமம் த்வமேவ ஹ்ருதி மந்தமாஸு மே
கருணே யதஸ்வ தருணேந்து ஸேவரம் ||

அனஸா ஐவ வண்டியித்போல் மனஸா என் மனத்தில் ஐஹ இதா சர்வம் எல்லாவற்றையும் வஹே வஹிக்கிறேன் ; ஐரம் ஏகம் ஏவ சிவன் ஒருவனைமட்டும் ந (வஹே) வஹிக்கிற தில்லை ; விஸ்மரன் (சிவனை) மறந்து ரமே ஹி விஸையாடுகிறேன் (ஐசி) யத் தத் என்ற இந்தக் காரணத்தால் ஐ கருணே ஏ தகையே ! மெ என்னுடைய ஹ்ருதி ஹ்ருதயத்தில் எமம இந்த சக்ஷேந்து-சேவரம் சிவனை மன்து (நான்) தயானஞ் செய்யும் பொருட்டு த்வம் ஏவ ரீயே மாஸு சிக்கிரம் யதஸ்வ முபந்தி செய்.

94. In my mind, as in a cart, I carry everything! Siva alone I do not carry; I sport about forgetting Him; therefore, you yourself, O Compassion, strive to make my heart think of that Siva.

किमतो ममास्य किमतो भवार्णव-

सुखसीह मां न सुखसीहसं शुचम् ।

गिरिजापतेस्परि जातु मे दये

हृदयं कुरुष्व सदयं च तं च माम् ॥ ९५ ॥

கிமதோ மமச்ய கிமதோ பவாரணவ-

ஸ்துகதீஹ மாம் ந துகதீஹ்ருஸம் ஸுசம் ।

கிரிஜாபதேருபரி ஜாது மே டயே

ஹ்ருதயம் கருஷ்வ ஸதயம் ச தம் ச மாம் ॥

ஐ மச்ய டயே ஏ தாயே தகையே! கிமத: வேறு என்ன வேண்டும்? மம எனக்கு கிமத: பாதிகஸமான மய-மர்யவ: ஸம்ஸாரம் ஐ இதோ மாம் என்கிற சுதசி தன்புதத்துகிறது; ஐதஸ இவ்வகையான சுதஸ தயரத்தை ந சுதசி நீ போக்கடிக்கமாட்டேன் என்கிறாய்; கிரிஜாபதே: ஓபரி பரமசிவன்மேல் ஜாது ஒருபொழுதாவது மென்னுதைய ஹ்ருதயத்தை கருஷ்வி இருக்கச் செய்; தம் அந்தச் சிவனை சதயம் என்னிடம் தகைய புனாவராதவும் மாம் ச என்கிறாயும் சதயம் அவருதைய தகையகப் பெற்றவளுதவும் கருஷ் செய்.

95. What more than this! The sea of Samsara, my enemy, torments me and you do not

remove such a sorrow. O Mother, Compassion ! place my heart once at least on Siva ; make him compassionate (towards me) and me the recipient of his compassion.

சரணம் நதார்திஹரணம் விமோத்யே

நூதமோ மனேத கதமோ விநா த்வயா ।

ததமும் தவாஸ்ய பதமுஜதம் நய

ப்ரமவே மதர்யிவிமவே஽யினி மவ ॥ ௯௬ ॥

சரணம் நதார்திஹரணம் விமோத்யே

நூதமோ மனேத கதமோ விநா த்வயா ।

ததமும் தவாஸ்ய பதமுஜதம் நய

ப்ரமவே மதர்யிவிமவே஽யினி மவ ॥

ஓ மனவ த்யே ஏ தாயே தகையே ! த்வயா விநா நீ அல்லா
மல் நூதம: சிறந்தவனாயிருந்தம் மனிதன் கதம: எவன்தான்
விமோ: கடவுளின் நத-மார்தி-ஹரணம் வணங்கிப்பவரின் சிரமத்
தைப் போக்கும் சரணம் அடிசைய மனேத அகடவான் ?
தத் சுகையால் மமும் இந்த என்னை தவ உன் துகடைய
கதமம் உயர்ந்ததான பதம் உத்தமமான சிவனிடம் நய
கொண்டு போ; மத-மர்தி-விமவே யாசிக்கும் நான் செல்வ
மகடையும் பொருட்டு ப்ரமவே கடவுளிடம் மர்தினி மவ நீ
யாசிப்பவளாய் சுகுக.

96. O Compassion ! Without you which man, eminent though he is, can attain the feet of the Lord that destroys the distress of the obseisnt ? Therefore, lead me to that high place of yours

(viz., Siva) and, for the sake of the propriety of this suppliant, namely myself, you become a suppliant to that Lord.

கமலசனம் கமலாபதிம் தே
கமலாபுதாஹி துக்மா விஹிதாஹி ।
சகராபகமலாபுதாபுதாபிம்
கூர மே குலேசிபுரேசிபுரே ॥ ௯௭ ॥

கமலசனம் கமலாபதிம் தே

கலாபதிதாம் து துலாபி துலாபிதாம் ।

சகராபகமலாபுதாபுதாபிம்

கூர மே குலேசிபுரேசிபுரே ॥

கமலாசனம்: க பாம்மாவும் கமலா-பதி: க விஷ்ணுவும்
துக்மா விஹிதில் துக்மா கமலா விஹிதாஹி துக்மா-
புதாஹி துக்மா பட்டவரே; துக்மா தபையே! துக்மா
கடப துக்மா-இஹி: குலேசிபுரேசிபுரே உமா-இஹி: துக்மா
கடப ச-கர-கமலாபுதாபுதாபிம் அவர் தன் கை
பால் என்னைப் பிடித்துக்கொள்வதான லகுலான அழி
வற்ற ஐச்வரியத்தை கூர எனக்குச் செய்து வை.

97. O Compassion of Siva, my family deity !
Brahma and Vishnu are slightly inferior to you in
measure; grant me that affluence of immortality,
that comes easily by your merely taking me by
your hand.

अपराधजाळमपरा नुदेत का
 भवतीं विनोदृतवतीं जगद्भ्ये ।
 जननीं प्रमोदजननीमृते शिष्योः
 शमलं प्रमार्जितुमलं परा तु का ॥ ९८ ॥

அபராதஜாலமபரா நுதேத கா

ஹவதீம் வினோதரூபா தவதீம் ஜமதீ உபே ।

ஜனனீம் ப்ரமோதஜனனீமரூதே ஸிஸ்யோ:

ஸமலம் ப்ரமார்ஜிதமலம் பரா து கா ॥

ஓ ஓயே ஏ தகையே! அநாத் உலகை உதூதவதீ வினா கை
 துக்கிவிட்ட பவதீ வினா உன்னைத் தவிர கா அபரா வேறு
 யார் அபராத-ஜாஹ் தவறுக்குவிப்பில் நுதேத தன்னியிவோர்?
 ப்ரமோத-அவனீஸ் இன்பத்தைப் பயக்கவல்ல அவனீஸ் அந்நே
 தாகைய ப்ரமதீ கா பரா து வேறு யார்தான் ஸிஸ்யோ: குழந்தை
 யின் ஸமலம் மலத்தை ப்ரமார்ஜிதம் துடைக்க அஹம் வல்ல
 வன்?

98. O Compassion! Without you who have
 uplifted the Universe, who can brush aside the
 mass of sins? Without the joy-giving mother, who
 else can wipe off the dirt of the child?

उमापतिरमापती मम शिव जहीतां मनो
 न जातु करुणे यथा कुरु तथैव बुद्धिं हृदाम् ।
 तथैव रसनाममं शिवशिवेति वागुदरां
 न चैतदुभयं विना किमपि मेऽभिलाषास्पदम् ॥ ९९ ॥

உமாபதி-ரமாபதி மம சிவென ஜஹீதாம் மனோ

ந ஜாத கருணே யபா குரு தபெவ

[ஸூத்ரம் பிம்ஹுலாம்]

தபெவ ரஸநாமமும் சிவசிவேதிவாமுக்ஷாம்

ந தபெதஹயம் கிரா கிம்பிமோ விலாஷாஸ்-

[பஹம்]

ஐ கஹே ஏ தகயபே! மம எனக்கு சிவ இவரும்
ஒரே சிவனே போலிருக்கும் (அல்லது நன்மைகளைக்
கொடுக்கும்) உமாபதி-ரமாபதி சிவனும் கிஷ்ணும் ஐயு ஒரு
போதும் மன: மனத்தை யதா எவ்விதம் ந ஜஹீதாம் கிடமாட்
டார்க்களோ ததா அப்படி குஹிஸ் என் புத்தியை வசாஸ்
ஸ்திரமாய் குஹ செய்; ததா ஏவ அதுபோலவே மஸுஸ் இந்த
ரஸநாம் (என்) நாவையும் சிவ-சிவ-ரதி-வாஹ-உக்ஷாம் 'சிவ-
சிவ' என்ற வார்த்தையே மேலிட்டதாய் குஹ செய்;
வசாஸ் இந்த உமகஸ் சிவா இரண்டையும் தவிர கிம்பி
வேறென்றும் நே என்னுகடய மகிஷாஸ-மாஸ்யஸ் ந கிருப்
பத்திற்கு இடமானதில்லை.

'மம சிவென உமாபதி-ரமாபதி' என்பதால் பத்த-
ருக்கு இருக்கும் முர்த்தி-அபேத மனப்பான்மை வெளி
பாடுபடு.

99. O Compassion! Give me that steadfast
mind that Siva and Vishnu, both alike Siva to me,
may never leave my mind; even so, make this
tongue of mine utter 'Siva, Siva'; barring these
two, there is nothing else that is the object of my
desire.

प्रसोद करोऽधुना मनसि मे शिवे स्वापय-
नपायिनुमासखं कुरु च मय्यनुग्राहकम् ।
तवानिशमिहासनं शिवपदस्य जिह्वाशले
ददस्व मम काङ्क्षितद्वयमिदं त्वदेकायनम् ॥ १०० ॥

ப்ரஸீட கருணோபாநா மகலி மே ஸிவம் ஸ்வாபய-
நபாயிநமுமாஸவம் குரு உ மய்யதத் ராஹகம்
தவானிஸமிஹாஸநம் ஸிவபடஸ்ய ஜிஹ்வாஸலே
ஐதஸ்வ மம காங்க்ஷிதத்வயமிதம் த்வேகாயநம்

ஐ கருணே ஏ தபையே ! ப்ரஸீட அருள் செய் ; அபுநா
இப்போது ஓமா-சக் பார்வதியோடுகூடிய அநபாயினம் அழி
வில்லாத சிவம் பரமசிவனை மே என்னுடைய மனசில் மனத்தில்
ஸ்வாபய ிகிபெறச் செய் ; மயி என்பால் அநுஹகம் உ அருள்
செப்பவராயும் (அந்த சிவனை) கुरु செய். தயா அப்படியே
ஐ இங்கே ஜிஹ்வி-அஸலே (என்) நாவின் துனியில் சிவ-பதஸ்ய
சிவன் என்ற சொல்லிற்கு ஹாஸனம் இருப்பை ஐதஸ கொடு.
ஐதஸ் இந்த மம என்னுடைய காங்க்ஷித-ஐதஸ விருப்பங்கள்
இரண்டும் த்வ-ஏக-அயனம் உன்னால் மட்டுமே கிடைக்கக்
கூடியதாயிருக்கிறது.

மனத்தில் சிவாநுஸந்தானம், நாவில் சிவோச்சாரணம்
வேறு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை என்று பக்தர் சிவதயையை
இவ்விரண்டு விருப்பங்களை தனக்கு அருளும்படி வேண்டிச்
கொள்ளுகிறார்.

100. O Compassion ! Please, establish now in
my mind Siva, the Imperishable Lord, accompanied
by Parvati, and make Him gracious towards me ;

and also make the word 'Siva' seated always on the tip of my tongue; these two desires of mine are dependent on you alone.

कासेऽन्तिमे शिवदे मम ते प्रसादा-

केशवदेव हृदये हृदमाविस्तु ।

बद्धकारं शिवशिवेति तवास्वदीप्तिं

मोक्षार्थं मुक्कमन्ननामवेयम् ॥ १०१ ॥

காசே஽ந்திமே ஸிவதே மம தே ப்ராஸாடா-

கேதாவதேவ ஹ்ருதேயே ஹ்ருதமாவிஸ்து |

பஹ்ஹ்ரீயம் ஸிவஸிவேதி தவாஸ்பதீபம்

மோக்ஷப்ராஹ்மணஸமக்ஷண நாமவேயம் ||

ஓ சிவ-தேவ ஏ தகையே! தவ உனக்கு காவ்யரீபம் இருப்பிடமான சிவ-சிவ-ஈதி 'சிவ, சிவ' என்ற வடிவ எந்த சிவ-வடிவம் இரண்டு எழுத்துக்கள் கொண்ட மோக்ஷ-வடிவ விட்டவழக்கக்கடிபதம் முகம்-முகம்-நாமவேயம் உலகிற்றே மக்களகரமுமான பெயர் உண்டோ ஏதாவது வடிவ அது மட்டுமே தை உன்னுடைய ப்ராஸாது அருளால் மம என்று உடைய கஸ்திமே காசே இதுதிப்போதில் ஹ்ருதே (என்) மனத்தில் ஹ்ருத உத்தியாய் மாவிஸ்து தேரந்தட்டும்.

‘यं यं वापि स्मरन् भावं तवज्जगते कलेश्वरम् ।

तं तमेवैति कीर्त्तयेन् सदा सद्भावमावितः ॥’

என்று பகவத் சிவதரிதம் (8, 6) ‘வயாக்ஸுபஸிவ கலீகி முகயோ கவதி, தவோ தவ கவதி’ என்று சரத்நேரத்தோப கிஷத்திதம் (8, 14, 1) சொல்லப்பட்ட தந்திரதக்யவத் தின்படி எந்த சிவீகி கவதி நேரத்தில் மனிதனுக்கு

இருக்கிறதோ அதாகவே அவன் சூகிருன் என்பது சாஸ்த்ரமாதலால், பக்தர் தன் கடைசிக் காலத்தில் சிவஸ்மிருதி தனக்கு வழுவாமல் நிற்கவேண்டுமென்று கடைசிச் சீலாகத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்.

101. O Compassion of Siva! In my last moment, by your grace, may this much appear in my heart, viz., this two lettered (name) 'Siva, Siva', your abode, the giver of Release, a Name that is auspicious to the (whole) Universe.

एवं दयास्तवमिमं पठतां हि भक्त्या-

रोम्यायुरच्छशिवमक्षिपन्नर्द्धिविद्याः ।

अप्रयान्सुतानपि यशस्य विमुक्तियन्ते

श्रीपार्वतीशकरुणा दिशति प्रहृष्टा ॥ १०२ ॥

ஏவம் உயாஸ்தவமிமம் ப஠தாம் ஹி மக்த்யா-

ரோம்யாயுரக்ஷசிவமக்ஷிபந்நர்ஹிவிடியா: |

அப்ரயான்ஸுதானபி யசஸ்ய விமுக்தியந்தே

ஸ்ரீ பார்வதீஸகருணா ஷிஸதி ப்ரஹ்ம்குஹ்டா ||

எவ் இப்படி இம்ம இத்த உயாஸ்தவம் (சிவ) தகைப்பைப்பற்றிய ஸ்துதியை மக்த்யா பக்தியோடு பఠதாம் படிப்பவர்களுக்கு வாரோஸ்ய-வாயுர்-மக்ஷசிவமக்ஷி-பந்நர்ஹி - விடியா: ஷோபின்மை, சூயன், மாசற்ற சிவபக்தி, பணத்தெழிப்பு, படிப்பு இவை களையும் அப்ரயான்ஸுதான் அபி தெர்த்த பீண்டிகளையும் யசா: வ தேர்த்திகையையும் அஸ்தே இத்தியில் விமுக்திஸ் மோக்ஷத்தையும் ப்ரஹ்ம களிப்புற்ற ஷ்ரீபார்வதீஸ-கருணா சிவ தகையானது ஷிஸதி ஹி அனிக்கிறது!

இத஁பா ஁லங்கன் ஁ல்லாவத்திற்குமே ஁வத஁ப
ஒன்றே ஁ர஁ணம்; ஁வத஁ப த்ருப்திப஁டத்த இவற்றை
஁மக்கு வழங்க ஁ாம் ஁தைதயே வழிபடுவோமாக.

102. To those who read this Hymn on the
Compassion (of Siva) with devotion, the Compas-
sion of Siva, in great joy, gives health, long life,
pure devotion to Siva, material prosperity, learn-
ing, foremost sons, fame and finally spiritual
release.

इति श्री श्रीधरवैकटेश (नय्यावाळ) विरचितम्
श्याशातकम् संपूर्णम् ॥

இப்படி ஸ்ரீ ஁ய்யாவாள் என்ற ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் இயற்றிய
ஔயஸாதகம் முற்றிற்று

Thus ends the ' Century on the Lord's
Compassion ', a hymn

BY

Sri Sridhara Venkatesa known as Sri Ayyaval

ERRATA

Page	Line	Read	Page	Line	Read
1	6	-मार्त्तिः	32	8	இரு
„	7	किंकरयति	33	8	மஞ்ஜயது தே
2	17	शैल	„	24	compassion
4	14	செய்தாலொழிய	34	12	ச ம ஸ் தே த ட்
5	5	गुणाञ्जयति			ஹவரி
7	23	कथय சொல்லு	37	14	சுமித்தாலொ
11	2	by virulent poison			ழிய
12	12	जिह्वयैतद्-	41	13	beneficent
14	9	हे शम्भो: दधे ए செவ தம்பயே	45	24	-சிசு
20	13	-क्षत्री	46	4	லிஃயன
„	17	-क्षत्रं त्री	„	21	unparalleled
„	23	अक्षन्त्रो	52	15	கிஸாமேதம்
23	10	अवारकन्	53	9	recipient
„	18	head with a bow	56	8	தியில்
„	21	-धौऽयं	59	6	serpents
24	24	O compassion of Siva ! The	62	4	தீ ந ஹஸ்யசி
27	11	அதட்டில்	68	11	என்ன தயக்கம்
			73	6	even as on the jewelled courts of the mansions

Page	Line	Read	Page	Line	Read
76	5	compassion	102	14	कारतो
„	18	ஈ தாயே தகை யே	105	1	சீரமத்தைதப்
79	3	शिशयितुं त्वं नै	„	2	अये अम्य दये ए தாயே கெய ...
81	19	ये	„	8	because
91	17	पयते	107	4	speedily strive
96	12	சமீரதி-	„	7	சூயஸி-
97	2	some-	108	24	destroy
„	8	the pitiable	109	1	prosperity
„	11	मैव	110	9	delete विना
„	12	वैव	„	20	रमापति...शिघौ
99	11	मया नञ्ज्ஞல் किं	111	8	கிஷ்ணுவும்
„	15	नो अस्ति	112	5	ஸ்பாபயா-
100	2	-वती न	113	12	கெய தகையேய
„	8	तव	„	14	கொண்டதும்
101	23	अवने	114	11	ஸ்தவமிமம்